



การออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับตักแต่งภายในด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า



โดย
นางสาวกรกมล แซ่แต่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับตกแต่งภายในด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DESIGN OF INTERIOR DECORATIVE PRODUCTS THROUGH THE USE OF
WASTE FABRICS FROM CLOTHING MANUFACTURERS.



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (Product Design)
Department of Product Design
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การออกแบบผลิตภัณฑ์ระดับตกแต่งภายในด้วยเศษผ้าจาก
โรงงานผลิตเสื้อผ้า
โดย นางสาวกรกมล แซ่แต่
สาขาวิชา การออกแบบผลิตภัณฑ์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. รัฐไท พรเจริญ

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะมัณฑนศิลป์
(อาจารย์ ดร. ธนาทร เจียรกุล)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลุ้ย กานต์สมเกียรติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. รัฐไท พรเจริญ)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิศักดิ์ สิ้นจู้ภาค)

61155302 : การออกแบบผลิตภัณฑ์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : ชุดของตกแต่งภายใน, เศษผ้าจากโรงงาน, เพิ่มมูลค่า

นางสาว กรกมล แซ่แต่้: การออกแบบผลิตภัณฑ์ประดับตกแต่งภายในด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. รัฐไท พรเจริญ

การออกแบบชุดตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำหรับงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตเสื้อผ้าจากโรงงานและหาความเป็นไปได้ในการใช้งานเศษผ้าด้วยวิธีต่าง ๆ 2. เพื่อนำเทคนิคในการใช้งานของเศษผ้าที่ดีที่สุดมาพัฒนาร่วมกับวัสดุอื่น ๆ ตามความเหมาะสมโดยนำมาออกแบบสร้างผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้าน 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของต้นแบบชุดของตกแต่งภายในบ้านที่ได้จากเศษผ้า

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ได้มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการนำเศษผ้าจากโรงงานซึ่งในที่นี่ทางผู้วิจัยได้ใช้เศษผ้าที่ได้จากโรงงานผลิตเสื้อยืด และนำมาวิเคราะห์คุณสมบัติและรูปแบบของเศษผ้าที่ได้ เพื่อนำมาทดลองนำเศษผ้ามาจัดเรียงด้วยไหมให้เป็นผืนด้วยรูปแบบและวิธีที่ต่างกัน และนำไปสอบถามและปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อคัดเลือกรูปแบบการจัดเรียงใหม่ของเศษผ้า โดยนำผลลัพธ์ที่ได้มาเป็นตัวกำหนดในการนำเศษผ้ามาใช้ในการออกแบบใช้งานร่วมกับวัสดุอื่นๆ เพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้านที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าได้ ซึ่งในชุดประกอบไปด้วย โคมไฟ ของตกแต่งผนังและหมอนอิง โดยผู้วิจัยได้ทำการออกแบบชุดของตกแต่งดังกล่าวขึ้นจำนวน 3 แนวทาง หลังจากนั้นได้นำไปทำการประเมินผลกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และมัณฑนากร รวมจำนวน 3 ท่าน ที่ผ่านการตรวจตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา กับข้อคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผลประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ โดยเลือกนำผลลัพธ์ที่ดีที่สุดเพียง 1 แนวทาง มาทำการพัฒนาปรับปรุง ร่วมกับที่ปรึกษาในการผลิตสร้างต้นแบบ และนำต้นแบบที่ได้มาเก็บผลกับบุคคลทั่วไปที่มีความต้องการในการตกแต่งบ้านจำนวน 120 ท่าน

ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยสร้างสรรค์พบว่าสามารถนำเศษผ้าจากโรงงานมาใช้ร่วมในการออกแบบของตกแต่งภายในได้ โดยผลสรุปความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีความต้องการในการตกแต่งบ้าน เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ เรื่องเอกลักษณ์ในภาพรวมระดับค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.72 รองลงมาในเรื่องความสวยงามในค่าเฉลี่ยรวมค่า $\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.81 และด้านการใช้งานในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.98 ซึ่งทั้งหมดได้รับการยอมรับอยู่ในระดับมาก



61155302 : Major (Product Design)

Keyword : interior decoration, fabric waste, value-added

MISS Kornkamol SAETAE : THE DESIGN OF INTERIOR DECORATIVE PRODUCTS THROUGH THE USE OF WASTE FABRICS FROM CLOTHING MANUFACTURERS. Thesis advisor : Associate Professor Doctor Ratthai Porncharoen

Designing a living space interior collection made of fabric waste for this research project has proposal as follows. 1) Study fabric waste which is regularly left over heavily after the clothing process and wearing production, searching for possibilities of optimization and application of fabric waste. 2) Developing techniques and solutions in preparing fabric waste for application with other materials appropriately, by designing interior collection products which could be highly value-added for fabric waste. 3) Understanding user's satisfaction of interior design collection through an prototype which is developed and made of fabric waste.

The research procedure started with data gathering and studying the application of fabric waste, by which the researcher has been used fabric waste from t-shirt factory for properties and forms analysis. The researcher experimental by rearranging fabric waste with various techniques in creating new fabric sheets. After collaboration discussion with advisors for selecting new fabric arrangement, the outcome has determined application of fabric waste for designing with other materials and produced as interior design collection which value added to fabric waste. The interior design collection comprised of a lamp, a wall art, and a cushion pillow. Researcher has designed a collection above in 3 alternative options and proceeding an evaluation with 3 of design specialist and interior designer by examining questionnaire which Index of Item-Objective Congruence (IOC) value approved by 3 persons of having jurisdiction. Evaluation result and recommendation received from specialists has been selected for the best option for further development with the advisor, creating a set of an example. The prototype example has been processed for data collecting with 120 of general users who required home decorating for their living,

In conclusive result, the creative research profound that fabric waste can be successfully integrated into interior design collection. With satisfactory assessment from people who desired for house decoration, the result are as follows. Uniqueness is the best on benchmark in average of $\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.72., secondly, aesthetics scoring in average of $\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.81, follows by functionality with average of $\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.98, by which all has been accepted in a very well standard.



กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีโดยได้รับความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี มาโดยตลอดจาก รศ.ดร.รัฐไท พรเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อ.ดร.ตรีชฎา โชติรัตนานันท์ อดีตอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ อีกทั้งทางเจ้าของวารสาร, วิทยานิพนธ์ และบทความทุกบทความ ที่มาช่วยเติมเต็มให้ วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่คอยสนับสนุนมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ล้อย กานต์สมเกียรติ และ ผศ.ดร.อภิศักดิ์ สิ้นธุภักดิ์ ที่สละเวลามาเป็น กรรมการในการตรวจวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่สละเวลา来帮助ตรวจประเมินแบบ รศ.ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา, ผศ.ดร.สาธิต เหล่าวัฒน์พงษ์ และคุณศรัณย์ พงษ์จร และผู้ทรงคุณวุฒิที่สละเวลาช่วยตรวจเครื่องมือ IOC ดร.จรรยาวรรณ จรรยาธรรม, ผศ.ภาคภูมิ บุญธรรมช่วย, ดร.จันทราภา รุจินาม

ขอขอบคุณโรงงานผลิตเสื้อผ้าเด็กที่ให้ความอนุเคราะห์เศษผ้าและร้านเพชรเกษมค้าผ้า ที่สละเวลาให้สอบถามข้อมูลต่างๆ และเศษผ้า

ขอขอบคุณเพื่อนจากคณะมัณฑนศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่ช่วยให้คำปรึกษา และเป็นแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์นี้ รวมถึงพีพี ฝ่ายบริการนักศึกษาที่คอยช่วยในเรื่องเอกสาร ต่างๆ อย่างรวดเร็ว

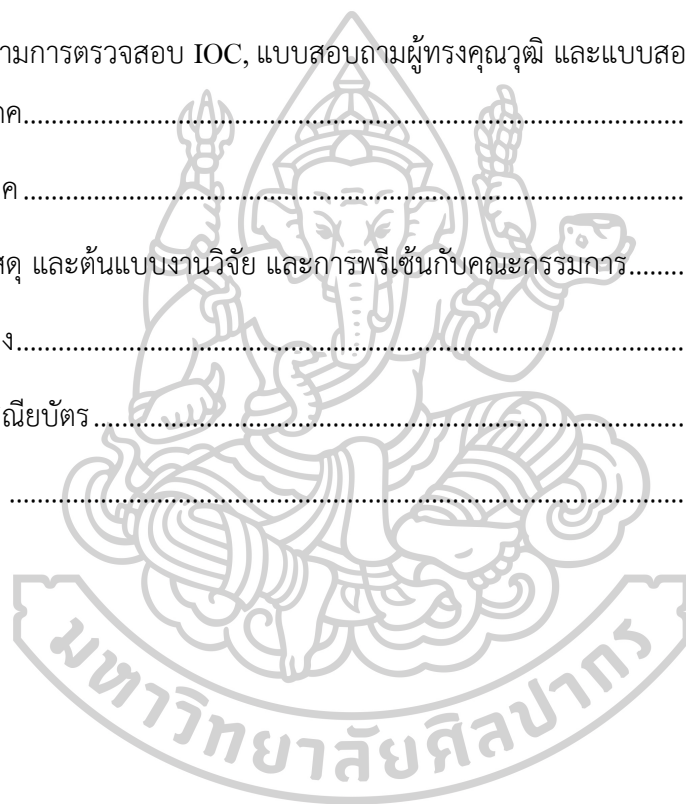
กรกมล แซ่แต้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ฐ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความแตกต่างระหว่าง Recycle Upcycle และ Downcycle.....	8
2.2 ชนิดของผ้าและคุณสมบัติของเนื้อผ้า.....	10
2.3 วิธีการเย็บผ้า.....	17
2.4 การนำเศษผ้าจากโรงงานมาใช้งานในปัจจุบัน.....	24

2.5 ชนิดของอุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน.....	29
2.6 เทรนด์การตกแต่งบ้านในปัจจุบัน	30
2.7 ทฤษฎีสีกับการออกแบบสถาปัตยกรรม	36
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3	45
วิธีการดำเนินการวิจัย	45
วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 การศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผ้าและของตกแต่งภายในบ้าน.....	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้สำหรับงานวิจัย.....	47
3.3 การสร้างเครื่องมือในงานวิจัย.....	48
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.7 สรุปขั้นตอน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	52
บทที่ 4	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.1 ขั้นตอนของการศึกษาข้อมูล และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4.2 ขั้นตอนของการออกแบบ และผลของการวิเคราะห์แบบร่าง	58
4.3 ขั้นตอนของการศึกษาผลความพึงพอใจ	65
บทที่ 5	68
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	68
5.2 อภิปรายผลวิจัย	70

5.3 ข้อเสนอแนะ.....	70
รายการอ้างอิง	72
ภาคผนวก.....	1
ภาคผนวก ก	2
เอกสารจากมหาวิทยาลัย.....	2
ภาคผนวก ข	8
แบบสอบถามการตรวจสอบ IOC, แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบสอบถามความพึงพอใจจาก ผู้บริโภคร.....	8
ภาคผนวก ค	27
ภาพถ่ายวัสดุ และต้นแบบงานวิจัย และการพิธีเซ็นกับคณะกรรมการ.....	27
ภาคผนวก ง.....	32
ใบประกาศณียบัตร.....	32
ประวัติผู้เขียน	35



สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัยผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงาน	52
ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ร่างแบบที่ 1	60
ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์แบบร่างที่ 2	62
ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ร่างแบบที่ 3	64
ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบทรงวงกลมจากผู้สนใจ	65



สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 นางแบบจาก Vogue ถ่ายแบบบนกองผ้าจาก Fast Fashion.....	1
ภาพที่ 2 กองขยะเศษผ้า 39,000 ตัน จากชิลี	2
ภาพที่ 3 การ Recycle, Upcycle และ Downcycle	8
ภาพที่ 4 กระเป๋าจากแบรนด์ Freitag	9
ภาพที่ 5 นาฬิกาจากจักรยาน.....	9
ภาพที่ 6 ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้า (รองเท้าน้ำ, เสื้อ, กระโปรง, กระเป๋า, รองเท้า และพรม).....	10
ภาพที่ 7 ผ้าจากเส้นใยธรรมชาติ.....	11
ภาพที่ 8 การสอยผ้า.....	17
ภาพที่ 9 การสอยผ้า.....	18
ภาพที่ 10 การสอยพื้นปลา.....	18
ภาพที่ 11 การสอยพื้นปลา.....	19
ภาพที่ 12 การเนา.....	20
ภาพที่ 13 การดันถอยหลัง.....	21
ภาพที่ 14 การดันถอยหลัง.....	21
ภาพที่ 15 การเย็บตะเข้หมี่.....	22
ภาพที่ 16 การเย็บตะเข้หมี่.....	22
ภาพที่ 17 การเย็บลายปักกริมผ้าหมี่	23
ภาพที่ 18 การเย็บลายปักกริมผ้าหมี่	23
ภาพที่ 19 ภาพเศษผ้าเย็บวน	26
ภาพที่ 20 กระเป๋าแบรนด์ Mamawell.....	26

ภาพที่ 21	พรหมเช็ดเท้าทอด้วยเศษผ้า.....	27
ภาพที่ 22	พรหมเช็ดเท้าจากกลุ่มทอพรหมเช็ดเท้าสะแกคำ	27
ภาพที่ 23	ผลงานของ Maria Westerberg แก้วอีและฉากบังตาที่ผลิตด้วยเศษผ้าจากโรงงาน	28
ภาพที่ 24	ผลงานของ Camper, Tokujin and Africa อาร์มแชร์จากเศษผ้า.....	28
ภาพที่ 25	ผลงานชื่อ Ragmate ของบริษัท Finnish อาร์มแชร์ผลิตจากเศษผ้าจากโรงงาน	29
ภาพที่ 26	ห้องนั่งเล่นที่มีความเรียบ แต่ดูหรรษา	31
ภาพที่ 27	ตัวอย่างสี Rich Gold.....	32
ภาพที่ 28	ตัวอย่างสี Coral Gold.....	33
ภาพที่ 29	ตัวอย่างสี Butterfly.....	33
ภาพที่ 30	ตัวอย่างสี Capri.....	34
ภาพที่ 31	ตัวอย่างสี Raspberry Rose.....	34
ภาพที่ 32	ตัวอย่างสี Violet Storm.....	35
ภาพที่ 33	ตัวอย่างสี Pinecone.....	35
ภาพที่ 34	แผนภาพอธิบายทฤษฎีสีที่ใช้กันในยุคปัจจุบัน	36
ภาพที่ 35	วงล้อสีและการจับคู่สีตามทฤษฎีสี	37
ภาพที่ 36	ตัวอย่างการจับคู่สีในงานสถาปัตยกรรมตามทฤษฎีสี ด้วยชุดสีแบบสามเหลี่ยม.....	38
ภาพที่ 37	ตัวอย่างการออกแบบโดยใช้สี Monochrome	39
ภาพที่ 38	ตัวอย่างความหมายของแต่ละสี	39
ภาพที่ 39	ตัวอย่างการใช้แสงสีที่ต่างกัน ทำให้ห้องเปลี่ยนอารมณ์	41
ภาพที่ 40	การใช้สีภายในห้องต่างๆเพื่อสื่อถึงสไตล์ในแต่ละยุคสมัย	42
ภาพที่ 41	แสดงเศษผ้าที่ได้รับมาจากโรงงาน	54
ภาพที่ 42	แสดงชิ้นส่วนเศษผ้าส่วนใหญ่ที่เหลือทิ้งจากโรงงาน	55
ภาพที่ 43	แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองทอด้วยกี่ทอมือ	55

ภาพที่ 44 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองถักกับตาข่ายสีเหลี่ยม56

ภาพที่ 45 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองสานกับตาข่ายหกเหลี่ยม.....56

ภาพที่ 46 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองผูกเข้ากับตาข่ายหกเหลี่ยม57

ภาพที่ 47 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองเย็บเข้าด้วยกัน และโซว์ด้านสันเป็นลวดลาย.....57

ภาพที่ 48 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองโดยเย็บทางสันของผ้าเข้าด้วยกันและแทรกสีขึ้น.....58

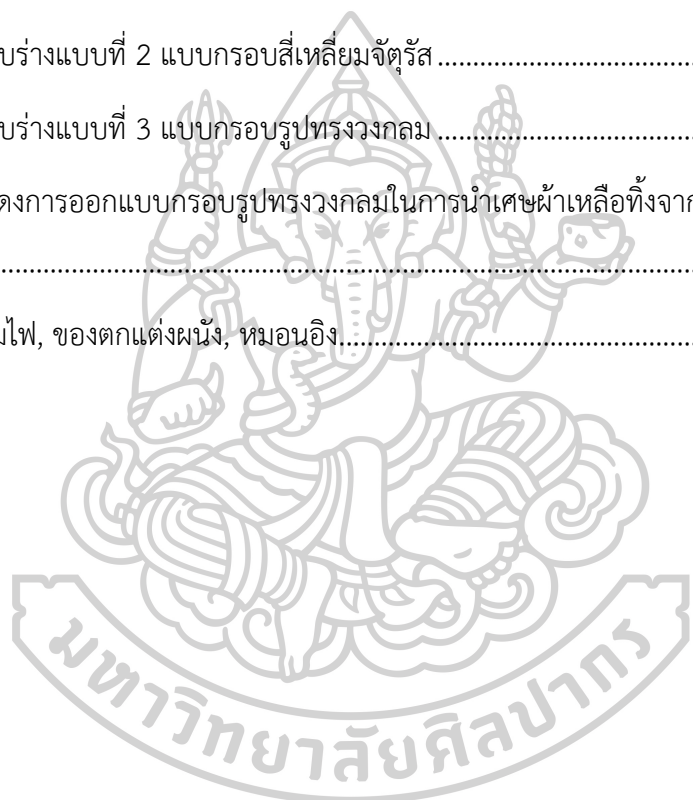
ภาพที่ 49 แสดงแบบร่างแบบที่ 159

ภาพที่ 50 แบบร่างแบบที่ 2 แบบกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส61

ภาพที่ 51 แบบร่างแบบที่ 3 แบบกรอบรูปทรงวงกลม63

ภาพที่ 52 แสดงการออกแบบกรอบรูปทรงวงกลมในการนำเศษผ้าเหลือทิ้งจากโรงงานสร้างต้นแบบ
.....65

ภาพที่ 53 โคมไฟ, ของตกแต่งผนัง, หมอนอิง.....67



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปีต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน และหนึ่งในสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับ 4 ของโลก คือ ธุรกิจการผลิตเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ซึ่งมีผลกระทบตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตซึ่งมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูงเป็นจำนวน 1.2 พันล้านตันต่อปี หรือคิดเป็น 10% ของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทั่วโลก โดยกระบวนการผลิตเสื้อยืด 1 ตัวต้องใช้น้ำในการผลิตมากถึง 2,700 ลิตร (Brand Buffet – Team, 2563) และมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากถึง 3-4 กิโลกรัม จากอดีตที่เราใช้เสื้อผ้าเป็นเพียงแค่เครื่องนุ่งห่มธรรมดา แต่ปัจจุบันกลับกลายเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้แต่ละบุคคลและกลายเป็นส่วนหนึ่งของแฟชั่น ซึ่งก่อนหน้านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงแฟชั่นไปตามฤดูกาลต่างๆ แต่ในปัจจุบันมีการมาถึงของ Fast Fashion ทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป คือ เบื่อเร็ว ทิ้งเร็ว และผู้ผลิตตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคโดยการเร่งผลิตให้ไว จำนวนมาก และราคาถูก เพื่อผู้บริโภคจะได้เปลี่ยนง่ายด้วยราคา แต่ทำให้สามารถทิ้งง่ายไปด้วยราคาอีกเช่นเดียวกัน ทำให้ตอนนี้ในโลกของเรานั้นมีขยะจากเสื้อผ้าใช้แล้วเพิ่มอีกเป็นจำนวนมาก เสื้อผ้าที่ถูกทิ้งในปัจจุบันบางส่วนยังสภาพดีเพราะเป็นการทิ้งเนื่องจากการเปลี่ยนแฟชั่น ซึ่งในปี 2021 มีข้อมูลว่ามีการผลิตเสื้อผ้าและสิ่งทอมากกว่า 150,000 ล้านชิ้นต่อปี (Saejia, 2563)



ภาพที่ 1 นางแบบจาก Vogue ถ่ายแบบบนกองผ้าจาก Fast Fashion

ที่มา : <https://www.vogue.co.uk/fashion/article/bangladesh-garment-workers-coronavirus-crisis>

เข้าถึงวันที่ 21 เมษายน 2563

Fast Fashion คำนี้เกิดขึ้นครั้งแรก จากผู้ก่อตั้งแบรนด์ Zara นามว่า Amancio Ortega โดยในปี 1990 เขาเดินทางไปที่ New York และต้องการโปรโมทแบรนด์เสื้อผ้าของเขา โดยใช้ภารกิจของร้านเขา ณ ตอนนั้นคือการผลิตเสื้อผ้าให้เสร็จทุกขั้นตอนตั้งแต่ออกแบบ จนถึงขึ้นวางให้ได้ ภายใน 15 วันโดย ใช้คำว่า Fast Fashion เป็นคำนิยามในภารกิจของแบรนด์ ซึ่งเป็นที่ฮือฮามากในยุคนั้น และเป็นการกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงทางการตลาดของธุรกิจเสื้อผ้าในยุคนั้น นั่นอาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของการตลาด Fast Fashion ที่ก่อให้เกิดปัญหาของขยะเสื้อผ้ามากมายในปัจจุบัน (Springnews, 2564)

จากการผลิตเสื้อผ้าที่มากขึ้น แน่นนอนว่าจึงเกิดอุตสาหกรรมการตัดเย็บมากขึ้น ไม่เพียงแต่เสียทรัพยากร ก่อมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมากดังที่กล่าวไปข้างต้น แต่ยังมีเกิดการเอารัดเอาเปรียบกับคนงานตัดเย็บเสื้อผ้า โดยจ่ายค่าแรงต่ำกว่าที่ควร บางแห่งจ้างแรงงานที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และต้องทำงานหนักยาวนานหลายชั่วโมงโดยไม่มีการรับประกันความปลอดภัยอีกด้วย

มลพิษจาก Fast Fashion เริ่มตั้งแต่ มลพิษทางน้ำ เนื่องจากมีโรงงานบางแห่งลักลอบปล่อยน้ำเสียจากโรงงานโดยไม่มีการบำบัด และยังมีน้ำจากहारย้อมสีของเสื้อผ้าอีกด้วย ซึ่งในน้ำเสียเหล่านี้ จะมีไมโครไฟเบอร์แฝงอยู่ และปลายทางไม่ใช่ที่ไหนนอกจากมหาสมุทร ซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญในปัจจุบันนี้เช่นเดียวกัน นอกจากก่อมลพิษให้แก่น้ำแล้ว การผลิตเสื้อยังยังใช้ทรัพยากรน้ำอย่างมากในอุตสาหกรรมแห่งนี้ โดยต่อ 1 ปี ใช้น้ำมากถึง 1.5 พันล้านตัน 5% ของเสื้อผ้าทั่วโลกเกิดจากการใช้ต้นไม้เป็นวัตถุดิบหลัก และยังมี การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมนี้สู่ชั้นบรรยากาศ และสุดท้าย ยังกลับมาสร้างขยะไม่ว่าจะในขั้นตอนการผลิตหรือหลังจากใช้งาน (Springnews, 2564) เราจะได้เห็นได้จากหลายประเทศในปัจจุบันนี้มีภาพถ่ายกองเสื้อผ้าสูงเป็นภูเขา ซึ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆทุกปี และส่วนใหญ่กองเสื้อผ้าเหล่านี้มาจากเสื้อผ้าที่ถูกทิ้งหลังจากใช้งาน ซึ่งบางตัวสภาพยังคงดีอยู่ แต่ด้วยกระแสที่ต้องตามเทรนด์ต่างๆในปัจจุบันทำให้อายุการใช้งานของเสื้อผ้าเหล่านั้นสั้นลงไปด้วยถึงแม้จะยังไม่เสียก็ตาม



ภาพที่ 2 กองขยะเศษผ้า 39,000 ตัน จากชิลี

ที่มา : <https://www.mic.com/life/mountain-trashed-fast-fashion-chile>

เข้าถึงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2564

ในขั้นตอนการผลิตจะมีเศษผ้าและเศษด้ายจากกระบวนการผลิต ซึ่งในเส้น 1 ตัว มีเศษผ้าที่ตัดเหลือออกมามากกว่า 5 ชั้น และผลจากการผลิตเส้นผ้าจำนวนมากนั้น ก็เป็นการเพิ่มขยะเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตอีกด้วย ทำให้เป็นการเพิ่มจำนวนชั้นของขยะมากขึ้น ซึ่งเศษผ้าเหล่านี้ส่วนหนึ่งนั้น มาจากการขายต่อจากโรงงานให้กับแหล่งรับซื้อรวบรวมเศษผ้าเพื่อคัดแยกประเภทหรือเกรดของผ้า เพื่อนำไปแบ่งขายให้เหมาะกับการใช้งานของผู้ซื้อแต่ละคน เศษผ้าต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเศษผ้าใหม่ แต่ถูกนำมาขายในราคาเริ่มต้นเพียง 10 บาทเท่านั้น ซึ่งเศษผ้าแต่ละประเภทจะถูกนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันออกไป เช่น นำไปผลิตต่อเป็นพรมเช็ดเท้าหรือเปล หรือบางส่วนจากร้านขายเศษผ้าจะถูกนำไปเย็บวนและขายต่อนำไปใช้ในโรงงานต่างๆ เป็นผ้าเช็ดเครื่องจักรและบางส่วนถูกนำไปใช้ยัดลงในกระสอบสำหรับต๋อยมวย แต่ก็ยังมีเศษผ้าอื่น ๆ ที่เหลืออีกมากซึ่ง ถ้าไม่ถูกซื้อต่อจะถูกนำไปทิ้งให้เป็นขยะต่อไป เนื่องจากการผลิตผ้าต้องเสียทรัพยากรต่าง ๆ เป็นจำนวนมากตั้งแต่เริ่มกระบวนการและตลอดการผลิตก็สร้างมลภาวะหลายอย่างให้โลก ทางผู้วิจัยจึงอยากใช้งานเศษผ้าที่จะกลายเป็นขยะเหล่านี้ ให้ใช้งานได้อย่างคุ้มค่าโดยเลือกที่จะศึกษาเศษผ้าเหลือทิ้งจากโรงงานในครั้งนี้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ที่แตกต่างจากเดิมและช่วยเพิ่มมูลค่าของเศษผ้าขึ้น (DUNCAN, 2021)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1. เพื่อศึกษาเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตเส้นผ้าจากโรงงาน และหาความเป็นไปได้ในการใช้งานเศษผ้าด้วยวิธีต่าง ๆ
- 1.2.2. เพื่อนำเทคนิคในการใช้งานของเศษผ้าที่ดีที่สุดมาพัฒนาร่วมกับวัสดุอื่น ๆ ตามความเหมาะสม โดยนำมาออกแบบสร้างผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้าน
- 1.2.3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของต้นแบบชุดของตกแต่งภายในบ้านที่ได้จากเศษผ้า

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการออกแบบชุดของตกแต่งภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้า จากโรงงานผลิตเส้นผ้าครั้งนี้ สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้านที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าได้ และได้รับความพึงพอใจจากผู้บริโภคหรือบุคคลทั่วไปที่กำลังคิดจะแต่งบ้านอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สำหรับการออกแบบในครั้งนี้

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สิ่งที่นำมาศึกษา

- ประเภทของเศษผ้าและคุณสมบัติ ขนาด และสีของวัสดุเศษผ้า

- เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่ช่วยสร้างขอบเขตของการออกแบบ และเลือกชิ้นงาน เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความเป็นเอกลักษณ์และ เพิ่มมูลค่าให้กับเสื้อผ้า
- ศึกษาประเภทของของตกแต่งบ้าน สีและเทรนด์ในปัจจุบันเพื่อให้การออกแบบตอบโจทย์ผู้บริโภคในปัจจุบัน

ผลของการศึกษา

- สามารถนำเสื้อผ้ามาใช้งานได้อย่างคุ้มค่า และเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้าน
- เพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุเศษผ้าที่กำลังจะกลายเป็นขยะ และสร้างความสวยงามให้กับผลิตภัณฑ์ด้วยเสื้อผ้า
- ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ชุดออกแบบตกแต่งภายในบ้าน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ รวมถึงได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการออกแบบภายในบ้าน และนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับมาเป็นข้อกำหนดในการออกแบบชุดผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

1.5.1 ขอบเขตด้านการพัฒนาและออกแบบต้นแบบของผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในที่พักอาศัย

1. การศึกษาข้อมูลจากภาคเอกสาร ตำรา งานวิจัยรวมทั้งการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต และลงศึกษาภาคสนามกับบริษัทที่ผลิตผ้ารวมทั้งสำรวจความต้องการผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านจากผู้บริโภค

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลจากการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตรวมทั้งเอกสารตำรางานวิจัยและลงศึกษาภาคสนามจากโรงงานที่รู้จัก เป็นบริษัทผลิตเสื้อผ้าเด็กของคุณกัญตณ หัสสรังสี รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์เศษผ้ามาใช้ในการสร้างต้นแบบ รวมทั้งได้ศึกษาเศษผ้าเพิ่มเติมมาจากร้านเพชรเกษม ค้าผ้าที่รวบรวมเศษผ้ามาจากโรงงานต่าง ๆ มอบให้อีกผู้วิจัยต้องขอกว่าขอบคุณในครั้งนี้นี้ จากนั้นได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้บริโภคกลุ่มที่มีใจรักโลกชอบซื้อของที่ช่วยอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นหลักแบบไม่เป็นทางการ โดยการเก็บข้อมูลใช้วิธีการพูดคุยแบบกันเอง โดยบันทึกข้อมูลในการเขียนจดโน้ต โดยผลของข้อมูลส่วนนี้จะนำผลต่าง ๆ รวมทั้งการทดลองวัสดุในช่วงต้นมาทำการวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่สืบค้นกับภาคเอกสาร ตำรา งานวิจัยรวมทั้งการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตและทำการศึกษาร่วมกับวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อสร้างข้อกำหนดแนวทางในการออกแบบนี้ขึ้น โดยผ่านการรับรองจากที่ปรึกษางานวิจัย

2. การออกแบบและสร้างต้นแบบ โดยนำผลของการวิเคราะห์มาทำการออกแบบขึ้น 3 แนวทาง และให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเลือกให้เหลือ 1 แนวทางเพื่อนำมาสร้างต้นแบบ

ผู้วิจัยได้นำข้อกำหนดในการออกแบบที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาทำการคัดเลือกประเภทของชุดผลิตภัณฑ์และทำการออกแบบขึ้น 3 แนวทางตามที่กำหนดขอบเขตไว้ โดยในแต่ละชุดจะประกอบไปด้วย 3 ชิ้นงาน ในขั้นตอนนี้จะมีการสร้างแบบประเมินเพื่อใช้ในการคัดเลือกแบบกับผู้เชี่ยวชาญ ที่ตั้งขึ้นจำนวน 3 โดย 2 ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญการออกแบบผลิตภัณฑ์ และ 1 ท่านเป็นมัณฑนากร โดยทั้งสามท่านมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการทำงานด้านออกแบบมากกว่า 10 ปีขึ้นไป โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยแบบสอบถามนี้ได้ผ่านการตรวจสอบ IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบ โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากแบบสอบถามมาคัดเลือกแบบร่างเพียง 1 แบบเพื่อนำไปพัฒนาเป็นต้นแบบต่อไป

3. การศึกษาผลของการออกแบบ โดยนำต้นแบบที่ได้มาผ่านการสร้างเครื่องมือลงในแบบสอบถามและทำการสอบถามลงไปสู่ผู้บริโภคเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อชิ้นงาน

1.5.2 ขอบเขตทางด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

1. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกรออกแบบผลิตภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านกรออกแบบภายในบ้าน

2. กลุ่มผู้บริโภค จำนวน 120 ท่าน

1.5.3 ขอบเขตของการกำหนดตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ออกแบบโดยใช้วัสดุเศษผ้าที่ได้รับมาจากโรงงาน และร้านขายเศษผ้า โดยมีข้อจำกัดเป็นขนาด สี และประเภทของผ้า

2. ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในที่นี้คือผู้บริโภคจำนวน 120 ท่านต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้านจากเศษผ้า

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย

1.6.1 Fast Fashion หมายถึงปัญหาใหญ่ที่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมจากเศษผ้า ในปัจจุบัน

1.6.2 เศษผ้า หรือ เศษผ้าจากโรงงานเสื้อผ้า หมายถึง เศษผ้าที่เป็นส่วนที่ไม่ได้ใช้งานจากการนำไปตัดเสื้อ หรือกางเกง โดยจะมีหลายขนาด หลายรูปแบบ แต่จะซ้ำๆกันมาเป็นปีผ้า

1.6.3 ชุดผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้าน หมายถึง ผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้านที่ถูกเลือกมาใช้ในการออกแบบ 3 ชิ้น โดยที่ทั้งสามชิ้นใช้เศษผ้าเป็นวัสดุในการออกแบบ

1.6.4 เอกลักษณ์ หมายถึง การนำเศษผ้ามาใช้งานโดยไม่ซ้ำกับรูปแบบการใช้งานในปัจจุบัน แต่ยังคงความสวยงามและสร้างความแปลกใหม่ให้กับชุดผลิตภัณฑ์

1.6.5 เพิ่มมูลค่า หมายถึง การเพิ่มมูลค่าของเศษผ้าที่ถูกนำมาเป็นวัสดุหลักในการใช้ออกแบบกับชุดผลิตภัณฑ์

1.7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เพื่อช่วยลดขยะจากเศษผ้าจากโรงงานที่มีปริมาณมากจากจำนวนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น

1.7.2 ได้แนวทางหนึ่งในการนำเศษผ้ามาใช้ในการออกแบบของใช้ของตกแต่งบ้านที่มีประโยชน์มากขึ้น

1.7.3 สามารถเป็นแนวทางไปสู่การสร้างธุรกิจกับกลุ่มผู้ที่มีใจรักในการอนุรักษ์รักษาธรรมชาติทางหนึ่ง รวมทั้งช่วยเพิ่มวงจรชีวิตของเศษผ้าให้นำกลับมาใช้งานได้ยาวนานมากขึ้น



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การออกแบบของตกแต่งภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่อง พื้นฐานการเย็บผ้าแบบต่างๆ การนำเศษผ้าจากโรงงานมาแปรรูปใช้งานในปัจจุบัน ศิลปะของเศษผ้า ชนิดของตกแต่งภายในบ้าน โทนสี และสไตล์ในการตกแต่งบ้านในปัจจุบัน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ด้วยเศษผ้า และสร้างเอกลักษณ์ของเศษผ้าที่นำมาใช้งานให้แตกต่างจากท้องตลาด และเพิ่มมูลค่าของเศษผ้าเหลือใช้จากโรงงาน โดยได้นำแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ความแตกต่างระหว่าง Recycle Upcycle และ Downcycle
- 2.2 ชนิดของผ้าและคุณสมบัติของเนื้อผ้า
 - 2.2.1 การแบ่งประเภทของเส้นใยผ้า
 - 2.2.2 คุณสมบัติของผ้าแต่ละประเภท
- 2.3 วิธีการเย็บผ้า
- 2.4 การนำเศษผ้าจากโรงงานมาใช้งานในปัจจุบัน
 - 2.4.1 การนำเศษผ้าไปใช้ประโยชน์ในโรงงานอุตสาหกรรม
 - 2.4.2 กระเป๋าจากเศษผ้าเหลือจากโรงงาน
 - 2.4.3 พรมเช็ดเท้าจากเศษผ้า
 - 2.4.4 เฟอ์นิเจอร์จากเศษผ้า
- 2.5 ชนิดของอุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน
- 2.6 สไตล์การตกแต่งบ้านในปัจจุบัน
 - 2.5.1 เทรนด์การตกแต่งบ้านในปี 2567
 - 2.5.2 เทรนด์สีในปี 2567
- 2.7 ทฤษฎีสีกับการออกแบบสถาปัตยกรรม
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความแตกต่างระหว่าง Recycle Upcycle และ Downcycle

ในปัจจุบัน สิ่งที่เราได้ยินหรือผ่านตากันมาบ่อยครั้งเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับวัสดุเหลือใช้หรือขยะต่างให้กลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่อีกครั้ง นั่นคือการ Recycle ซึ่งจริงๆ แล้วไม่ได้มีแค่เพียงการ Recycle เท่านั้น แต่ยังมีชื่อเรียกอื่นๆ อีก ซึ่งใช้สำหรับเรียกวิธีการจัดการวัสดุเหลือใช้ที่แตกต่างกัน นั่นก็คือ การ Upcycle และการ Downcycle (aluminiumloop, 2564)



ภาพที่ 3 การ Recycle, Upcycle และ Downcycle

ที่มา : <https://aluminiumloop.com/recycle-upcycle-downcycle/>

เข้าถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2564

ความแตกต่างระหว่างสามกระบวนการนี้มีดังนี้

2.1.1. การ Recycle คือการที่นำของเสีย หรือวัสดุที่ใช้แล้วมาผ่านกระบวนการแปรรูป หรือปรับปรุงคุณภาพให้เทียบเท่า หรือใกล้เคียงกับของเดิม หรือให้ได้ว่าดีดุดิบใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ซึ่งไม่ใช่วัสดุทุกชนิด ที่จะสามารถนำมา Recycle และได้กลับมา 100% ซึ่งวัสดุที่สามารถทำได้นั้นได้แก่ แก้ว โลหะ หรืออลูมิเนียม เป็นต้น ยกตัวอย่างเช่น กระป๋องอลูมิเนียม ซึ่งสามารถนำกลับมาหลอมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ได้ โดยไม่เสียคุณภาพ ส่วนวัสดุอื่นๆ บางประเภท ตัวอย่างเช่นกระดาษ สามารถ Recycle ซ้ำได้เรื่อยๆ แต่คุณภาพของเส้นใยจะลดลงเรื่อยๆ เช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามจากคุณภาพที่ลดลงนั้นไม่ได้สูญเสียมูลค่า แต่สามารถนำกระดาษที่คุณภาพลดลงแล้วนั้นกลับมาใช้ใหม่ได้แค่เปลี่ยนประเภทการใช้งาน เช่นกระดาษลังน้ำตาล เป็นต้น การ Recycle จึงเป็นการลดทรัพยากรใหม่ ผ่านการหมุนเวียนทรัพยากรที่มีอยู่แล้วกลับมาใช้ใหม่เรื่อยๆ

2.1.2 การ Upcycle คือการเพิ่มมูลค่าของวัสดุ ก่อนที่จะกลายเป็นขยะ โดยจุดประสงค์หลักคือการยืดอายุการใช้งานของวัสดุนั้นๆ ให้กลายเป็นขยะช้าลง และใช้การออกแบบมาเพิ่มมูลค่าให้แก่

วัสดุ ให้สามารถใช้งานต่อไปได้ และเป็นได้มากกว่าขยะเหลือทิ้ง และสามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุดจากวัสดุนั้นๆ และทั้งนี้กระบวนการจะต้องไม่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม และจะไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปทางอุตสาหกรรม และไม่ผ่านกระบวนการทางเคมี หรือใช้เคมีน้อยที่สุด (OKMD, 2564)

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการ Upcycle ส่วนใหญ่เราจะเห็นกันได้อย่างแพร่หลายในกลุ่มสินค้าแฟชั่น เช่น แบรดกระเป่า Freitag ซึ่งเป็นกระเป๋าที่ผลิตจากผ้าใบรถบรรทุก, นาฬิกาจากชิ้นส่วนของจักรยาน เป็นต้น



ภาพที่ 4 กระเป๋าจากแบรนด์ Freitag

ที่มา : <https://www.Freitag.ch/en/f52-x-miami-vice> เข้าถึงเมื่อ 12 เมษายน 2567



ภาพที่ 5 นาฬิกาจากจักรยาน

ที่มา : <https://www.wired.com/2009/06/clocks-tables-and-chairs-built-from-old-bike-parts/>
เข้าถึงวันที่ 11 มิถุนายน 2552

2.1.3 การ Downcycle คือการจัดการสิ่งของที่ไม่ใช้งานแล้ว ถึงแม้จะไม่ใช้การเพิ่มมูลค่า แต่ก็เป็น การช่วยยืดอายุการใช้งานไม่ให้กลายเป็นขยะเร็วขึ้น วิธีการนี้จะคล้ายคลึงกับการ Upcycle โดยการสร้างสิ่งใหม่จากวัสดุของผลิตภัณฑ์เดิม แต่มีความแตกต่างตรงที่คุณภาพของวัสดุ หรือผลิตภัณฑ์นั้นๆ กลับลดลง และจะมีการลดลงไปเรื่อยๆ เมื่อทำการ Downcycle หลายๆ ครั้งจนในที่สุด ไม่สามารถใช้งานวัสดุนั้นต่อไปได้ และจบลงที่กองขยะ (aluminiumloop, 2564)

ทั้งนี้ ทั้งสามวิธีก็คือวิธีที่ครอบคลุมในเรื่องการจัดการผลิตภัณฑ์ หรือวัสดุต่างๆ ก่อนที่จะต้องกลายเป็นขยะ และสามารถเลือกในแต่ละวิธีเพื่อนำไปใช้งานให้เหมาะสมในแต่ละวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้แล้ว ซึ่งทำให้สามารถลดจำนวนขยะที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ และถ้าเลือกวิธีการได้อย่างเหมาะสม อาจจะสามารทำให้เกิด Closed Loop Recycling หรือการหมุนเวียนทรัพยากรผ่านการ Recycle ได้อย่างไม่รู้จบ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีอย่างมากต่อทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมในโลกของเรา ซึ่งเราทุกคนสามารถทำได้จากต้นทางการเลือกซื้อสินค้าและคิดต่อไปในอนาคตว่าจะสามารถทำการ Recycle สินค้าหรือวัสดุนั้นต่อไปในอนาคตได้หรือไม่

2.2 ชนิดของผ้าและคุณสมบัติของเนื้อผ้า



ภาพที่ 6 ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้า (รองเท้าว, เสื้อ, กระโปรง, กระเป๋า, รองเท้า และพรม)

ที่มา : https://cdn-v2.theculturetrip.com/350x525/wp-content/uploads/2017/04/il_fullxfull-1032146180_lz4y.webp เข้าถึงวันที่ 23 พฤษภาคม 2560

ผ้า หมายถึง วัสดุชนิดหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่น และผ่านกระบวนการผลิตจากเส้นใยจากธรรมชาติ หรือการสังเคราะห์ จนเกิดเป็นเส้นด้าย และผ่านกรรมวิธีการผลิต ผสมผสาน หรือถักทอจนได้เป็นผืนผ้า (TORO, 2559) โดยวัสดุที่ใช้ในการผลิตเป็นเส้นใยของผ้านั้น มาจากหลากหลายประเภท ได้แก่ จากสัตว์, จากพืช, จากแร่ธรรมชาติ และจากการสังเคราะห์ทางเคมี (เจ้าของร้าน ICANDIDSHOP, 2561) ประโยชน์ของผ้านั้น มีการนำมาใช้งานอย่างหลากหลายในชีวิตประจำวัน สิ่งที่เราจะได้เห็นเป็นประจำคือการนำผ้ามาตัดเย็บเป็นเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และยังสามารถใช้ผ้าที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันในแต่ละประเภทมาเลือกใช้งานเป็นเสื้อผ้าที่ใช้ในการทำกิจกรรมที่แตกต่างกันให้เหมาะสม ผ้าหลายประเภทยังถูกใช้ประโยชน์มาผลิตเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น กระเป๋า ต่างๆ รวมไปถึงการนำมาใช้มาใช้ในครัวเรือน ทั้งตกแต่งและใช้งาน เช่น หมอน ผ้าปูที่นอน หรือผ้าปูโต๊ะ นอกจากนี้ด้วยคุณสมบัติของผ้าบางชนิดยังสามารถนำมาผลิตเป็นอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยได้ เช่น ชุดกันไฟ ชุดสำหรับแพทย์ ฯลฯ โดยประเภทของเส้นใยผ้านั้นจะถูกแบ่งเป็นหัวข้อหลัก ดังนี้



ภาพที่ 7 ผ้าจากเส้นใยธรรมชาติ

ที่มา : https://delecuona.com/cdn/shop/files/deLeCuona-Pure1-Wild-Fawn-PURI02-Pure1-Silk-Moth-PURI01-Lifestyle-edited_2880x.jpg?v=1621949507 เข้าถึงเมื่อ กันยายน 2563

2.2.1 การแบ่งประเภทของเส้นใยผ้า มี 3 ชนิด โดยคุณ (Songkhla, 2563) ได้รวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

1. เส้นใยจากธรรมชาติ (Natural Fiber) ซึ่งเส้นใยเหล่านี้ได้มาจาก พืช, สัตว์, หรือแร่ต่างๆ ผ้าที่ผลิตจากเส้นใยจากธรรมชาติ มีดังนี้

- เส้นใยฝ้าย (Cotton) คือการนำส่วนห่อหุ้มเมล็ดของต้นฝ้าย หรือปุยฝ้าย มาปั่นเป็นเส้นด้ายและนำมาทอเป็นผืนผ้า ซึ่งคุณภาพของผ้าจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับการเรียงตัวกันของเส้นด้าย และความหนา (Nuchdanai Na Songkhla, 2562)

- เส้นใยไหม (Silk) คือการนำรังจากตัวไหมมาปั่นให้เป็นเส้นด้าย เช่นเดียวกับการทำใยฝ้าย และนำเส้นใยมาทอเป็นผืนผ้า

- เส้นใยลินิน (Linen) เป็นเส้นใยที่ได้จากการปั่นของต้นเฟล็กซ์ (Flax) และนำมาทอจนเกิดเป็นผืนผ้า

- เส้นใยขนสัตว์ (Wool) คือเส้นใยที่ได้จากการปั่นของขนสัตว์จนเกิดเป็นเส้นด้าย และนำมาทอจนเป็นผืนผ้า ซึ่งขนสัตว์ที่สามารถนำมาปั่นเป็นเส้นใยได้ ได้แก่ ขนมิงค์ (Mink Hair), ขนแกะ (Wool), ขนแพะแคชเมียร์ (Cashmere), ขนโมแฮร์ (Mohair) หรือขนจากแพะแองกอร่า (Angora), ขนกระต่าย (Rabbit Hair), ขนอัลปาก้า (Alpaca) และ ขนอูฐ (Camel Hair)

- เส้นใยจากแร่ธรรมชาติ เช่น เส้นใยหิน (Asbestos) มาจากหินที่มีสีเขียวเรียกว่า Serpentine หรือ amphibole rock, เส้นใยโลหะ ทำจาก ทอง เงิน ทองแดง และอลูมิเนียม (ฤดี, 2562)

2. เส้นใยสังเคราะห์จากสารเคมี (Chemical Synthetic Fiber) เป็นเส้นใยที่ผลิตขึ้นจากสารเคมี

- เส้นใยโพลีเอสเตอร์ (Polyester) เป็นเส้นใยที่เกิดจากกระบวนการทางเคมีของ Ethylene Glycol และกรด Terephthalic หรือ เส้นใยที่ผลิตจากพลาสติก และนำไปถักทอให้เป็นผืน (Songkhla, 2563)

- เส้นใยไนลอน (Nylon) เป็นเส้นใยที่เกิดจากการนำถ่านหิน อากาศ และน้ำ มาทำให้เกิดปฏิกิริยา เป็นกรดไดปิค และเฮกซาเมทิลีนไดอามีน ก่อนจะนำมาแปลงให้กลายเป็นเส้นใยไนลอน และนำไปทอเป็นผืน

- เส้นใยสแปนเด็กซ์ (Spandex) เป็นโพลิเมอร์สังเคราะห์ทางเคมีที่ทำจาก Polyglycol แบบโซ่ยาว นำมารวมกับสาร Diisocyanate ชนิดสั้น และผสมกับยูรีเทน เป็น elastomer (เมื่อถูกดึงจะสามารถยืดตัวออกไปได้ และสามารถหดกลับดังเดิมได้)

3. เส้นใยสังเคราะห์จากวัสดุธรรมชาติ (Natural Synthetic Fiber)

- เรยอน (Rayon) เป็นเส้นใยที่ผลิตมาจากวัสดุธรรมชาติ และผ่านกระบวนการทางเคมีและนำมาถักทอจนเป็นผืน

จากประเภทของเส้นใย จะเห็นได้ว่าการผลิตจากวัสดุที่แตกต่างกันในแต่ละวัสดุที่นำมาผลิตนั้น ทำให้คุณสมบัติของผ้าในแต่ละประเภทแตกต่างกัน ซึ่งทำให้การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มาจากผ้าต่างๆ สามารถเลือกใช้ผ้าแต่ละประเภทให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยคุณสมบัติของผ้าแต่ละประเภทในปัจจุบันมีดังนี้

2.1.2 คุณสมบัติของผ้าแต่ละประเภท รวบรวมโดย (ICANDIDSHOP, 2562)

1. ผ้าคอตตอน หรือผ้าฝ้าย (Cotton) สัมผัสนุ่ม ใสบาย ระบายอากาศ, ความร้อนได้ดี ทนความร้อน มีความยืดหยุ่นสูง และสามารถดูดความชื้นได้ดี (Songkhla, 2563)
2. ผ้าชีฟอง (Chiffon) เป็นผ้าที่ทอได้จากเส้นใยได้หลายชนิด เช่น ไผไหม ไผสังเคราะห์ ซึ่งจะเป็นการทอแบบกากบาท หรือลักษณะคล้ายตาข่าย จะมีความโปร่งของผ้า คุณสมบัติของผ้าจะมีผิวสัมผัสที่ลื่น มีความเงาเล็กน้อย เนื้อเนียน มีความลวยตัว
3. ผ้าซาติน (Satin) เป็นผ้าที่ทอได้ด้วยเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยสังเคราะห์ แต่จะมีรูปแบบการทอที่เฉพาะตัว โดยจะเรียกการทอแบบนี้ว่า ซาติน ซึ่งลักษณะการทอนี้สามารถทำให้ผ้ามีพื้นผิวที่เรียบ และเกิดความมันวาว คุณสมบัติของผ้านั้น จะสามารถคงรูปได้ดี มีความยืดหยุ่น
4. ผ้าฮานาโกะ (Hanako) เป็นผ้าที่ผลิตจากเส้นใย Polyester 100% มีคุณสมบัติทนทานและแน่น เส้นใยมีความละเอียด มีน้ำหนัก ทิ้งตัวได้ดี ไม่ยืด ทึบแสง ยับยาก
5. ผ้าลินิน (Linen) เป็นผ้าที่ผลิตจากเส้นใยของต้นแฟล็กซ์ คุณสมบัติคือ สามารถระบายความร้อนได้ดี แห้งง่าย ไม่เก็บกลิ่นหรือความชื้น ดูดซับน้ำได้ดี ไม่ยืดหยุ่น (Songkhla, 2563)
6. ผ้าไหม (Silk) เป็นผ้าที่ผลิตจากเส้นใยของรังของตัวไหม คุณสมบัติของผ้าจะมีเนื้อมันวาว มีความเหนียว สามารถปรับให้เหมาะกับทั้งอากาศร้อนและเย็น ดูดความชื้นได้ดี น้ำหนักเบา เนื้อผ้ามีความทิ้งตัว ยับง่าย
7. ผ้าป่าน (Voile) เป็นผ้าที่ได้จากการทอเส้นใยของป่าน มีคุณสมบัติทนต่อแสงแดดและความร้อน เป็นผ้าเนื้อโปร่งและบาง แต่กระด้าง มีความยืดหยุ่นต่ำ และดูดความชื้น
8. ผ้าขนสัตว์ (Wool) มีคุณสมบัติยืดหยุ่นได้ดี ไม่ยับง่าย ดูดซับน้ำและความชื้นได้ดี ปรับเข้ารูปทรงได้ดี และสามารถให้ความอบอุ่นได้ แต่เส้นใยสามารถยืด หด ทำให้เสียรูปทรงได้ง่าย
9. ผ้าสำลี เป็นผ้าที่ผลิตจากเส้นใยฝ้าย เนื้อผ้าจะมีความนุ่ม มีความหนา เป็นฉนวนให้ความอบอุ่น ซึมซับน้ำได้ดี
10. ผ้าสาธู (Batist) เป็นผ้าสามารถผลิตได้จากทั้งเส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ คุณสมบัติของผ้าสาธูที่ผลิตจากเส้นใยธรรมชาติ (ใยฝ้าย) จะมีความโปร่ง น้ำหนักเบา เนื้อนุ่ม ไม่เป็นขุย ส่วนผ้าที่ผลิตจากใยสังเคราะห์จะมีความแข็งกว่า

11. ผ้าไหมอิตาลี (Italian Silk) เป็นการผสมระหว่างเส้นใยสังเคราะห์ 2 แบบไว้ในหนึ่งเดียว คือ Polyester 98% และ Spandex 2% คุณสมบัติ เรียบ ลื่น ระบายอากาศได้ดี ไม่ดูดซับฝุ่น ยับยาก
12. ผ้าใยกัญชง (Hemp) ผลิตจากใยกัญชง 5% ผสานกับเส้นใยเรยอน 95% เป็นผ้าทอจากธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณสมบัติของผ้า มีความหนาปานกลาง ไม่ยืด ไม่เงา ป้องกันการสะสมของแบคทีเรียมากถึง 50%
13. ผ้าโพลีเอสเตอร์ (Polyester) คุณสมบัติ มีความทนทานสูงกว่าผ้าใยธรรมชาติทั่วไป มีความยืดหยุ่นสูง และคืนตัว ทนต่อการรุ่มและฉีกขาด มีความเบา โปร่งสบาย ระบายอากาศได้ดี เนื้อผ้าเนียนนุ่มละเอียด (Songkhla, 2563)
14. ผ้าสแปนเด็กซ์ (Spandex) ผลิตจากเส้นใยสแปนเด็กซ์ คุณสมบัติ น้ำหนักเบา ตัวผ้าสามารถยืดออกไประดับหนึ่ง และสามารถหดกลับมาได้ ผ้ามีความนุ่ม และเรียบ ทนทานต่อการขีดหรือถู และสามารถระบายเหงื่อได้ดี
15. ผ้าไนลอน (Nylon) ผลิตจากเส้นใยเทอร์โมพลาสติก คุณสมบัติ มีความทนทานสูง ไม่ยับง่าย คงสภาพเดิมดี มีความเหนียวและยืดหยุ่น และสามารถรับน้ำหนักได้ดี (Songkhla, 2563)
16. ผ้า TC หรือผ้าโทเร (Cotton 35% ผสม Polyester 65%) มีหลายชนิดขึ้นอยู่กับการทอผ้าดิบตามจำนวนเส้นด้าย หรือเข็มที่ใช้ทอ คุณสมบัติ เนื้อผ้ามีความละเอียด ยืดหยุ่นปานกลาง นุ่ม ระบายอากาศดี ซึมซับเหงื่อ
17. ผ้า TK (Polyester หรือ ใยสังเคราะห์ 100%) คุณสมบัติ เนื้อผ้าแข็งกระด้าง การระบายอากาศ และความยืดหยุ่นพอใช้ ไม่ซึมซับเหงื่อ
18. ผ้า CVC (ผ้าที่มีเส้นใย Cotton 60% ผสม Polyester 40%) คุณสมบัติ สามารถยืด หดได้ เนื้อผ้านุ่ม ระบายอากาศและความร้อนได้ดี
19. ผ้า Cotton Spandex (Spandex ผสม Cotton) คุณสมบัติเนื้อผ้ามีความยืดหยุ่นเข้ารูป ทนทาน ระบายอากาศได้ดี
20. ผ้ากำมะหยี่ (Velvet) คุณสมบัติ มีเนื้อสัมผัสที่นุ่ม เนื้อผ้าหนา ผ้าทิ้งตัวดี
21. ผ้าเรยอน (Rayon) ผลิตจากเส้นใยไฟเบอร์ คุณสมบัติของผ้ามีความมันเงาคัลายใยไหม ทนทาน สามารถดูดความชื้นและระบายความร้อนได้ดี เนื้อผ้าซับน้ำ (Songkhla, 2563)
22. ผ้าอะคริลิก (Acrylic) เป็นเส้นใยที่นุ่ม น้ำหนักเบา ลักษณะคล้ายขนสัตว์ คุณสมบัติ ทนทาน หน่วงการติดไฟ น้ำหนักเบา ไม่หด
23. ผ้าอาซีเตด (Acetate) คุณสมบัติ เนื้อนุ่ม เป็นเงามัน ไม่ยับ ไม่หด ไม่ดูดความชื้น ไม่ทนความร้อน

24. ผ้ามัสลิน (Muslin) เป็นผ้าที่ผลิตจากใยฝ้าย 100% คุณสมบัติ เป็นผ้าเนื้อละเอียด ระบายอากาศดี น้ำหนักเบา ไม่ระคายเคืองต่อผิว สามารถใช้กันละอองน้ำได้ดี
25. ผ้ามอสเครป (Moss Crepe) คุณสมบัติ เป็นผ้าเนื้อทราย เนื้อผ้าทึบแสง เป็นทรง น้ำหนักเบา ทิ้งตัวได้ดี
26. ผ้าสคูบ้า (Scuba) ผลิตจากใยโพลีเอสเตอร์ 100% คุณสมบัติ มีความยืดหยุ่น เป็นมันวาว นิ่ม น้ำหนักเบา ยับยาก ระบายอากาศได้ดี
27. ผ้าซาร่า (Zara) ผลิตจากเส้นใยโพลีเอสเตอร์ 98% และใยสแปนเด็กซ์ 2% คุณสมบัตียืดหยุ่นได้นิดหน่อย อยู่ทรง ผ้าทิ้งตัว มีความเรียบ ลื่น เงาเล็กน้อย
28. ผ้าออกซ์ฟอร์ด (Oxford) คุณสมบัติ หนา มีน้ำหนัก สามารถระบายเหงื่อและอากาศได้ดี ผ้าไม่ระคายเคืองผิว ไม่ยับง่าย
29. ผ้าสลาว (Slavic) ทอจากด้ายสลาวที่มีความหนาบางตลอดเส้นสลับกัน คุณสมบัติ เนื้อผ้าคล้ายเยื่อไผ่ มีเส้นด้ายหนาและบาง ทอสลับกันทำให้เกิดลายผ้าในตัว มีทั้งยืดและไม่ยืด
30. ผ้าตาข่าย (Mesh) คุณสมบัติ ยืดหยุ่น ทนทาน มีอายุการใช้งานนาน ทนความร้อน ระบายอากาศได้ดี เนื่องจากมีช่องว่างระหว่างเส้นด้าย
31. ผ้าฟลีซ (Fleece) ผลิตจากใยโพลีเอสเตอร์ 100% คุณสมบัติ ให้ความอบอุ่น ผิวสัมผัสอ่อนนุ่ม น้ำหนักเบา อ่อนโยนต่อผิว
32. ผ้าแพร (Charmeuse) คุณสมบัติ เนื้อผ้ามีความอ่อนนุ่ม ละเอียด มัน เงา ไม่ยับ ทำความสะอาดง่าย แห้งไว ไม่ซับน้ำ
33. ผ้าหนังไก่ (Broken Twill) พื้นผิวเหมือนหนังไก่ เนื้อผ้ามีความยืดหยุ่น น้ำหนักเบา
34. ผ้าโฟร์เวย์ (Four Way) เนื้อสัมผัสคล้ายเม็ดทราย แต่มีความนิ่ม ยับยาก ระบายอากาศได้ดี ตัวผ้ามีน้ำหนัก ทิ้งตัวได้ดี
35. ผ้ายีนส์เทียม ผ้าเนื้อนิ่ม น้ำหนักเบากว่ายีนส์ ระบายอากาศดี เนื้อผ้าดูความชื้น ระบายความร้อนได้ดี ยับง่าย
36. ผ้าแคนวาส (Canvas) คุณสมบัติ ผ้ามีความหนา ระบายความร้อนได้ดี รับน้ำหนักได้มาก แข็งแรง ทนทาน ไม่ขาดง่าย ทนต่อแสงแดด
37. ผ้าจอร์เจีย (Georgette) เนื้อผ้ามีรอยย่นละเอียดคล้ายผิวทราย ผ้าทิ้งตัวได้ดี มีความเงา ผ้าเนื้อบาง มีความพลิ้ว
38. ผ้าไลครา (Lycra) ผ้ายืดสังเคราะห์ เนื้อผ้ามีความยืดหยุ่นได้ดี ผ้านุ่ม คงรูป มีน้ำหนัก ทิ้งตัว ไม่ยับง่าย
39. ผ้าเกล็ดปลา (French Terry) ผลิตจากเส้นใยโพลีเอสเตอร์ ผสมกับใยฝ้าย คุณสมบัติ ระบายอากาศปานกลาง น้ำหนักเบา ผิวสัมผัสนุ่ม มีความยืดหยุ่นสูง ให้ความอบอุ่นได้ดี

40. ผ้าอแกนซ่า (Organza) เป็นผ้าเนื้อโปร่ง กึ่งโปร่งแสง เนื้อสัมผัสแข็งกระด้าง มีความมันเงาสะท้อนแสง ทนทาน ไม่ยับง่าย ระบายอากาศได้ดี
41. ผ้าแก้ว (Organdy) เนื้อผ้ามีความเบา แต่แข็ง ยับง่าย
42. ผ้ามิลิน (ยัด) เนื้อผ้ายัดหนา นุ่ม ไม่หด ไม่ยับ เนื้อผ้ามีความคงทน
43. ผ้า Macy (ยัด) เนื้อผ้ามีความยัด นุ่ม ทิ้งตัว ผิวผ้าเป็นลายร่องรังผึ้ง ระบายอากาศได้ดี ไม่หนามาก
44. ผ้าร่ม เนื้อบางเบา ไม่ซับน้ำ กันฝุ่นได้ดี ชนิดและลักษณะของผ้าร่ม
- ผ้าร่มไนลอน หรือผ้าใยพอลิเอไมด์ คุณสมบัติอ่อนนุ่ม เนื้อผ้าบางเบา ไม่สามารถทนทานต่อกระแสลมแรงได้
 - ผ้าคูนิลอน ผ้าร่มหนังเทียม คุณสมบัติทนทานสูง สามารถทนทานต่อแสงแดดและลมแรงได้สูง แต่มีน้ำหนักมาก
 - ผ้าร่มโพลีเอสเตอร์ คุณสมบัติสามารถทนทานต่อแสงแดดได้ดี และมีความทนทานสูง ไม่เกิดรอยยับได้ง่าย มีน้ำหนักเบากว่าผ้าคูนิลอน
 - ผ้าร่มนาโน คุณสมบัติป้องกันแสงแดดได้ดี และสามารถป้องกันเชื้อราได้
45. ผ้าสกินนี่ เนื้อผ้ายืดหยุ่นดี นุ่ม เนื้อคล้ายยีนส์แต่ไม่หนาเท่า ผ้าเป็นทรง เข้ารูปได้ดี
46. ผ้าแมงโก้ ผลิตจากใยสังเคราะห์ เนื้อผ้าหนา นุ่ม และยืด
47. ผ้ากาแล็คซี่ (TY800) เป็นผ้าเนื้อละเอียด ไม่หนามาก ผ้านุ่ม พริ้ว น้ำหนักเบา ระบายอากาศได้ดี ผ้าไม่ยืด ไม่ยับ เนื้อผ้ามีลายในตัว
48. ผ้าเม็ดข้าวโพดไมโคร หรือผ้าป๊อปคอร์น มีการทอที่เป็นโครงสร้างพิเศษทำให้ผ้ามีลายที่เป็นเอกลักษณ์ มีความยืดหยุ่นสูง มีความเงาอยู่ในลายผ้า นุ่ม ไม่หนา ระบายอากาศได้ดี (ตลาดผ้าจางสตี, 2563)
49. ผ้า ITY เนื้อผ้าเต่ง ยืด นุ่ม เย็น ทิ้งตัว ซึมซับเหงื่อได้ดี แห้งไว ไม่ยับง่าย
50. ผ้าลินินสลาฟ (ผ้าลินินเทียม) เป็นผ้าที่ทำขึ้นจากการนำคุณสมบัติของผ้าลินิน และคอตตอนมารวมกัน ทำให้เกิดเนื้อผ้าที่ระบายอากาศได้ดี แต่ไม่บางเนื้อผ้านุ่ม มีลายผ้าเป็นลายเส้นสลาฟ ไม่บาง ไม่ยับง่าย (ร้านขายผ้าไทยสวัสดิ์, 2559)
51. ผ้าอโต้แมน ผ้ามีจุดเด่นคือลักษณะยับ เนื้อผ้าคล้ายผ้าไมโคร แต่บางกว่า นุ่ม ลื่น ไม่ซับน้ำ แห้งง่าย
52. ผ้านาโน เนื้อผ้ามีการทอแน่นกว่าผ้าฮานาโกะ นุ่ม ไม่หนามาก มีน้ำหนัก ทิ้งตัวดี ไม่ยับ
53. ผ้าหางกระรอก เนื้อผ้านุ่ม ลื่น คล้ายผ้าไหมอิตาลี แต่มีความหนากว่า พริ้ว เย็น ทิ้งตัว ไม่ยับง่าย ไม่ยืด
54. ผ้าวอช เนื้อผ้านุ่ม คล้ายไหมพรม แต่บางกว่า

55. ผ้าไมโคร (Microfiber) ผลิตจากด้ายโพลีเอสเตอร์ที่มีขนาดเล็ก และเพิ่มช่องว่างในเส้นใย ทำให้เนื้อสัมผัสเนียน นุ่ม ทนต่อการเปื้อน แห้งไว

56. ผ้าทูเวย์ เป็นผ้าเนื้อนุ่ม ยืด ยับยาก ผ้ามีน้ำหนัก ทั้งตัว

2.3 วิธีการเย็บผ้า

การจะนำผ้าแต่ละผืนนั้นมาใช้งาน จะต้องผ่านกรรมวิธีที่สามารถทำให้ผ้าหนึ่งผืนขึ้นรูปมา กลายเป็นชุดแต่งกาย หรือของใช้ต่างๆในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งการนำผ้าแต่ละชิ้นมาต่อกันเพื่อขึ้นเป็นรูปทรงนั้นกรรมวิธีสำคัญคือการเย็บ เพื่อนำผ้าแต่ละชิ้นมาต่อกันเพื่อให้เป็นรูปร่างที่ต้องการ เช่น เสื้อ , กางเกง, กระเป๋าหรือของใช้อื่นๆ ซึ่งในอดีตที่ยังไม่มีเครื่องมือทุ่นแรงต่างๆเหมือนในปัจจุบัน จึงใช้มือในการเย็บ แต่ได้มีการพัฒนาเรื่อยๆ จนมีจักรเย็บผ้าที่สามารถทุ่นแรงในการเย็บ และสามารถผลิตเสื้อผ้า หรือสิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆ ได้จำนวนมากขึ้น

การเย็บผ้านั้นมีหลายวิธี ในแต่ละวิธีก็จะเหมาะสมกับการต่อผ้า หรือซ่อมแซมผ้าในแต่ละรูปแบบ ซึ่งการเย็บผ้าด้วยมือ นั้น จะมีวิธีเย็บขึ้นพื้นฐานดังนี้ รวบรวมโดย (chotirotblog, 2560)

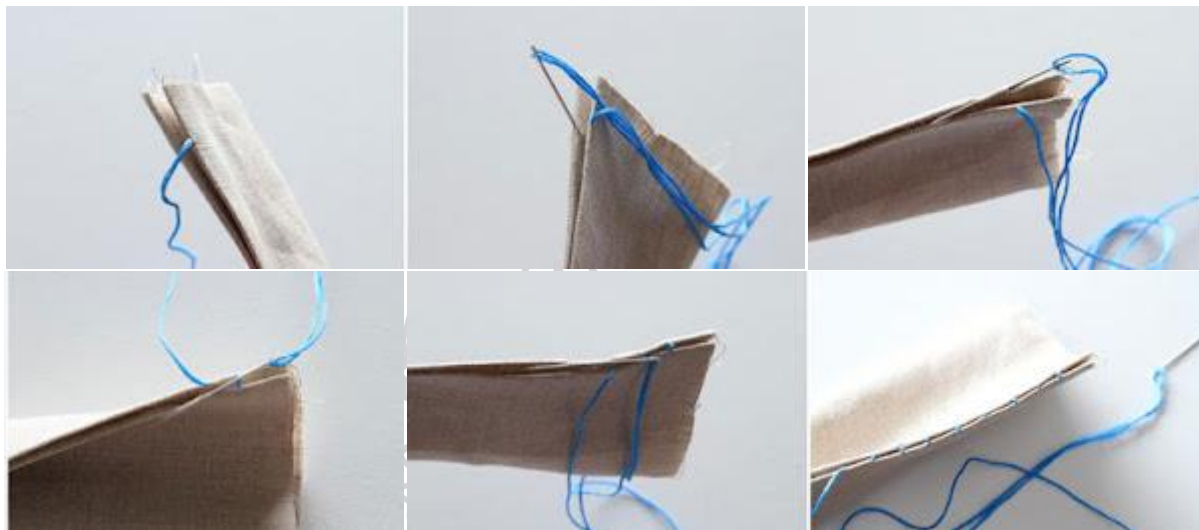


ภาพที่ 8 การสอยผ้า

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2560

1. การสอย (Slip Stitch หรือ Ladder Stitch) เป็นการเย็บผ้าสองชิ้นให้ติดกัน และให้เห็นด้ายด้านนอกน้อยที่สุด เหมาะสำหรับการเย็บที่ต้องการความสวยงาม ประณีต

วิธีการเย็บ พับปลายผ้าสองชั้นและประกบกัน จากนั้นปักเข็มขึ้นมาจากด้านล่างของผ้าชั้นแรกแล้วปักลงตรงรอยพับให้ตรงกับจุดเดิมที่ปักผ้าขึ้นมาในตอนแรก และปักขึ้นมาจากด้านล่างโดยเว้นระยะ ห่างประมาณ 1 ซม. ลงตรงผ้าชั้นฝั่งตรงข้าม ทำแบบนี้วนไปเรื่อยๆจนจบชิ้นงาน



ภาพที่ 9 การสอยผ้า

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2560

ประโยชน์ของการสอย นิยมเย็บกับชายกระโปรง, ชายกางเกง หรือชายผ้าอื่นๆ สำหรับเก็บชายให้เรียบร้อย หรือเก็บชายผ้าขึ้นเมื่อยาวเกินไป



ภาพที่ 10 การสอยฟันปลา

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

2. การสอยฟันปลา (Catch Stitch) หรือตะเข็บสอยหักมุมไขว้กลับ เป็นตะเข็บสอยอย่างหลวมที่ยึดให้อยู่ตามแนว โดยตะเข็บด้านใน (ด้านที่ซ่อนให้มองไม่เห็น) จะเห็นฝีเข็มเป็นด้ายเย็บไขว้ โดยแนวสอยด้านที่ติดริมทับผ้าจะเป็นแบบขวาทับซ้าย ส่วนด้านในผืนผ้าจะเป็นแบบซ้ายทับขวา



ภาพที่ 11 การสอยฟิ้นปลา

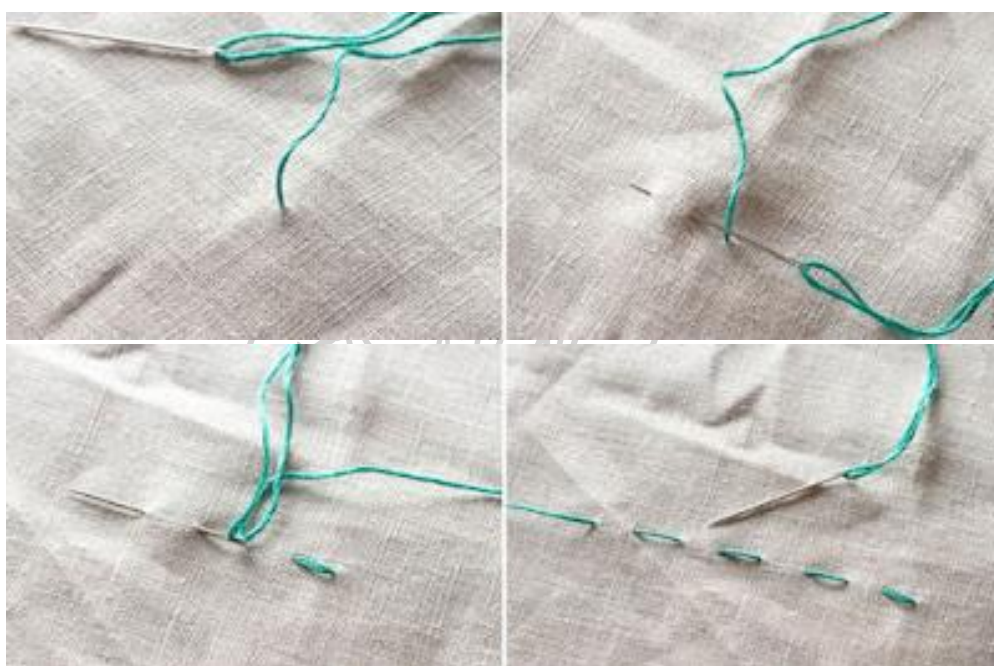
ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

วิธีการเย็บ นำผ้าสองชั้นมาทับกัน เริ่มเย็บจากด้านซ้ายของผ้าชั้นล่าง แทะเข็มขึ้นจากด้านล่าง (ผูกปมซ่อนไว้ด้านล่าง) ปักเข็มบนผ้าอีกชั้นด้านบนและทะเข็มนย้อนกลับไปเล็กน้อยแล้ว

ดึงเข็มขึ้น ปล่อยให้ผ้าชั้นล่างโดยให้ไหมทับกันเห็นเป็นกากบาท จากนั้นแทงเข็มขึ้นมาจากด้านล่างให้ห่างจากจุดเดิมเล็กน้อย และทำแบบเดิมวนต่อไปจนได้ระยะที่ต้องการ

ประโยชน์ของการสอยพินปลา เป็นการสอยที่นิยมใช้กับการสอยตะเข็บชายกระโปรง หรือสาบเสื้อ และยังเหมาะกับการเย็บขอบผ้า หรือใช้กับงานที่เป็นวงกลม เช่น ผ้าปูโต๊ะ หรือโซฟา และใช้สำหรับเย็บผ้าซับในของผ้ามาอีกด้วย

3. การเนา (Running Stitch) เป็นการเย็บแบบง่าย ใช้สำหรับเย็บขอบยัดผ้าแบบชั่วคราว โดยสามารถเย็บได้ทั้งแบบห่าง แบบถี่ ตามแต่ความต้องการ (โดยการเย็บแบบถี่จะทำให้ชิ้นงานแน่นขึ้น)



ภาพที่ 12 การเนา

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2560

วิธีการเย็บ แทะเข็มจากด้านหลังผ้าเพื่อซ่อนปมไว้ด้านหลัง และแทงเข็มลงไปจากด้านบนให้ห่างจากจุดเดิม (ความกว้างตามต้องการ) และแทงกลับขึ้นมาด้วยระยะเดียวกัน ทำแบบนี้วนไปเรื่อยๆจนจบชิ้นงาน โดยการเนานั้นจะเห็นเหมือนเป็นเส้นประ

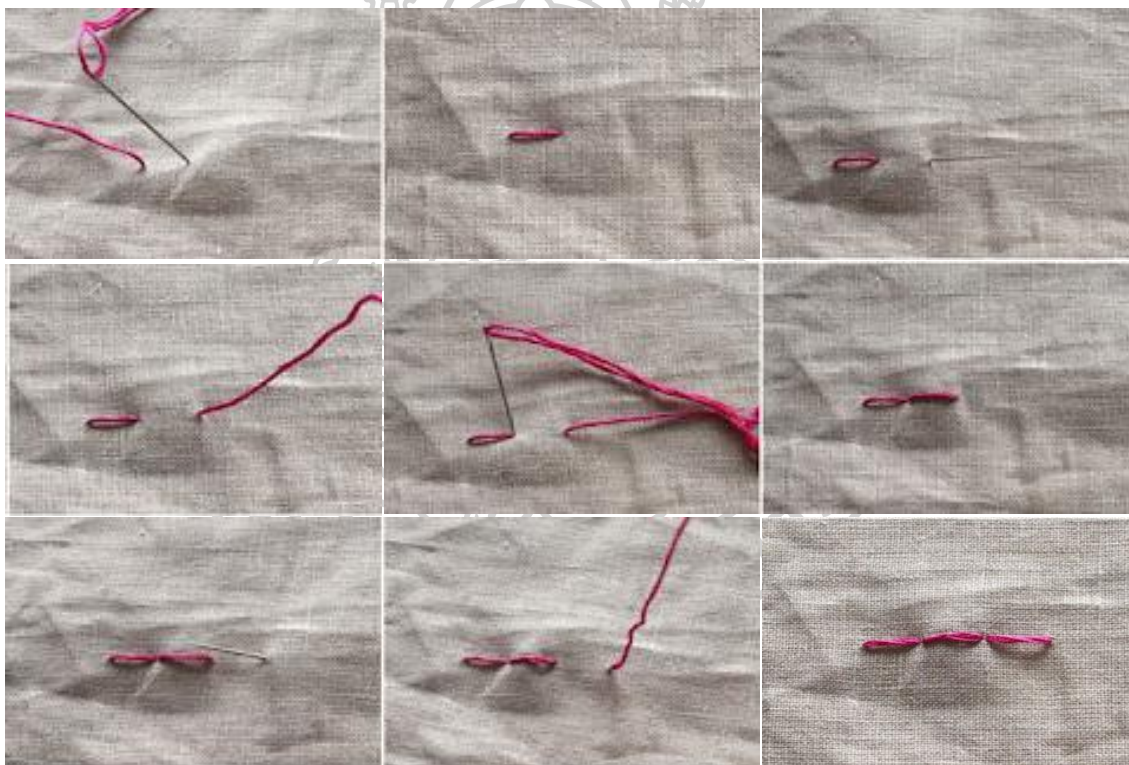
ประโยชน์ของการเย็บเนา คือการเย็บไว้อย่างหลวมเพื่อเป็นไกด์ไลน์ก่อนที่จะเย็บชิ้นงานจริง ซึ่งการเย็บเนาเมื่อไม่ใช่แล้ว สามารถตัดตัดและดึงออกได้ง่าย (ssuser7a8406, 2565)



ภาพที่ 13 การด้นถอยหลัง

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

4. การด้นถอยหลัง (Back Stitch) เป็นการเย็บชั้นพื้นฐานสำหรับเย็บผ้าให้ติดกันแน่น เนื่องจากเป็นลายเย็บที่แข็งแรง



ภาพที่ 14 การด้นถอยหลัง

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

วิธีการเย็บ คือการแทงเข็มจากด้านล่างของผ้าขึ้นมาด้านบน และแทงเข็มกลับลงไป ที่ระยะห่างจากจุดเดิมตามต้องการ (ยิ่งระยะห่างน้อยจะยิ่งแน่น) และแทงเข็มกลับขึ้นมาจากด้านล่างให้ห่างจากจุดที่แทงลงไประยะเท่าเดิม ก่อนที่จะแทงเข็มกลับลงไปอีกครั้งจากจุดที่เราแทงเข็มลงไปก่อนหน้า ทำแบบเดิมซ้ำกันไปเรื่อยๆจนได้ระยะที่ต้องการ

ประโยชน์ของการเย็บต้นถอยหลัง การเย็บแบบนี้ค่อนข้างแน่น สามารถใช้แทนการเย็บด้วยจักร เมื่อต้องการเย็บผ้าให้ติดกัน เช่นการเย็บกระเป๋าเสื้อ สามารถใช้วิธีนี้ได้ และสามารถเย็บซ่อมแซมตะเข็บเสื้อ หรือตะเข็บวงแขนเสื้อที่ขาดได้ และยังสามารถใช้วิธีนี้เย็บทำสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เช่น ตุ๊กตา หรือ ถุงผ้าได้ และวิธีนี้ยังเป็นวิธีเดียวกันกับการใช้ปักผ้าให้เป็นลวดลายต่างๆอีกด้วย



ภาพที่ 15 การเย็บตะเข็บหุ้ม

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

5. การเย็บตะเข็บหุ้ม (Whip Stitch) เป็นการเย็บเก็บขอบต่างๆของผ้าคล้ายๆกับการสอย แต่การเย็บชนิดนี้จะทำให้เห็นด้ายค่อนข้างชัด



ภาพที่ 16 การเย็บตะเข็บหุ้ม

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

วิธีการเย็บ แหวงเข็มจากตะเข็บผ้าด้านในเพื่อให้ปมซ่อนไว้ในผ้าและแหวงให้ห่างจากขอบผ้าเล็กน้อย และแหวงเข็มจากด้านล่างแบบเดิม เว้นระยะตามที่ต้องการให้เท่าๆ กัน ทำแบบเดิมต่อเนื่องจนเสร็จตามที่ต้องการ

ประโยชน์ของการเย็บตะเข็บหุ้ม เป็นวิธีที่ง่ายในการเย็บผ้าสองชั้นติดกัน โดยการเย็บติดกันด้วยขอบผ้า



ภาพที่ 17 การเย็บลายปักริมผ้าห่ม

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

6. การเย็บลายปักริมผ้าห่ม (Blanket Stitch) คือการเย็บเก็บขอบผ้าอีกวิธีหนึ่ง ที่ใช้วิธีการเย็บที่แตกต่างกัน จึงทำให้ได้ลายจากด้ายบนผ้าที่แตกต่างกัน



ภาพที่ 18 การเย็บลายปักริมผ้าห่ม

ที่มา : <http://chotirot130.blogspot.com> เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2560

วิธีการเย็บ นำผ้าสองชั้นที่ต้องการจะเย็บติดกันมาซ้อนกัน แขนงเข็มขึ้นจากใต้ผ้าชั้นบน ให้เข็มด้ายซ่อนไว้ระหว่างผ้าสองชั้น แขนงเข้ามาด้านในผ้า กระยะตามความต้องการที่จะให้ลายของขอบสูงประมาณไหนและดึงเข็มขึ้น กลับแปงเข็มจากผ้าชั้นล่างและแขนงเข้าตรงรูเดิมและค่อยๆดึงเข็มและไหมปักขึ้นมา ก่อนที่ด้ายจะสุดจะเกิดเป็นห่วงกลม ให้สอดเข็มเข้าไปในห่วงก่อนที่จะดึงห่วงให้ปิดสนิท ต่อไปแขนงเข็มจากด้านล่างขึ้นมา ให้ห่างจากขอบผ้าตามความต้องการและดึงเข็มจนด้ายใกล้จะสุด ให้สอดเข็มเข้าไปในห่วงก่อนที่จะดึงด้ายปิดห่วงกลม ทำแบบนี้วนไปจนสุดชิ้นงาน

ประโยชน์ของลายปักกริมผ้าห่ม สามารถเย็บผ้าติดกัน และเพิ่มลวดลาย และความสวยงามให้กับขอบผ้ามากขึ้น

2.4 การนำเศษผ้าจากโรงงานมาใช้งานในปัจจุบัน

แฟชั่นการแต่งกายในแต่ละยุคแต่ละสมัยนั้นมีความแตกต่างกัน แต่ก็ยังมีความสืบต่อไปในยุคสู่ยุค พอเมื่อผ่านพ้นช่วงเวลาแต่ละช่วงนั้นไป เสื้อผ้าที่เคยฮิต อาจกลับมาขายในยุคถัดไป หรือเมื่อผ่านไปอีกช่วงเวลา เสื้อผ้าในอดีตอาจจะกลับมาฮิตอีกครั้งก็เป็นได้ โดยมีหลายปัจจัยในการกำหนดเทรนด์ของเสื้อผ้าในแต่ละยุค เช่น พลังอำนาจของบุคคลมีชื่อเสียง หรือถ้าในปัจจุบันนี้มีช่องทางสื่อสารจากในโลกโซเซียลมาเป็นตัวช่วยในการกำหนดเทรนด์ต่างๆในปัจจุบันนั้น (Waiyahong, 2563) ด้วยความที่แทบทุกคนมีสิทธิ์เข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้โดยง่าย ทำให้การรับรู้ การตามเทรนด์ของสมัยนี้ มีความรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เทรนด์มีการเปลี่ยนแปลงได้ไวขึ้น ซึ่งเราจะเห็นได้จากในปัจจุบัน ทั้งแบรนด์เดิมที่มีอยู่แล้วนั้น มีการเปลี่ยนแปลงของคอลเลคชั่นต่างๆบ่อยขึ้น และยังมีแบรนด์เสื้อผ้าไม่ว่าจะเป็นแบรนด์ใหญ่ หรือแบรนด์ Local เกิดใหม่มากมาย ทุกที่ต่างแข่งขันกันที่จะออกแบบเสื้อผ้าใหม่ๆ ออกแบบสีล้นให้ตามเทรนด์ที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆในปัจจุบัน เพื่อดึงดูดผู้บริโภคให้ต้องการซื้อกลับไปเป็นเจ้าของ และด้วยความที่เทรนด์ต่างๆเกิดขึ้นมาและจบไปค่อนข้างรวดเร็ว ทำให้เกิด fast fashion ขึ้นมา และบางแบรนด์ผลิตเสื้อผ้าตามเทรนด์ออกมาอย่างรวดเร็ว และขายในราคาที่ค่อนข้างจับต้องได้เพื่อให้ตอบใจθύผู้บริโภค ให้ไม่เสียดายที่จะซื้อเสื้อผ้าใหม่เมื่อเทรนด์มีการเปลี่ยนแปลง นั้นนับเป็นการสร้างขยะเสื้อผ้าอย่างมหาศาล และทำให้รอบอายุการใช้งานของเสื้อผ้าแต่ละตัวนั้นสั้นลง นอกจากนั้นยังเป็นการเร่งผลิตของใหม่ออกมาเพื่อให้ตามกระแสที่เปลี่ยนไปของแฟชั่น ซึ่งนอกจากจะมีจำนวนเสื้อผ้ามากขึ้นแล้ว ยังมีจำนวนเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้ามากตามการผลิตที่เพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งภายในประเทศไทยนั้นก็ยังมีโรงงานผลิตเสื้อผ้าที่สร้างเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บมากมายเช่นเดียวกัน

เศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บเสื้อผ้าจากโรงงานต่างๆ ได้ถูกนำมาขายต่อเป็นกิโลกรัม และถูกซื้อโดยร้านขายเศษผ้าต่างๆ ซึ่งเศษผ้าเหล่านี้ จะถูกคัดแยกโดยร้านที่รับซื้อ เพื่อนำมาแยกขายตาม

ประเภทของเศษผ้า ซึ่งทำให้ผู้ที่ต้องการนำไปใช้ต่อสามารถเลือกชนิดของผ้าที่เหมาะสมกับการใช้งานได้ต่อไป โดยเศษผ้าเหล่านี้จะถูกขายในราคาที่ไม่แพงมากนัก แต่เน้นขายจำนวนมาก ซึ่งราคามีเริ่มตั้งแต่ 10 กว่าบาท ต่อกิโลกรัม ไปจนถึง 60 บาท ต่อกิโลกรัม ตามแต่ร้าน และคุณภาพของผ้า ซึ่งร้านรับซื้อเหล่านี้ จะรวบรวมผ้ามาจากหลายแห่ง ซึ่งผ้าบางประเภทมาในจำนวนที่น้อย ทางร้านก็จะรวบรวมจากหลายแหล่งเพื่อให้เต็มกระสอบ และเมื่อครบจำนวนกิโลกรัมถึงจะจำหน่าย น้ำหนักที่จำหน่ายต่อกระสอบมีเริ่มตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขั้นต่ำ จนถึงน้ำหนัก 1,000 กิโลกรัม (บริษัท ไทย มอลล์ เอ๊าท์เลท จำกัด, 2564) ซึ่งเศษผ้าเหล่านี้เมื่อถูกซื้อไปแล้ว ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นต่อ หรือนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ ต่อไป ถึงแม้จะมีการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปแล้วนั้น ก็ยังคงมีเศษผ้าที่เหลืออีกมากมาย เพราะในเมื่ออัตราการผลิตเสื้อผ้ามีมากขึ้น เศษผ้าจึงเกิดขึ้นมากมายเช่นเดียวกัน

การคัดแยกเศษผ้า จะถูกคัดแยกตามสี เนื้อผ้า และขนาดต่างๆ ดังนี้ รวบรวมโดย (Gloves, 2560)

- การคัดแยกตามสี จะถูกแยกโดยผ้าที่มีสีชาวล้วน และผ้าที่มีสีส้นต่าง
- การคัดแยกตามเนื้อผ้า จะมีการคัดแยกออกเป็นเนื้อผ้าโดยรวม คือ ผ้าหลายชนิด

แต่เป็นสีเดียวกัน และผ้าเนื้อเรียบ (ผ้าคอตตอน)

- การคัดแยกตามขนาด ผ้าจะถูกคัดแยกไว้หลายขนาด เมื่อแยกขนาดแล้ว เศษผ้าจะถูกเลือกไปใช้ในการทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้ง่าย แต่การแยกตามขนาดนั้นต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของเศษผ้าในแต่ละกลุ่มด้วย

การนำเศษผ้ามาใช้ประโยชน์ที่เราได้เห็นกันในปัจจุบันมีดังนี้

2.4.1 การนำเศษผ้าไปใช้ประโยชน์ในโรงงานอุตสาหกรรม

ด้วยคุณสมบัติของผ้านั้น ที่มีการซึมซับน้ำได้ดี และมีผิวสัมผัสที่นุ่ม จึงนิยมนำมาใช้ทำความสะอาดเครื่องจักรในโรงงานเป็นอย่างมาก รวมไปถึงการใช้ทำความสะอาดชิ้นงานต่างๆ หรือใช้ในการทำความสะอาดทั่วไปอีกด้วย เศษผ้าส่วนใหญ่ที่ถูกนำมาขายจากร้านเศษผ้าที่สำหรับใช้ทำความสะอาด จะถูกนำมาเย็บวน (คือการนำเศษผ้าขนาดเล็กมาซ้อนกัน และเย็บเข้าด้วยกันเป็นวงรูปทรงส่วนใหญ่จะเป็นทรงสี่เหลี่ยม) จะมีการกำหนดขนาดต่อกิโลกรัมเพื่อการเลือกซื้อง่ายขึ้น เช่น ผ้าเย็บวนขนาด 8 x 8 นิ้ว จำนวน 13 – 17 ผืน ต่อกิโลกรัม หรือ เศษผ้าขนาด 10 x 10 นิ้ว จำนวน 7 – 10 ผืน ต่อกิโลกรัม (Gloves, 2560)



ภาพที่ 19 ภาพเศษผ้าเย็บวน

ที่มา : https://cq.lnwfile.com/_/cq/_raw/tq/mo/yy.jpg เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน 2563

2.4.2 กระเป๋าจากเศษผ้าเหลือจากโรงงาน



ภาพที่ 20 กระเป๋าแบรนด์ Mamawell

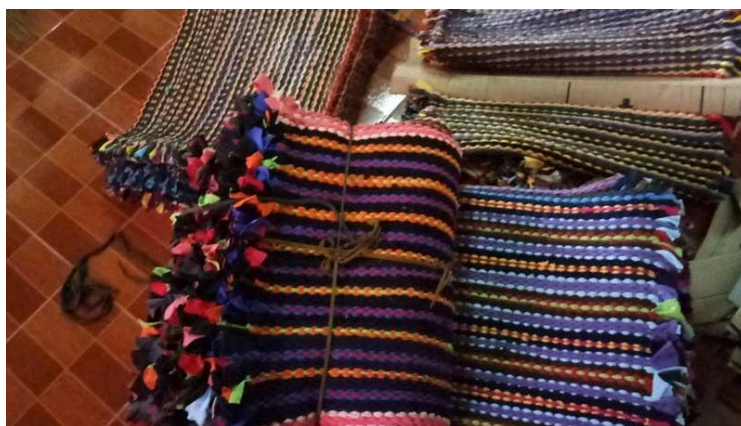
ที่มา : <https://btdigitalstorage.sgp1.cdn.digitaloceanspaces.com/2021/03/Untitled-14-scaled.jpg> เข้าถึงเมื่อ 19 มีนาคม 2564

แบรนด์ Mamawell เป็นแบรนด์กระเป๋าที่มีการนำเศษผ้าเหลือจากการตัดเย็บชุดว่ายน้ำมาออกแบบและผลิตเป็นกระเป๋ารูปทรงต่างๆ โดยใช้สีสันทันและคุณสมบัติเด่นของตัวผ้ามาออกแบบและจัดวางรูปแบบเพื่อเพิ่มความโดดเด่นให้กับตัวผลิตภัณฑ์ และนอกจากที่แบรนด์นี้จะช่วยลดปริมาณเศษผ้าเหลือใช้และนำเศษผ้ากลับมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าแล้ว ยังสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าได้อย่างมากอีกด้วย ซึ่งผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นจะมีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองเนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ทำมือ และแต่ละชิ้นจะมีลวดลายที่ไม่ซ้ำกัน เพราะจากเศษผ้าที่รับมาจากโรงงานไม่สามารถกำหนดสีและขนาดได้ (Norasarn, 2564)

2.4.3 พรมเช็ดเท้าจากเศษผ้า

อีกหนึ่งผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าเหลือใช้ที่เราพบเห็นกันอยู่เป็นประจำคือ พรมเช็ดเท้า ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบในปัจจุบัน ขึ้นอยู่กับรูปแบบของเศษผ้าที่แต่ละร้านเลือกรับมาใช้งาน พรมเช็ดเท้าที่เราเห็นกันบ่อยๆ จะมีสองรูปแบบ คือ

- พรมเช็ดเท้าที่ผลิตจากเศษผ้าชิ้นยาว ซึ่งเป็นการนำเศษผ้ามาทอเข้ากับเชือก หรือด้าย โดยใช้เป็นเส้นยืน และทอเศษผ้ายาวเข้าไปเป็นเส้นนอน และใช้การแรนดอมสีต่างๆจากเศษผ้าที่ได้รับมา จัดเรียงสีสลับเพื่อความสวยงามให้กับพรมเช็ดเท้า



ภาพที่ 21 พรมเช็ดเท้าทอด้วยเศษผ้า

ที่มา : <https://static.naewna.com/uploads/files2017/images/88989.jpg> เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม 2561

- พรมเช็ดเท้าจากเศษผ้าชิ้นสั้น เป็นการนำเศษผ้าชิ้นเล็กมาเย็บเข้าด้วยกันจะได้เป็นพรมเช็ดเท้าที่มีหน้าตาต่างจากเดิม ซึ่งเป็นการใช้เศษผ้าไม่ให้เกิดเสียเปล่าไปเช่นเดียวกัน โดยการใช้เศษผ้าลักษณะนี้ เนื่องจากมีชิ้นที่เล็กกว่า จึงสามารถควบคุมโทนสีและรูปแบบได้มากกว่าการใช้เศษผ้าชิ้นยาว



ภาพที่ 22 พรมเช็ดเท้าจากกลุ่มทอพรมเช็ดเท้าสะแกชำ

ที่มา : <https://mpics.mgonline.com/pics/Images/559000010553206.JPG> เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม 2559

2.4.4 เฟอร์นิเจอร์จากเศษผ้า

จากเศษผ้าที่มีอยู่ในหลากหลายประเทศ จึงได้มีผลงานการออกแบบเพื่อนำเศษผ้ามาใช้ประโยชน์ในหลากหลายรูปแบบจากหลายประเทศ และหนึ่งสิ่งที่ถูกเลือกในการนำเศษผ้ามาใช้งานคือ เฟอร์นิเจอร์ ซึ่งมีหลายคนที่ทดลองออกแบบเพื่อการศึกษา และได้พัฒนามาจนสามารถทำแบรนด์ของตัวเอง เช่น นักออกแบบชาวสวีเดน ชื่อ Maria Westerberg และผลงานของเธอที่ออกแบบโดยใช้เศษผ้านั้น ได้แก่ เก้าอี้ และ ฉากบังตา (Suwit, 2555)



ภาพที่ 23 ผลงานของ Maria Westerberg เก้าอี้และฉากบังตาที่ผลิตด้วยเศษผ้าจากโรงงาน
ที่มา : <https://www.creativemove.com/wp-content/uploads/2012/06/TSC4.jpg>
เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน 2555



ภาพที่ 24 ผลงานของ Camper, Tokujin and Africa อาร์มแชร์จากเศษผ้า
ที่มา : <https://www.bloggang.com/m/viewdiary.php?id=108idea&month=11-2009&date=13&group=7&gblog=10> เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน 2555



ภาพที่ 25 ผลงานชื่อ Ragmate ของบริษัท Finnish อาร์มแชร์ผลิตจากเศษผ้าจากโรงงาน
ที่มา : <https://www.upcyclist.co.uk/2017/11/furniture-decor-recycled-textiles/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

2.5 ชนิดของอุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน

ปัจจุบันหลังจากเหตุการณ์โรคระบาดโควิด 19 ที่ผ่านมา ทำให้ไม่สามารถออกไปไหนได้ เพราะต้องอยู่แต่ภายในบ้าน ทำให้คนเริ่มเห็นความสำคัญกับการตกแต่งบ้านมากขึ้น เพราะต้องใช้ชีวิตอยู่ภายในบ้านเป็นเวลานาน ทำให้เกิดความต้องการที่จะสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้น่าอยู่ และบรรยากาศเหมาะสมกับการต้องทำงานโดยที่อยู่บ้านทั้งวันได้ ถึงแม้ว่าสถานการณ์จะดีขึ้นแล้ว แต่ก็ยังคงส่งผลให้คนให้ความสำคัญกับการตกแต่งที่อยู่อาศัยมากขึ้น

อุปกรณ์ตกแต่งบ้าน คือการนำสิ่งของที่มีประโยชน์ในเรื่องการใช้งานภายในบ้าน มาตกแต่ง โดยการเลือกสิ่งของเหล่านั้น ไม่เพียงแต่เลือกแค่ประโยชน์ใช้สอย แต่เพิ่มในเรื่องความสวยงาม และเข้ากับสไตล์ของบ้านเข้าไปด้วย รวมถึงของบางอย่าง อาจจะวางเพื่อให้เกิดความสวยงามเพียงอย่างเดียว ซึ่งการเพิ่มความสวยงามก็ถือเป็นประโยชน์อย่างหนึ่งเช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าของชิ้นนั้นจะไม่มีฟังก์ชันการใช้งานก็ตาม แต่เมื่อเป็นของที่ผลิตมาเพื่อใช้ในบ้านแล้ว ถือเป็นของตกแต่งภายในบ้านทั้งสิ้น (ร้อยแปดรีวิว, 2563)

ประเภทของอุปกรณ์ตกแต่งบ้าน จากการรวบรวมของ (เควิน ร้อยแปดรีวิว, 2563) แบ่งได้ดังนี้

1. อุปกรณ์ตกแต่งเพื่อความสวยงาม ของตกแต่งประเภทนี้จะช่วยเสริมบรรยากาศของบ้านให้สวยงามขึ้น และของบางชิ้น ช่วยเติมเต็มสไตล์ของบ้าน เช่น งานภาพติดผนัง หรือ Wall Art, พรม และรูปปั้นต่างๆ โดยสิ่งของเหล่านี้ จะถูกเลือกโดยการอิงจากสไตล์ของตัวบ้านเป็นหลัก และเสริมสไตล์ของบ้านให้ชัดมากขึ้นด้วยของตกแต่งต่างๆเหล่านี้

2. อุปกรณ์ตกแต่งเพื่อใช้ประโยชน์ได้จริง โดยที่ของประเภทนี้นอกจากจะสวยงามแล้ว ยังมีฟังก์ชันการใช้งานอยู่ด้วย (ซึ่งอาจจะจำเป็นหรือไม่จำเป็นต้องใช้ก็ได้) โดยการเลือกจะต้องเลือกให้เข้ากับสไตล์ของตัวบ้าน หรือของภายในบ้านที่มีอยู่แล้ว เช่น กระจกต้นไม้, แจกัน, โคมไฟ, โต๊ะข้างโซฟา หรือรวมไปถึงหนังสือ ซึ่งสิ่งของเหล่านี้สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง แต่ก็สามารถตกแต่งภายในบ้านได้อีกด้วย

3. อุปกรณ์ตกแต่ง Multifunction คืออุปกรณ์ที่สามารถใช้งานได้หลากหลาย หรือสามารถใช้งานได้มากกว่า 2 ฟังก์ชันขึ้นไป เช่น โต๊ะทานอาหารที่สามารถยืดออกเพื่อเพิ่มจำนวนคนทานอาหารได้ ซึ่งเหมาะสำหรับคนที่มีพื้นที่จำกัด หรือ กรอบรูปที่สามารถเก็บของด้านหลังได้ เป็นต้น ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้ช่วยในการประหยัดพื้นที่ เหมาะกับใช้งานในบ้านขนาดเล็กหรือพื้นที่จำกัด ที่ต้องการประโยชน์การใช้งานและความสวยงามด้วย

4. อุปกรณ์ตกแต่งเฉพาะ คืออุปกรณ์ที่ถูกทำขึ้นเพื่อใช้งานโดยเฉพาะภายในห้องใดห้องหนึ่งของบ้าน เช่น โคมไฟหัวเตียง หรือ กระจกที่มีไฟสำหรับแต่งตัวในตัว เป็นต้น ซึ่งของเหล่านี้นอกจากจะให้ความสวยงามแล้ว ยังให้ประโยชน์การใช้งานได้อย่างเหมาะสมในแต่ละพื้นที่อีกด้วย

5. อุปกรณ์ตกแต่งสั่งทำพิเศษ คืออุปกรณ์ที่เจ้าของบ้านสั่งทำขึ้นมาโดยเฉพาะที่ตอบสนองความต้องการหรือการใช้งานส่วนตัว ซึ่งจะมีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์ใช้สอยก็ได้ เช่น ชั้นวางของที่มีหลุมสำหรับแมว และสามารถต่อกันเป็นชั้นบันไดสำหรับแมวได้ หรือการสั่งภาพเขียน หรือ ประติมากรรมเพื่อใช้ในการตกแต่งบ้าน เพื่อเพิ่มความสวยงาม เป็นต้น

2.6 เทรนด์การตกแต่งบ้านในปัจจุบัน

เทรนด์การตกแต่งบ้านมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ตามกาลเวลา ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ชีวิตของผู้คนที่ค่อยๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี ซึ่งเทรนด์ในแต่ละปี จะสะท้อนไปถึงรสนิยมและความชอบของคนในแต่ละยุคกันอีกด้วย

2.6.1 เทรนด์การตกแต่งบ้านในปี 2567 เป็นปีแห่งความผสมผสานความคลาสสิกของธรรมชาติและนวัตกรรมแห่งเทคโนโลยี

1. การผสมผสานเทคโนโลยี โดยเทคโนโลยีต่างๆ จะช่วยสร้างความสะดวกสบายต่อการใช้ชีวิตภายในบ้านมากขึ้น โดยการใช้สมาร์ตโฮม ซึ่งสามารถควบคุมทุกอย่างภายในบ้านได้ด้วยมือถือ และเริ่มกลายเป็นส่วนสำคัญที่มีการเลือกที่จะใช้งานภายในบ้าน และนอกจากเทคโนโลยีเหล่านี้จะให้ความสะดวกสบายแล้วนั้น ยังสามารถสร้างความสวยงาม และเพิ่มความทันสมัยให้แก่บ้านอีกด้วย

2. การใช้งานวัสดุตกแต่งที่ยั่งยืน คือการหันมาใช้ของสิ่งของที่ให้ความสำคัญแก่สิ่งแวดล้อมมากขึ้น คือการเลือกสิ่งของต่างๆ โดยวัสดุที่ใช้นั้นเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็วัสดุที่ได้จาก

การรีไซเคิล หรือจะเป็นวัสดุที่เมื่อใช้งานจนครบอายุแล้ว สามารถนำไปรีไซเคิลต่อได้ เพราะปัจจุบัน ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ เริ่มส่งผลให้เราเห็นอย่างเด่นชัดมากขึ้นกว่าในอดีต คนส่วนใหญ่จึงเริ่มหันมาให้ความสำคัญในเรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และคำนึงถึงการใช้สิ่งของต่างๆ ที่สามารถลด Carbon footprint ลงได้ไม่มากนัก

3. โทนสีธรรมชาติ ซึ่งในปีนี้ก็ยังคงเป็นที่นิยมที่จะมาใช้ในการตกแต่งบ้าน โดยใช้โทนสีเช่น ขาว ครีม น้ำตาล สีเขียว หรือสีฟ้า ซึ่งเป็นสีที่เหมาะสมกับการตกแต่งบ้านหลากหลายสไตล์ แล้วด้วยโทนของสีธรรมชาตินี้ ยังช่วยคุมโทนให้บรรยากาศของบ้านใกล้เคียงกับธรรมชาติอีกด้วย

4. การให้ความสำคัญแก่พื้นที่พักผ่อนภายในบ้าน เนื่องจากสภาพอากาศในปัจจุบันทำให้คนเลือกที่จะอยู่บ้านมากขึ้น ซึ่งทำให้การออกแบบให้พื้นที่ใช้สอยใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นเทรนด์ที่สำคัญในการตกแต่งบ้าน การที่บ้านมีพื้นที่การใช้งานที่เป็นระเบียบ และมีความโปร่ง โล่งสบาย มีพื้นที่สำหรับพักผ่อนไม่ว่าจะภายในหรือภายนอก จะช่วยให้ประสิทธิภาพการพักผ่อนที่ดีขึ้น และทำให้คนอยากอยู่บ้านมากขึ้น ซึ่งการสร้างบรรยากาศการพักผ่อน อาจจะเป็นการแทรกความเป็นธรรมชาติลงไปในแต่ละพื้นที่ เช่น การวางต้นไม้สดแทรกไปยังจุดต่างๆ ในหลายๆ ห้อง ไม่ว่าจะเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องนอน ซึ่งสีเขียวของต้นไม้สามารถสร้างบรรยากาศให้ผ่อนคลายมากขึ้น

5. การสร้างสมดุลระหว่างความหรูหราและการใช้ชีวิต เป็นอีกหนึ่งเทรนด์ที่น่าจะเป็นที่นิยมภายในปีนี้ โดยเป็นการผสมผสานระหว่างความหรูหรา อาจจะไปเน้นในเรื่องของคุณภาพของวัสดุ ใส่ไปในรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์ที่มีความเรียบ แต่สะดวกสบาย รวมไปถึงการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย และสะท้อนทั้งรสนิยม ความหรูหรา และสวยงาม



ภาพที่ 26 ห้องนั่งเล่นที่มีความเรียบ แต่ดูหรูหรา

ที่มา : <https://www.kswood.com/home-tips/เทรนด์แต่งบ้านปี-2024-ปีแห่ง/>

เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

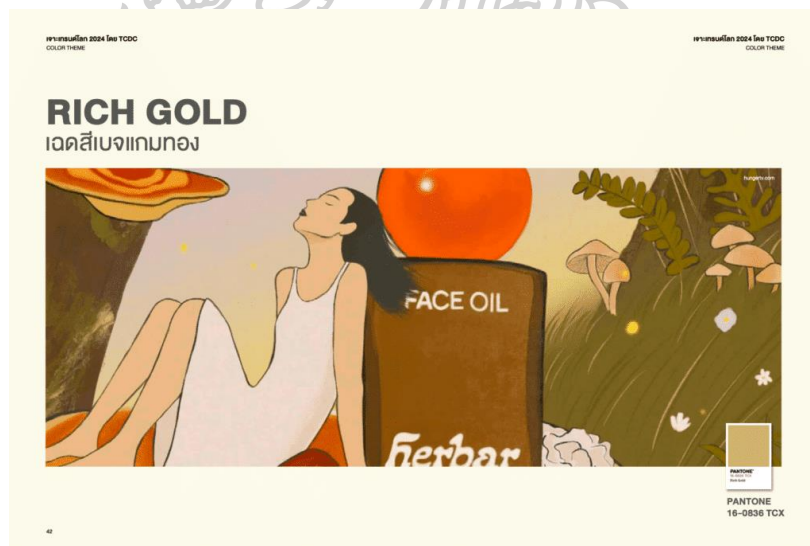
ภายในปี 2024 นี้จะเห็นว่าเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น เพื่อการใช้ชีวิตภายในบ้านที่ง่ายและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังไม่ทิ้งในเรื่องความสวยงาม เรียบหรู และการสอดแทรก

ธรรมชาติเข้ามาอยู่ในการใช้ชีวิตภายในบ้าน และยังคงคำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เราต้องเผชิญกันอยู่ในปัจจุบัน จึงจะได้เห็นสิ่งของต่างๆที่ผลิตออกมาจากของรีไซเคิล หรือใช้กระบวนการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

2.6.2 เทรนด์สีในปี 2567

เมื่อกกล่าวถึงเรื่องเทรนด์ สิ่งที่เราคาดไปไม่ได้เลยคือเทรนด์ของสีภายในปี 2567 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆปี ถึงแม้ว่าการเลือกสีเพื่อมาใช้ในงานจะเป็นความชอบส่วนตัว หรือรสนิยมของผู้บริโภค แต่ก็มีบ่อยครั้งที่ได้รับอิทธิพลมาจากผู้ออกแบบ ศิลปิน หรือผู้เชี่ยวชาญด้านสีที่ให้ความเห็นและแนะนำกระแสสีต่างๆ โดยในปี 2567 นี้ มีการสรุปเทรนด์สีออกมาเป็น 7 สี โดย (ร้อยแปดรีวิว, 2563) สรุปไว้ดังนี้

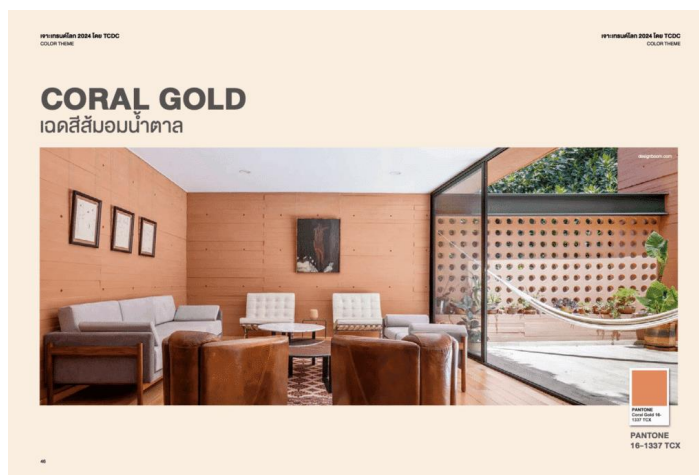
1. สีเบจแกมทอง หรือ Rich Gold (Pantone 16-0836 TCX) โดยเป็นสีที่สื่อถึงคนที่ออกจากงานในเมืองช่วงโควิดและกลับมาอยู่บ้านต่างจังหวัด และได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติที่แท้จริง โดยที่เฉดสีเบจแกมทองออกน้ำตาลนี้ มาจากพืชพรรณธรรมชาติที่ออกไปในทางอ่อนคลาโย โดยสีนี้ยังสื่อถึงความอ่อนนุ่มถ่อมตน ไม่หิวหรือหยา แต่มีสไตล์อีกด้วย โดยสรุปเฉดสีเบจนี้สะท้อนไปถึงธรรมชาติเพื่อการบำบัดและผ่อนคลาย เช่น การที่คนกลับหนีความวุ่นวายกลับบ้าน ดูเรียบง่ายและมีสไตล์เป็นของตัวเอง



ภาพที่ 27 ตัวอย่างสี Rich Gold

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

2. สีส้มมน้ำตาล หรือ Coral Gold (Pantone 16-1337 TCX) โดยสีนี้เป็นตัวแทนของพลังบวกที่ทำให้รู้สึกดีเกี่ยวกับสุขภาพ ความสุข การบำบัดจิตใจ และความเป็นอยู่ที่ดี เป็นเฉดสีแห่งการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ความมีชีวิตชีวามากขึ้น



ภาพที่ 28 ตัวอย่างสี Coral Gold

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

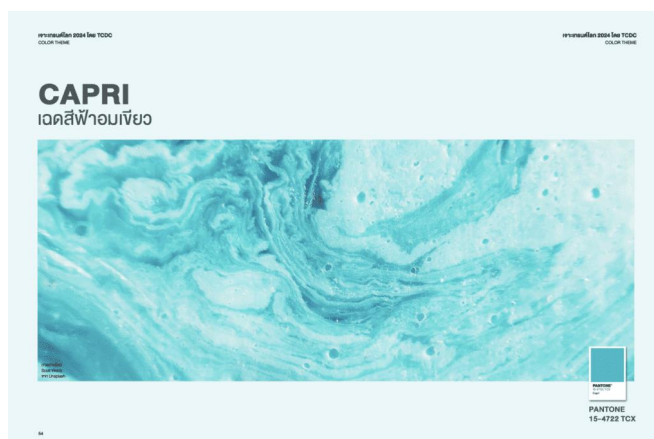
3. สีเขียวอ่อนแบบดิจิทัล หรือ Butterfly (Pantone 12-0322 TCX) เป็นสีที่มาจากความคุ้นเคยในดิจิทัลอย่างเต็มตัว และกระแสที่อยู่กับธรรมชาติเพิ่มขึ้น จึงลดจากเฉดเขียวดิจิทัลเรืองแสงเดิม ให้เบาลง และมีความเป็นธรรมชาติเพิ่มขึ้น ซึ่งเทรนด์สีนี้บ่งบอกถึง เราจะใช้เทคโนโลยีเพื่อรักษาโลกใบนี้ให้น่าอยู่กว่าเดิม



ภาพที่ 29 ตัวอย่างสี Butterfly

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

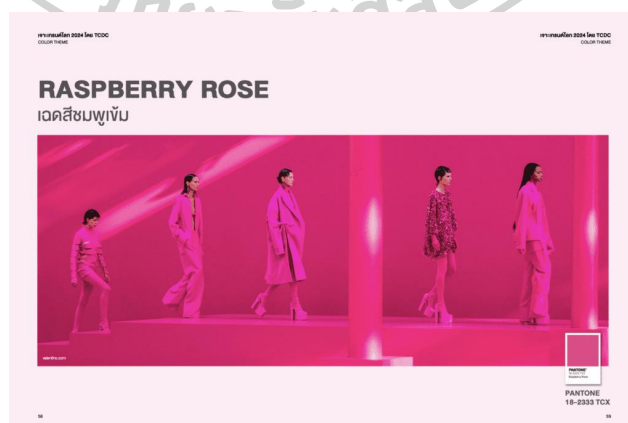
4. สีฟ้าอมเขียว หรือ Carpi (Pantone 15-4722 TCX) เป็นเฉดที่มาจากกระแสของแบรนด์ Tiffany & Co ไป Collab กับไม่ว่าจะแบรนด์ไหนก็โด่งดัง ซึ่งทำให้เฉดสีฟ้าอมเขียวเทควอยส์ของเครื่องประดับ นั้นกลับมาอีกครั้ง และเฉดสีนี้ยังคงถูกใช้เพื่อให้นักชื้อเชื่อมโยงกับเทพเจ้าในอดีตเพื่อเพิ่มโชคลาภผลงาน เรียกได้ว่าทั้งหรูหราและเป็นสายมูไปพร้อมกัน



ภาพที่ 30 ตัวอย่างสี Capri

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

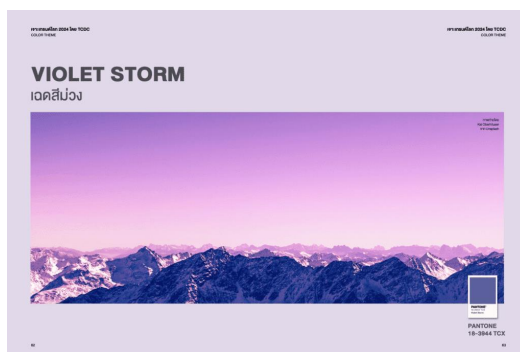
5. สีชมพูเข้ม หรือ Raspberry Rose (Pantone 18-2333 TCX) เฉดสีชมพูจัดจ้านนี้ เป็นค่ากลางของความไร้เพศ และยังถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ของการเดินขบวน Women's March เพื่อเรียกร้องความเสมอภาคในผู้หญิง เดิมทีสีชมพูเคยถูกใช้เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่อ่อนแอ แต่ด้วยเฉดสีที่จัดจ้าน ชัดเจนขึ้น วันนั้นมันตั้งเป็นตัวแทนของความแข็งแรง กล้าหาญในปัจจุบัน กล้าแสดงออก ไม่หลบซ่อน ซึ่งสีชมพูนี้จึงถูกนำไปต่อยอดเป็นสินค้าแฟชั่น รวมไปถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งหลาย



ภาพที่ 31 ตัวอย่างสี Raspberry Rose

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

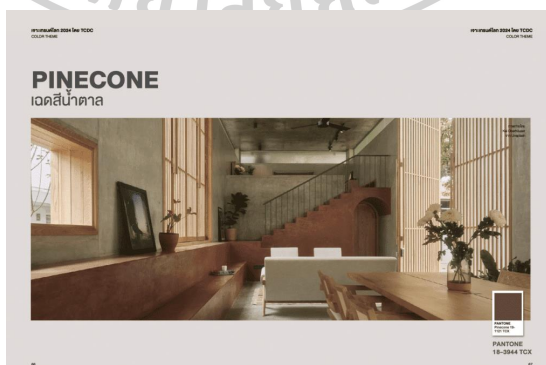
6. สีม่วง หรือ Violet Storm (Pantone 18-3944 TCX) เป็นสีแห่งความหรูหรา ตั้งแต่อดีตกาล โดยที่สมัยก่อนถูกจำกัดไว้แค่ราชวงศ์อังกฤษเพราะสามารถสกัดออกมาเพียง 1 กรัม จากหอยทาก 12,000 ตัว แต่เมื่อสีม่วงถูกสกัดออกมาได้ง่ายขึ้น จึงเป็นสีแห่งความเท่าเทียมด้านมนุษยชน เพราะใครๆก็เข้าถึงง่ายขึ้น และได้มีเพียงชนชั้นสูงอีกต่อไป และท่ามกลางเรื่องกระแสความเท่าเทียมทำให้สีม่วงกลายเป็นเทรนด์สำคัญในปี 2567



ภาพที่ 32 ตัวอย่างสี Violet Storm

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

7. สีน้ตาล หรือ Pinecone (Pantone 18-3944 TCX) สีนี้นี้มาจากสไตล์ Retro ย้อนกลับไปในช่วงยุค 1950 – 1970 ที่กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งเนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับธรรมชาติ โดยเฉพาะเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่เรียบง่าย และมีสไตล์ของตัวเอง และด้วยกระแสเกี่ยวกับความยั่งยืน จึงทำให้เดคสีน้ำตาลธรรมชาตินี้เป็นเทรนด์สีสำคัญในปี 2567 ส่วนหนึ่งจากการที่คนเป็โลกดิจิทัลในปัจจุบัน และต้องการหลบมาหาธรรมชาติ และสีน้ำตาลเดคนี้ยังเข้ากันกับแพคเกจที่สื่อถึงการรักษ์โลก เพราะไม่เจอสีสังเคราะห์เพิ่มเติม ทำให้การรีไซเคิลนั้นยากขึ้น



ภาพที่ 33 ตัวอย่างสี Pinecone

ที่มา : <https://www.everydaymarketing.co/trend-insight/7-เทรนด์สี-color-trends-2024-tcdc/>
เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2560

2.7 ทฤษฎีสีกับการออกแบบสถาปัตยกรรม

โดย (BIMspaces, 2565) ได้รวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

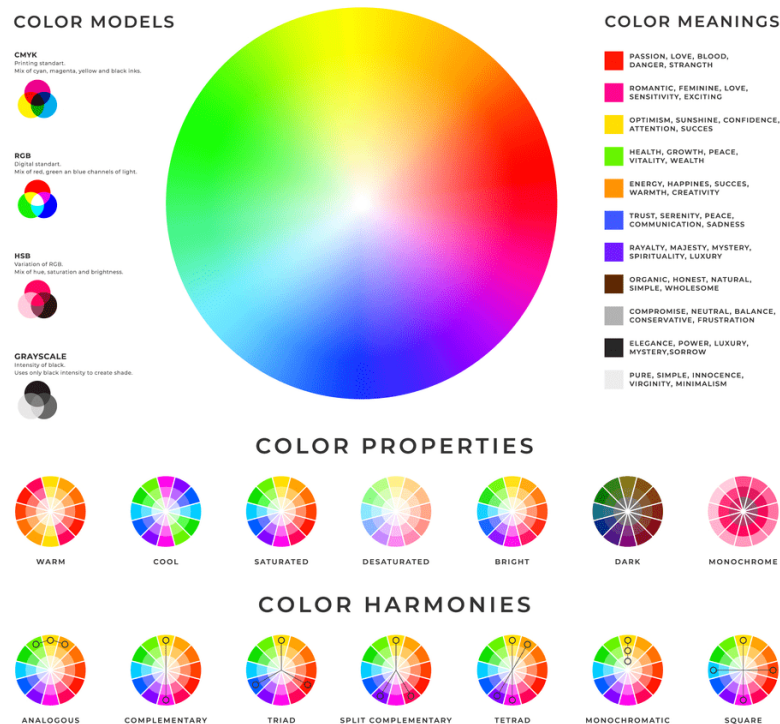
2.7.1 ทฤษฎีสีคืออะไร

Color Theory หรือ ทฤษฎีสี คือ ทฤษฎีที่อธิบายเรื่องการผสมสีจากแม่สีเพื่อให้ได้สีต่างๆ รวมถึงการจับคู่สีเข้าด้วยกันอย่างลงตัว นอกจากนี้ ยังรวมไปถึงความหมายของสีอีกด้วย ทฤษฎีสีประกอบด้วยวงล้อสี คุณสมบัติของสี การจับคู่สี ความหมายของสี และโมเดลของสี

จุดเริ่มต้นของทฤษฎีสีเกิดขึ้นมานานนับพันปี อริสโตเติลเป็นบุคคลแรกๆ ที่เอ่ยถึงทฤษฎีสีเอาไว้ว่า สีบนโลกของเรามาจากพระเจ้าและธรรมชาติ ได้แก่ สีของดิน น้ำ ลม และไฟ หลังจากนั้นก็ยังคงมีการศึกษาเรื่องสีต่อมาเรื่อยๆ และมีคนอธิบายทฤษฎีของสีไว้มากมาย โดยในช่วงแรกสีถูกศึกษาด้วยหลักการวิทยาศาสตร์และต่อมาทฤษฎีสีก็ถูกนำมาใช้ในวงการศิลปะและงานออกแบบด้วย



COLOR THEORY



ภาพที่ 34 แผนภาพอธิบายทฤษฎีสีที่ใช้กันในปัจจุบัน

ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

ทฤษฎีสีในยุคปัจจุบันจะมีเรื่องของ Color Models สำหรับการใช้สีในช่องทางต่างๆ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังมีในส่วนของ Color Properties คุณสมบัติของสีเมื่อใส่เอฟเฟกต์ต่างๆ อีกด้วย

Dark: สีเมื่อเจอกับความมืดจะทำให้สีจริงดูเข้มขึ้น

Bright: สีเมื่อเจอกับแสงสว่างจะทำให้เห็นสีจริงและเมื่อแสงเพิ่มขึ้นจะทำให้สีดูจางลง

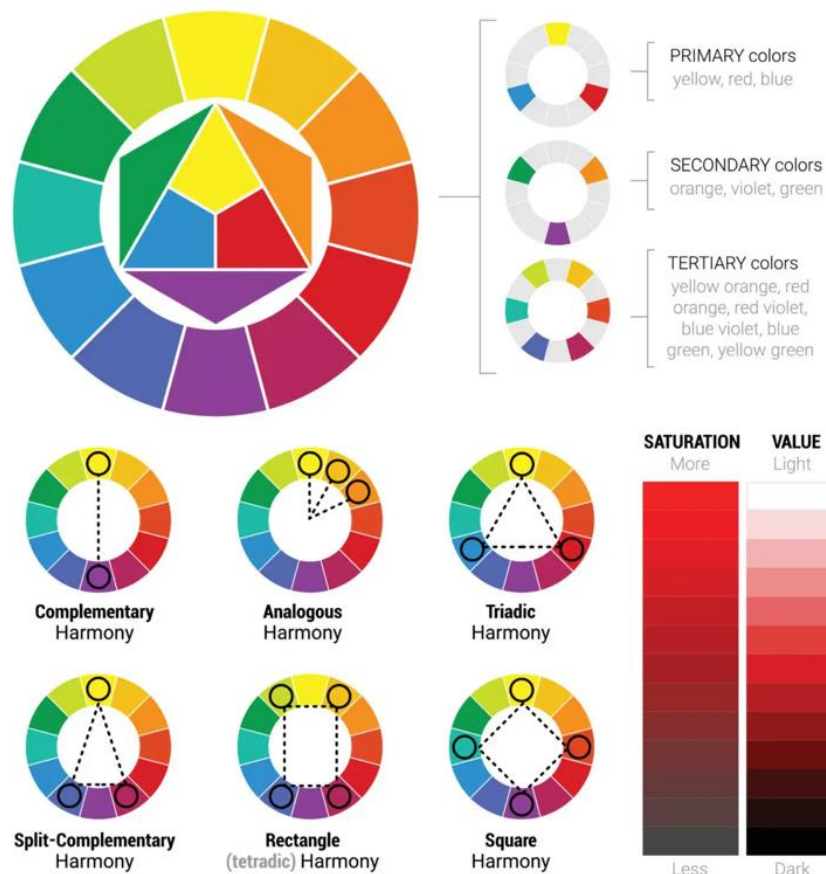
Saturated: ค่าความอิ่มตัวที่ทำให้สีสดขึ้น

Desaturated: ค่าความอิ่มตัวที่ทำให้สีจางลง

Monochrome: การใช้สีเพียงสีเดียว แล้วปรับด้วย Shade Tint หรือ Tones เพื่อสร้างค่าชุดสีที่มีค่าน้ำหนักเข้มและอ่อน

2.7.2 การจับคู่สี

การเลือกชุดสีที่ใช้ในการออกแบบนั้น มักจะใช้สีประมาณ 2-4 สี และไม่ควรรู้จักจำนวนมากเกินกว่านี้ เพราะจะทำให้พื้นที่ดูขาดความกลมกลืนและไม่เข้ากัน ซึ่งหลักในการจับคู่สีมี 6 รูปแบบ ดังนี้



ภาพที่ 35 วงล้อสีและการจับคู่สีตามทฤษฎีสี

ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

Complementary: สีคู่ตรงข้าม

Analogous: สีข้างเคียง

Triadic: ชุดสีสามเหลี่ยม

Split-Complementary: สีตรงกันข้ามเอียงทั้งสองด้าน

Rectangle: ชุดสีสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นสีที่ตรงกันข้ามแบบข้างเคียงกันทั้ง 4 สี

Square: ชุดสีสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นชุดสีตรงข้ามกันทั้ง 4 สี

การจับคู่สีตามหลักดังนี้ช่วยเพิ่มโอเดียในการใช้สีสำหรับงานออกแบบสถาปัตยกรรม รวมถึงการวางเฟอร์นิเจอร์เพื่อตกแต่งได้หลากหลายขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยเพิ่มคอนเซปต์ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้นพร้อมทั้งทำให้องค์ประกอบต่างๆ ลงตัวอีกด้วย นอกจากนี้การจับคู่สีตามวงล้อสีแล้วนักวิชาศาสตร์ส่วนของการเลือกใช้สีเพิ่มเติมเพื่อการใช้งานได้อย่างเหมาะสม



ภาพที่ 36 ตัวอย่างการจับคู่สีในงานสถาปัตยกรรมตามทฤษฎีสี ด้วยชุดสีแบบสามเหลี่ยม
ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#> เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

2.7.3 Monochrome Saturation และ Light & Dark

คำว่า Monochrome ไม่ได้หมายความถึงเพียงแค่สีดำ ขาว และเทาเพียงอย่างเดียว แต่ Monochrome หรือ การใช้สีเอกรงค์ หมายถึง การนำสีหนึ่งมาเพิ่มลดน้ำหนักสีด้วยการปรับ Saturation และ Light & Dark ทำให้ได้สีในโทนเดียวกันที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงช่วยสร้างความมีมิติให้แก่งานแต่ยังคงความเป็นหนึ่งเดียวกัน

การใช้สีด้วยเทคนิค Monochrome นี้ จะช่วยสร้างความเป็นเอกเทศในงานออกแบบ ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการนำสีมาใช้ในงานออกแบบห้องและสถาปัตยกรรมโดยเลือกใช้สีพื้นที่และเฟอร์นิเจอร์ในโทนเดียวกัน



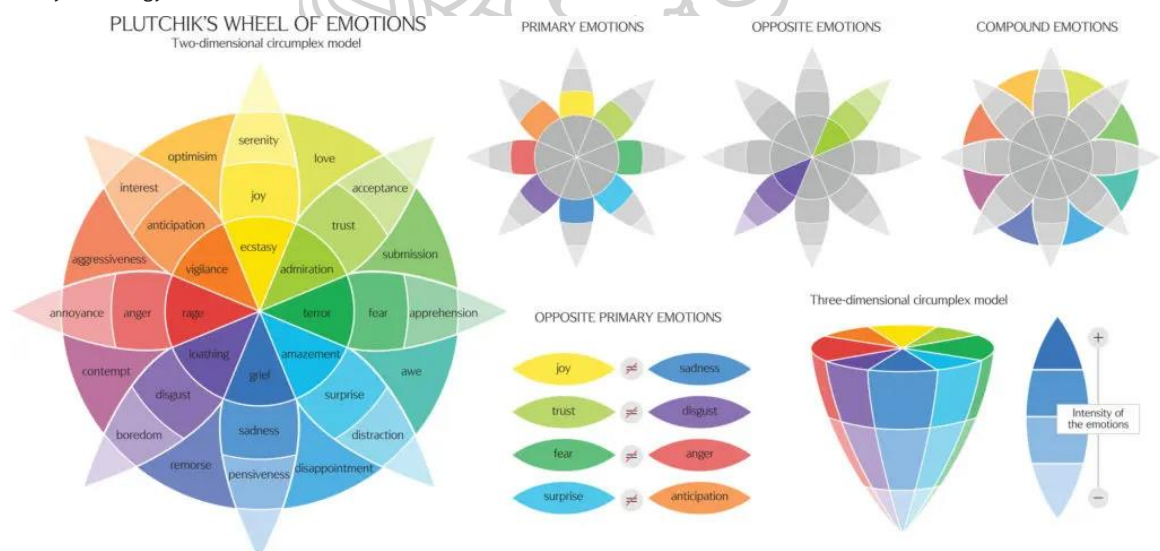
ภาพที่ 37 ตัวอย่างการออกแบบโดยใช้สี Monochrome

ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

2.7.4 ความหมายของสี และจิตวิทยาของสี

การออกแบบงานสถาปัตยกรรมต้องอาศัยสีในการสร้างอารมณ์และความรู้สึกร่วม เพราะสีแต่ละสีมีความหมายในตนเองและสามารถกระตุ้นให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ในการออกแบบเราจึงควรทำความเข้าใจถึง “Color Meaning” และ “Psychology of Color”



ภาพที่ 38 ตัวอย่างความหมายของแต่ละสี

ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

ความหมายของสีแบ่งได้เป็นหลายประเภทไม่ว่าจะเป็นความหมายของสีตามทฤษฎีสี ความหมายของสีในเชิงจิตวิทยา ความหมายของสีในเชิงประสบการณ์ส่วนตัว และความหมายของสีในเชิงวัฒนธรรม ทำให้สีหนึ่งมีความหมายแตกต่างกันไปได้ ยกตัวอย่างความหมายของสีเขียวในแง่มุมต่างๆ

ความหมายของสีเขียวในเชิงทฤษฎีสี: สื่อถึงความสงบ การมีสุขภาพที่ดี ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ และความมีชีวิตชีวา

ความหมายของสีเขียวในเชิงจิตวิทยา: ความเข้าถึงง่าย ความเชื่อใจ ความรู้สึกน่ากลัว ความมีพลัง และอำนาจลึกลับ

ความหมายของสีเขียวในเชิงวัฒนธรรม: บางประเทศสื่อถึงเวทมนตร์และความเป็นพิษ

จะเห็นได้ว่าความหมายของสีมีความแตกต่างกันไปตามบริบท เรื่องนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญในงานสถาปัตยกรรมอย่างมาก การสื่อความหมายด้วยสีจึงต้องมองในหลายๆ แง่มุมเพื่อให้สื่อสารออกมาได้อย่างชัดเจน

2.7.5 สีโทนร้อน และสีโทนเย็น

การเลือกใช้โทนสีร้อนเย็นก็ส่งผลต่อความรู้สึกได้เช่นกัน ตัวอย่างสีโทนต่างๆ ได้แก่

- สีโทนร้อน (Warm Color)

สีโทนร้อนประกอบด้วยสีเหลือง ส้ม ส้มแดง แดง ม่วงแดง และม่วง สีเหล่านี้เป็นสีที่ให้ความรู้สึกและอารมณ์ร้อนแรง อบอุ่น ตื่นเต้น และดึงดูดสายตา

- สีโทนเย็น (Cool Color)

สีโทนเย็นประกอบด้วยสีเหลือง เหลืองเขียว เขียว เขียวน้ำเงิน น้ำเงิน น้ำเงินม่วง และม่วง สีเหล่านี้จะให้อารมณ์ที่แตกต่างจากโทนร้อน คือ อารมณ์สงบ เยือกเย็น มีชีวิตชีวา และน่าค้นหา

- สีโทนกลาง

สีโทนกลางประกอบด้วยสีเหลืองและสีม่วง เพราะสีทั้งสองสามารถอยู่ได้ทั้ง 2 โทนและให้ความรู้สึกได้ทั้งสองด้านในเวลาเดียวกัน

เมื่อต้องการทำให้สถาปัตยกรรมนั้นๆ สื่ออารมณ์ออกมา สามารถเลือกใช้สีโทนที่ต้องการมาออกแบบในงาน โดยสามารถเลือกใช้สีโทนใดโทนหนึ่งเพียงอย่างเดียวหรือใช้สีทั้งสองโทนผสมผสานกันก็ได้เช่นกัน

2.7.6 แสงสี และ แสงกับสี

การใช้ศาสตร์ของแสงในงานออกแบบสถาปัตยกรรมเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีและศิลปะด้วยการใช้แสงทำให้เกิดมิติและเงาส่งผลต่ออารมณ์และความสวยงามของสถาปัตยกรรมได้โดยตรง

แสงสี - การใช้แสงสีประกอบด้วยการใช้ทั้งศาสตร์ของแสงกับศาสตร์ของสี สีมี่ความหมาย และส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้พบเห็นได้โดยตรง ทำให้สามารถหยิบยกส่วนนี้มาใช้ประโยชน์ได้ ด้วยการนำแสงสีต่างๆ มาตกแต่งงานสถาปัตยกรรมหรือการตกแต่งห้องเพื่อสร้างอารมณ์ให้แตกต่างกันออกไป

ตัวอย่างการใช้แสงสี

การใช้แสงโทนอุ่นอย่างไฟ Warm-Light สามารถเปลี่ยนห้องสีขาวธรรมดาที่ดูแข็งกระด้างให้มีความอบอุ่น สบายตาและน่าอยู่มากยิ่งขึ้น

การใช้แสงไฟ Cool White ในห้องจะทำให้ห้องมีแสงสว่างที่ทั่วถึงเพิ่มความชัดเจน ทำให้ห้องดูสดใสและมีชีวิตชีวา แต่หากใช้แสงขาวมากเกินไปจะทำให้รู้สึกแข็งกระด้างและไม่สบายตา



ภาพที่ 39 ตัวอย่างการใช้แสงสีที่ต่างกัน ทำให้ห้องเปลี่ยนอารมณ์

ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

การใช้แสงสีต่างๆ ทำให้ห้องธรรมดาดูแปลกตาไปได้เช่นกัน ดังภาพ เมื่อเปลี่ยนแสงทั่วไปให้เป็นแสงสีทำให้อารมณ์ความรู้สึกต่างกัน การใช้สีม่วง-ฟ้าทำให้ห้องดูสดใสขึ้น มีความทันสมัย น่าตื่นเต้น และสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ส่วนการใช้แสงสีส้ม-เขียวทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้ง เร่งรีบ ร้อนรน และตื่นตัว

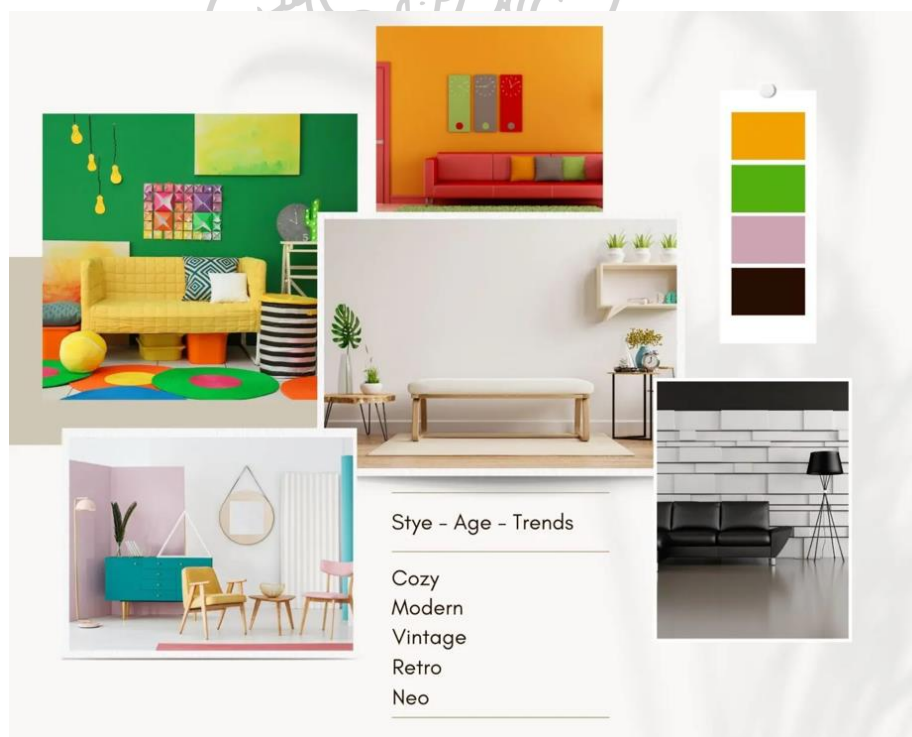
แสงกับสี - แสงที่ตกกระทบกับสีทำให้โทนของสีเปลี่ยนไป ซึ่งส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกและความหมายของสีได้ ดังนั้นในการเลือกใช้สีเราสามารถนำค่า Light กับ Dark ในโทนสีนั้นๆ มาประกอบเพื่อตรวจสอบเชิงภาพลักษณ์ของงานสถาปัตยกรรมที่ออกมา ซึ่งจะช่วยให้เราเห็นภาพบริเวณที่ได้รับแสงมากน้อยและเห็นภาพรวมในการปรับเปลี่ยนของสี

2.7.6 สีสไตล์ และยุคสมัยด้วยสี

สี เป็นเครื่องสะท้อนสไตล์ได้อย่างชัดเจน งานสถาปัตยกรรมและการออกแบบตกแต่งบ้านเลือกใช้สีที่แตกต่างกันไปในแต่ละยุค ดังนั้น ทุกสีจึงมีหน้าที่ในการแสดงภาพลักษณ์ที่ผูกติดกับยุคสมัยได้อีกด้วย

- Vintage Style ยุค 50s

ในช่วงปี 1950 เป็นช่วงที่ทั้งโลกเพิ่งผ่านพ้นสงครามโลกครั้งที่ 2 มาได้ไม่นาน ทำให้ผู้คนมองหาการเยียวยาจิตใจและสะท้อนผ่านทางโทนสีที่เรียกว่า “สีพาสเทล” ซึ่งสื่อถึงความอ่อนโยน การมองโลกในแง่ดี และภาพลักษณ์ที่สดใส คนในยุคนี้จึงนิยมแต่งห้องด้วยสีโทนอ่อน การเลือกใช้สีโทนอ่อนในการตกแต่งห้องและสถาปัตยกรรมจึงสื่อถึงสไตล์วินเทจและยุคนี้ได้อย่างชัดเจน



ภาพที่ 40 การใช้สีภายในห้องต่างๆเพื่อสื่อถึงสไตล์ในแต่ละยุคสมัย

ที่มา : <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/#>

เข้าถึงเมื่อ 21 มีนาคม 2565

- Retro-Neo Style ยุค 80s

ยุคที่ผู้คนกำลังเฟื่องฟูและเต็มไปด้วยความสุข ในยุคนั้นมีการเกิดใหม่ของวัฒนธรรมมากมาย อุตสาหกรรมบันเทิงและแฟชั่นกำลังเติบโต รวมทั้งมีการเกิดขึ้นของวิดีโอเกมจึงทำให้โทนสีในยุคนั้น เป็นสีที่มีความสดใสจัดจ้านเพราะเกิดสีสังเคราะห์ใหม่ๆ ขึ้นมากมาย การเลือกใช้สีดูฉลาด ชัดเจน และตัดกันจึงสะท้อนความเป็นยุค 80 ออกมาได้เป็นอย่างดี

- Modern ยุคปัจจุบัน

เมื่อเวลาผ่านไปผู้คนเริ่มกลับไปมองหาความเรียบง่าย โทนสีที่นิยมในยุคนี้จึงเป็นสี Monotone ขาวดำในการตกแต่งเพื่อเน้นความเรียบง่ายและทันสมัย รวมทั้งสี Earth Tone ที่สื่อถึง ความเป็นธรรมชาติและสันติอีกด้วย

2.7.6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ของสีในแต่ละบุคคล

ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ของคน ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล มีดังนี้

- การตอบสนองทางชีวภาพต่อสี (Biological Reaction to a Color Stimulus)

ร่างกายของคนเราตอบสนองต่อสีและสภาพแวดล้อมแหม่มองไม่เห็น มีการทดสอบด้วยการปิดตาผู้เข้าทดลองโดยให้เขาเข้าไปในห้องที่มีสีต่างกัน ผลปรากฏว่าชีพจรของเขาเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเข้าไปในห้องที่มีสีแดงและลดลงเมื่อเข้าไปในห้องที่มีสีน้ำเงิน

- จิตใต้สำนึกและประสบการณ์ส่วนตัวต่อสี (Subconsciousness & Personal Relations)

คนแต่ละคนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสีที่แตกต่างกันไป บางคนอาจมีประสบการณ์ที่ไม่ดี กับสีแดงที่สื่อถึงเลือด สีดำที่สื่อถึงความมืด หรือสีส้มที่คล้ายคลึงกับสีของไฟ ดังนั้น ในการออกแบบ สถาปัตยกรรมส่วนบุคคล ประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นสำคัญในการเลือกสีนำมาใช้ในการออกแบบ

- สัญลักษณ์และอิทธิพลทางวัฒนธรรม (Symbolism & Cultural Influence)

ในแต่ละพื้นที่และชนชาติมีวัฒนธรรมและความเชื่อที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างสีเขียวใน วัฒนธรรมของคนอังกฤษมีความเชื่อมโยงกับเวทมนตร์และความไม่สบายตัว แต่สีเขียวในวัฒนธรรม ของชาวเยอรมันนั้นเชื่อมโยงกับความหวัง และในทางกลับกันถึงแม้ว่าแต่ละวัฒนธรรมจะมีความ แตกต่างกันแต่ก็จะมีบางสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์สากลที่ทั้งโลกมีความเห็นตรงกัน เช่น สีทองและสีเงินที่ใน แต่ละชาติมักเห็นพ้องตรงกันว่า เป็นสีที่สื่อถึงความร่ำรวยมั่งคั่ง เป็นต้น

ปัจจัยเหล่านี้ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการนำมาใช้ออกแบบเพื่อให้การ สร้างสรรค์และออกแบบงานสถาปัตยกรรมออกมาอย่างสมบูรณ์มากที่สุด

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิราอร อำนวยพรสกุล (2557) วิจัยเรื่อง ศึกษาการใช้ประโยชน์จากเศษผ้ายืดเหลือทิ้งในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพื่อสร้างแนวทางการออกแบบใหม่สู่ผู้บริโภค ในกรณีศึกษาเรื่องการวิจัยโดยนำเศษผ้ามาใช้งานเช่นเดียวกัน แต่เป็นการนำเศษผ้ามาทำเป็นรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการนำเศษผ้ามาใช้งานในรูปแบบต่างๆมากมาย ซึ่งลักษณะและรูปลักษณะของเศษผ้าที่ได้รับมานั้นไม่แตกต่างกัน และได้เห็นว่ามีการนำกลับมาใช้งานในรูปแบบใดบ้าง และศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในเรื่องการหาวิธีที่แตกต่างที่จะเป็นอีกทางที่สามารถเพิ่มมูลค่าของเศษผ้า และนำเศษผ้ากลับมาใช้งาน (พิราอร อำนวยพรสกุล, 2557)

พิณท์ ไกรแก้ว (2564) วิจัยเรื่องการสร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์ด้วยเศษผ้าจากโรงงานอุตสาหกรรม ศึกษาทฤษฎีสีต่างๆที่เลือกใช้งานกับเศษผ้า และผลลัพธ์ในการเลือก และศึกษาวิธีการนำเศษผ้ามาใช้งานเพิ่มเติม สามารถนำไปใช้เป็นอะไรได้บ้าง และคุณสมบัติของเนื้อผ้าให้นำเศษผ้าที่ได้มาใช้ให้เหมาะสมตามคุณสมบัติ (พิณท์ ไกรแก้ว, 2564)

สุภัทรา พารักษา (2557) วิจัยเรื่อง การถ่ายทอดแนวคิดทางภูมิปัญญาการปฏิบัติงานใบตองสู่การออกแบบโคมไฟเพื่อประดับตกแต่ง ศึกษาเรื่องชนิดของแสง การใช้งานของแสงและความสว่างในการทำกิจกรรมต่างๆ ลักษณะการกระจายของแสง และมุมมองต่างๆของแสง และสี เพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์โคมไฟในการออกแบบแสงที่ส่องลอดผ่านตัวโคมเพื่อให้เกิดความสว่าง และลักษณะของแสงที่ตกกระทบพื้นหรือผนัง มีความน่าสนใจ และได้เลือกใช้ต้นกำเนิดแสง หรือหลอดไฟได้อย่างเหมาะสม(สุภัทรา พารักษา, 2557)

รศ.ดร.รัฐไท พรเจริญ, ผศ.ดร.วัฒน์พันธุ์ ครุฑะเสน, ผศ.ดร.ล้อย กานต์สมเกียรติ วิจัยเรื่อง การพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ไม้เอนกประสงค์จากภูมิปัญญาการจักสานวิสาหกิจชุมชนสานศิลป์บางเจ้าฉ่า จังหวัดอ่างทอง โดยได้ศึกษาในเรื่องการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และลักษณะรูปแบบการนำมาใช้ในการออกแบบ รวมถึงแนวคิดการทำเฟอร์นิเจอร์มัลติฟังก์ชันเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้าน(รศ.ดร.รัฐไท พรเจริญ et al., 2565)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การออกแบบชุดตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า” ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับปัญหาของขยะจากเศษผ้าที่เพิ่มมากขึ้นอย่างมากในปัจจุบัน และส่งผลถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เป็นปัญหาคงที่เห็นๆกันในปัจจุบันนี้ รวมไปถึงการศึกษาข้อมูลประเภทของเศษผ้า และกรรมวิธีการเย็บผ้า และการนำเศษผ้ามาใช้ประโยชน์หรือมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางใหม่ๆในการนำเศษผ้ามาใช้งาน และเพิ่มมูลค่าของเศษผ้า รวมไปถึงการศึกษาเทรนด์การตกแต่งบ้านในปัจจุบัน และท่อนสีต่างๆ เพื่อนำมาใช้กับเศษผ้าให้ได้เหมาะสม และศึกษางานเอกสารออนไลน์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในงานออกแบบ โดยคำนึงถึงด้านความสวยงาม การใช้งาน และการเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าจากโรงงาน โดยทางผู้วิจัยได้กำหนดเป็นขั้นตอนการดำเนินการตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

- วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตเสื้อผ้าจากโรงงาน และหาความเป็นไปได้ในการใช้งานเศษผ้าด้วยวิธีต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเศษผ้า การ Upcycle และเทรนด์และชนิดของผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในต่างๆที่จะใช้ในการออกแบบ จากเอกสารออนไลน์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำข้อมูลต่างๆที่ได้รับมากำหนดขอบเขตของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ลงพื้นที่เก็บข้อมูลและรวบรวมวัสดุจากโรงงานผลิตเสื้อผ้าเด็ก และร้านขายเศษผ้าจากโรงงาน โดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการที่ไปต่อของเศษผ้า ทั้งจากที่โรงงาน และจากคนรับซื้อจากร้านขายเศษผ้า

ขั้นตอนที่ 3 นำเศษผ้าที่ได้มาทดลองหาวิธีการที่เหมาะสม เพื่อใช้ในงานออกแบบและขอคำปรึกษา และช่วยเลือกวิธีการนำเศษผ้ามาใช้จากอาจารย์ที่ปรึกษา

- วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อนำเทคนิคในการใช้งานของเศษผ้าที่ดีที่สุดมาพัฒนาร่วมกับวัสดุอื่น ๆ ตามความเหมาะสม โดยนำมาออกแบบสร้างผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้าน

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 1,2 และ 3 มาวิเคราะห์เพื่อสร้างข้อกำหนดแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้าน และนำมาออกแบบร่าง Sketch Design สำหรับชุดผลิตภัณฑ์ต้นแบบ 3 แนวทาง

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบ Sketch Design ที่ได้มาทำแบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ

ภายในบ้าน โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเลือกให้เหลือเพียง 1 แนวทาง

- วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของต้นแบบชุดของตกแต่งภายในบ้านที่ได้จากเศษผ้า

ขั้นตอนที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนาจาก Sketch Design ที่ถูกเลือก ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในที่พักอาศัยและนำไปให้กลุ่มผู้บริโภคประเมินความพึงพอใจในผลงานต้นแบบ โดยกลุ่มผู้บริโภคจะเป็นกลุ่มบุคคลทั่วไปโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และนำข้อมูลที่ได้รับมาหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่อทำแบบสรุปข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 7 สรุปข้อมูลและอภิปรายผล

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผ้าและของตกแต่งภายในบ้าน

3.1.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความแตกต่างระหว่าง Recycle Upcycle และ Downcycle
2. ข้อมูลเกี่ยวกับชนิดและคุณสมบัติของเนื้อผ้า
 - การแบ่งประเภทของเส้นใยผ้า
 - คุณสมบัติของผ้าแต่ละประเภท
3. วิธีการเย็บผ้า
4. การนำเศษผ้าจากโรงงานมาใช้งานในปัจจุบัน
 - การนำเศษผ้าไปใช้ประโยชน์ในโรงงานอุตสาหกรรม
 - กระเป๋าจากเศษผ้าเหลือจากโรงงาน
 - พรมเช็ดเท้าจากเศษผ้า
 - เฟอร์นิเจอร์จากเศษผ้า
5. ชนิดของอุปกรณ์ตกแต่งภายในบ้าน
6. สไตล์การตกแต่งบ้านในปัจจุบัน
 - เทรนด์การตกแต่งบ้านปี 2567
 - เทรนด์สีในปี 2567
7. ทฤษฎีสีกับการออกแบบสถาปัตยกรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นำข้อมูลต่างๆที่ศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อสร้างข้อกำหนดขอบเขตของการออกแบบ โดยนำข้อมูลที่รับมาทำการทดลองหาวิธีการใช้งานของเศษผ้า และเลือกชนิดของตกแต่งให้ที่เหมาะสมกับการนำเศษผ้ามาใช้งานร่วมด้วย

3.1.2 รวบรวมข้อมูลและนำวัสดุจากแต่ละพื้นที่มาใช้ศึกษา

1. โรงงานผลิตเสื้อผ้าเด็ก จากคุณกณตพล หัสสรังสี ย่านโบ๊เบ๊ จังหวัดกรุงเทพฯ
2. ร้านขายเศษผ้าที่รับมาจากโรงงาน เพชรเกษมค้าผ้า เขตทวีวัฒนา จังหวัด

กรุงเทพฯ คุณเสกสรรค์ เกิดโพคา

ผู้วิจัยได้ไปสำรวจสถานที่ในข้อที่ 1 แต่ไม่ได้เข้าไปภายในโรงงาน ส่วนที่ไปจะเป็นหน้าร้านขายเสื้อผ้าเด็ก และได้พูดคุยสอบถามข้อมูลจากพนักงานของโรงงานในเรื่องการจัดการเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตเสื้อผ้าแล้ว และได้รับความอนุเคราะห์จากทางโรงงาน แบ่งเศษผ้ามาให้จำนวนหนึ่ง

สถานที่ในข้อ 2 ทางผู้วิจัยได้ไปติดต่อพูดคุย และขอซื้อเศษผ้ากลับมาจำนวนหนึ่ง และสอบถามข้อมูลในเรื่องของการรวบรวมเศษผ้ามาใช้ขาย และผู้ซื้อส่วนใหญ่ นำเศษผ้าไปใช้ทำอะไรต่อไป

3.1.3 นำข้อมูลที่ได้มาทดลองหาวิธีการนำเศษผ้ามาใช้งาน

โดยมีการนำเศษผ้าที่ได้รับจากทั้งสองที่ ทดลองเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่างๆ เช่น การสาน การทอเข้าด้วยกัน การนำมาถัก หรือการทอร่วมกับวัสดุอื่นๆ โดยนำวิธีเหล่านี้ไปขอข้อเสนอแนะกับทางที่ปรึกษาเพื่อเลือกวิธีการนำเศษผ้ามาใช้งาน

3.2 เครื่องมือที่ใช้สำหรับงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อสรุปจากการทดลองในขั้นตอนต่างๆ ของงานวิจัยเรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงาน

3.2.1 ข้อมูลเอกสารต่างและงานวิจัย ค้นคว้าจากออนไลน์ และห้องสมุด เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาข้อกำหนดขอบเขตในการออกแบบ

3.2.2 ข้อมูลจากภาคสนาม จากโรงงานผลิตเสื้อผ้าเด็ก และจากร้านเพชรเกษมค้าผ้า โดยได้รับวัสดุเศษผ้าจากทั้งสองแหล่งนี้

3.2.3 แบบสอบถามเพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จาก Sketch Design โดยเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบ IOC จากคณะผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแบบสอบถามนี้ให้ผู้เชี่ยวชาญการออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบภายใน จำนวน 1 ท่าน ทำแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกให้เหลือ Sketch Design เพียง 1 แบบ

โดยมีคำถามแบบปลายเปิดในส่วนท้าย เพื่อขอข้อเสนอแนะจากทางผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับแก้ไข สำหรับงานต้นแบบต่อไป

3.2.4 แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อผลงานต้นแบบ ของผู้บริโภค หรือบุคคลทั่วไป โดยแบบสอบถามจะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และนำผลลัพธ์ที่ได้มาประเมิน และวิเคราะห์สรุปผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้านในด้าน ความสวยงาม ความเป็นเอกลักษณ์ และด้านการใช้งาน

3.3 การสร้างเครื่องมือในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทางผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยโดยได้กำหนดเครื่องมือตามขั้นตอนการวิจัยดังนี้

3.3.1 ขั้นตอนการค้นคว้าข้อมูล จากแหล่งออนไลน์และห้องสมุด ในเรื่องประเภทและคุณสมบัติของเศษผ้า เพื่อสามารถนำมาตรวจสอบเศษผ้าที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุ และหาคุณสมบัติของเศษผ้านั้นๆ รวมถึงการเข้าถึงเทรนด์การออกแบบบ้านในปัจจุบัน และท่อนสีต่างๆ เพื่อนำมาเป็นข้อกำหนดในการออกแบบ และการได้ไปพบปะพูดคุยกับพนักงานที่ได้ทำงานในโรงงานเสื้อผ้าเด็ก และการถามคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับที่ไปต่อของเศษผ้าเหลือใช้จากการตัดเย็บเสื้อผ้า และได้พูดคุยกับทางเจ้าของ และพนักงานร้านเพชรเกษมค้าผ้าในเรื่องลูกค้าที่ซื้อผ้าส่วนใหญ่นำไปใช้อะไร และมีการแบ่งแยกประเภทของผ้าอย่างคร่าวๆอย่างไร

3.3.2 ขั้นตอนการออกแบบวิธีการนำเศษผ้ามาใช้งาน โดยมีการทดลองนำเศษมาเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่างๆและนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนที่จะนำวิธีการนั้นๆมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง 3 แนวทาง แนวทางละ 3 ชิ้นงาน โดยคัดเลือกประเภทของผลิตภัณฑ์จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อกำหนดจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ นำมาออกแบบให้เป็นตัวอย่างภาพ Sketch Design และนำไปใช้ในแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประเมินค่าโดยมีผู้เชี่ยวชาญการออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบภายใน จำนวน 1 ท่าน

3.3.3 ขั้นตอนการประเมินความพึงพอใจต้นแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่งภายในที่พักอาศัย โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า และให้ผู้บริโภคแบบสุ่มจำนวน 120 ท่าน

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้เครื่องมือตรวจสอบแบบสอบถาม สำหรับแบบสอบถามชุดที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามสำหรับคัดเลือกรูปแบบของผลิตภัณฑ์ต้นแบบ IOC (Index of item objective congruence) โดยให้เกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้

- คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

และนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตรหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยมีเกณฑ์

- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการพิจารณาเพื่อลงความเห็นและให้คะแนนในแต่ละคำถามของแบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านได้แก่

1. ดร.จรรยาวรรณ จรรยาธรรม
2. ดร.จันทราภา รุจินาม
3. ผศ.ภาคภูมิ บุญธรรมช่วย

โดยให้ผู้ทรงตรวจให้คะแนนในคำถามแต่ละข้อเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ขั้นตอนการค้นคว้าข้อมูล เก็บข้อมูลจากโรงงานผลิตเสื้อผ้าเด็ก โดยได้รับแบ่งวัสดุเศษผ้าและได้พูดคุยกับพนักงานจากโรงงาน และได้เข้าไปเก็บข้อมูลจากร้านขายเศษผ้า โดยได้ซื้อเศษผ้ากลับมาบางส่วน และได้เก็บข้อมูลโดยการพูดคุยกับทั้งพนักงานและเจ้าของร้าน

3.4.2 ขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาชุดผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า ได้ขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางการออกแบบภายในจำนวน 1 ท่านในทำแบบสอบถาม และเสนอความคิดเห็นและคำแนะนำ ในการคัดเลือกรูปแบบ Sketch Design ให้เหลือเพียงแบบเดียว

3.4.3 ขั้นตอนการประเมินความพึงพอใจ โดยได้จัดทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค เกี่ยวกับชุดต้นแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในที่ปักอาศัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยเมื่อเก็บรวบรวมทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่างๆมาวิเคราะห์ ดังนี้

3.5.1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้นำข้อมูลจากเอกสารต่างๆและงานวิจัยที่เก็บรวบรวมมา รวมการไปเก็บข้อมูลจากนอกสถานที่ทั้งจากโรงงานเสื้อผ้าเด็ก และร้านขายเสื้อผ้า มาเป็นข้อกำหนดในการออกแบบชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่พักอาศัย

3.5.2 ขั้นตอนการออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่งภายในบ้านด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์และสรุปผล โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

และนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย โดยที่หลักเกณฑ์ของคะแนนค่าเฉลี่ย มีดังนี้

4.21 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.5.3 ขั้นตอนการประเมินความพึงพอใจชุดต้นแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่งภายในที่พักอาศัย โดยได้จัดทำแบบสอบถาม และนำไปสอบถามผู้บริโภคจำนวน 120 ท่าน โดยนำข้อมูลที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่องการออกแบบชุดผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในบ้านจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า ดังนี้

- ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

- ค่าเฉลี่ย (Mean / \bar{x})

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

- ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือค่า S.D. (Standard Deviation) เพื่อวัดข้อมูลการกระจายตัวของค่าเฉลี่ย โดยที่ ยิ่งมีค่าน้อย แสดงว่าข้อมูลอยู่ใกล้ค่าเฉลี่ยมาก ยิ่งมากแสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ไกลจากค่าเฉลี่ย

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือการวัดการกระจายของกลุ่มข้อมูล โดยมีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

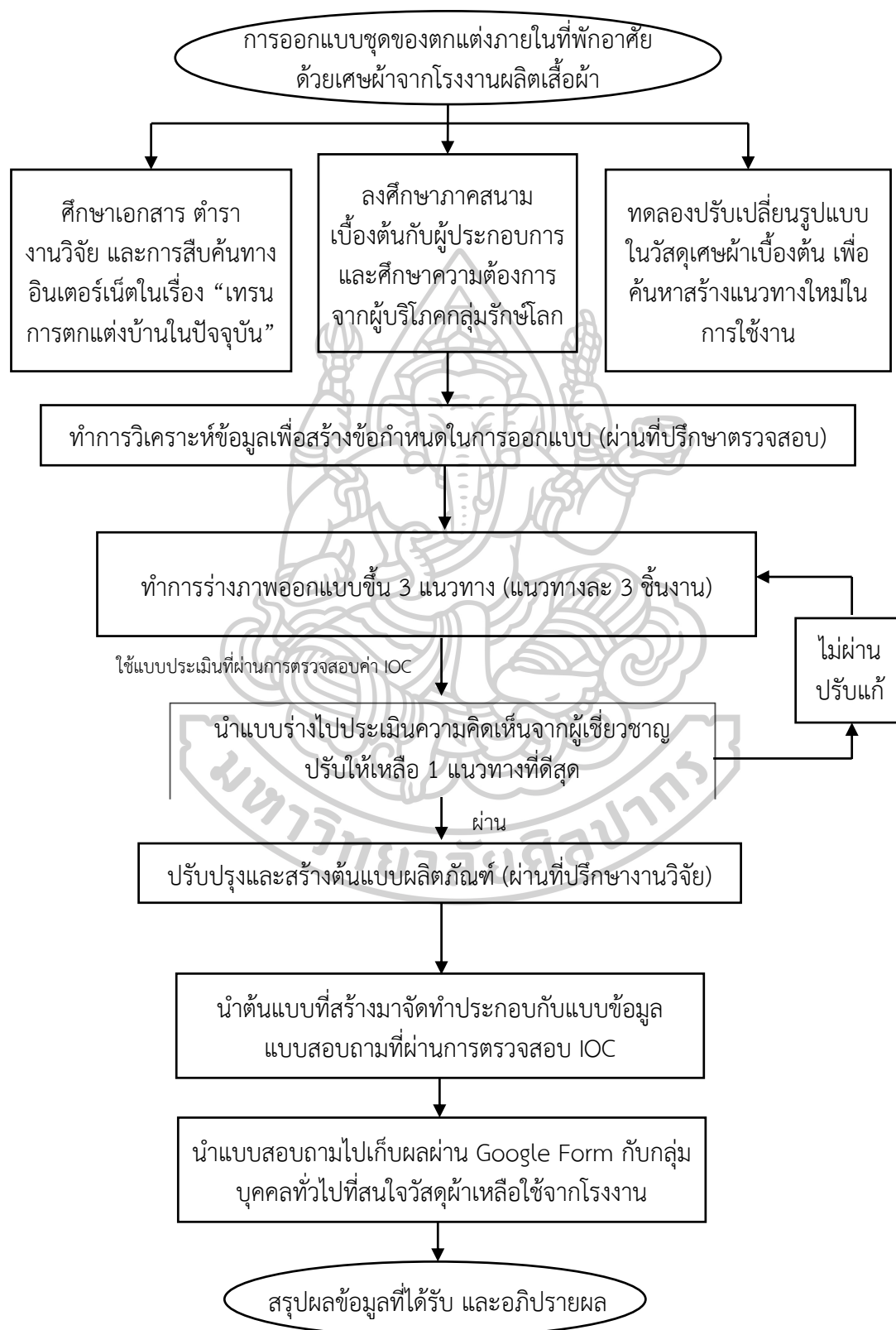
เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	ข้อมูล
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	\sum	แทน	ผลรวม

- ระดับช่วงคะแนนความพึงพอใจ เพื่อแปลความหมาย

4.21 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.0 - 1.80	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.7 สรุปขั้นตอน และวิธีดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 1 ตารางแสดงขั้นตอนการวิจัยผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงาน



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในที่พักอาศัย สามารถแบ่งได้เป็นช่วงหลักๆในการสรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ในแต่ละช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 การศึกษาข้อมูลจากบทความ เอกสารต่างๆ ทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ รวมไปถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีเนื้อหาที่มีประโยชน์ในการจะนำมาออกแบบชุดผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า โดยสามารถสร้างให้มีความสวยงาม มีเอกลักษณ์ของตัวเอง และใช้ในงานตกแต่งบ้านได้จริง รวมไปถึงการไปศึกษาข้อมูลจากนอกสถานที่ และนำวัสดุกลับมาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาความเป็นไปได้ในการนำมาใช้ในงานออกแบบ

ช่วงที่ 2 ออกแบบวิธีการใช้งานจากเศษผ้าที่ได้รับมา เนื่องจากมีสีที่จำกัด และมีหลายรูปทรงต่างๆ จึงต้องหาวิธีเพื่อให้ใช้งานได้อย่างคุ้มค่าที่สุด โดยที่ทำการทดลองวิธี และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเลือกรูปแบบความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้งาน ก่อนที่จะนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้าน เป็นงาน sketch design 3 รูปแบบ และทำเป็นแบบสอบถามเพื่อนำให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบภายใน 1 ท่าน ได้ให้คะแนน และข้อเสนอแนะ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 1 แบบ และนำมาออกแบบและผลิตเป็นต้นแบบชิ้นงาน โดยมีการปรับปรุงต้นแบบ จากข้อเสนอแนะของทางผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้ต้นแบบที่สมบูรณ์

ช่วงที่ 3 ประเมินความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมาย โดยนำต้นแบบที่ได้มาประกอบในแบบสอบถามเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค จำนวน 120 ท่าน และนำคะแนนที่ได้รับมาวิเคราะห์ข้อมูลตามเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป และนำข้อมูลที่ได้รับทั้งหมดมาสรุป และอภิปรายผล

4.1 ขั้นตอนของการศึกษาข้อมูล และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้านการศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรางานวิจัยรวมทั้งการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาค้นคว้าตามกับผู้ประกอบการ และการทดสอบวัสดุ ได้ข้อกำหนดในการออกแบบออกมา

- ศึกษาเรื่องการ Upcycle คือการขยายระยะเวลาหรือการให้ชีวิตใหม่กับวัสดุ โดยจะได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างออกไปจากเดิม โดยไม่ทำให้คุณภาพ หรือส่วนประกอบของวัสดุลดลง และไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปทางอุตสาหกรรมและไม่ผ่านกระบวนการทางเคมีที่มีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเหมาะแก่การนำมาใช้ร่วมกับเศษผ้าในครั้งนี้ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะยืดอายุการใช้งานของเศษผ้าออกไป

และกลายเป็นขยะข้างล่าง โดยการนำข้อกำหนดต่างๆเหล่านี้ ถูกนำมาใช้กำหนดรูปแบบการนำเศษผ้ามาใช้งานในครั้งนี้

- เศษผ้าจากโรงงาน โดยในที่นี้ผู้วิจัยได้นำเศษผ้าจากโรงงานเสื่อยืดมาใช้งานโดยมีที่มาจาก 2 แหล่งคือ จากโรงงานผลิตเสื่อยืดเด็ก โดยผ้าจะเป็นผ้าคอตตอน 100% และจากจากร้านขายและรวบรวมเศษผ้าจากโรงงานโดยที่ได้รับมาเป็นผ้ายืดคอตตอนเช่นเดียวกัน โดยที่จะมีข้อจำกัดในเรื่องรูปร่างของเศษผ้า และสีสันทันทีที่ได้มาแบบสุ่ม เนื่องจากในแต่ละรอบของการผลิต มีการคละสีที่แตกต่างกันแล้วแต่ช่วงไหนจะมีการผลิตสีไหนมากกว่า ทำให้ไม่สามารถกำหนดเรื่องสีได้มากนัก ซึ่งสีที่ทางผู้วิจัยได้รับมานั้นจะแบ่งเป็นจากสองแหล่ง คือ จากโรงงานผลิตเสื่อยืดเด็ก โดยสีที่ได้มานั้นจะเป็นโทนสีสดเข้มเกือบทั้งหมด สีหลัก ๆ ที่มีจำนวนมากสามารถนำมาออกแบบได้จะเป็นสีเทา สีเหลือง และสีน้ำเงินเข้ม ขนาดของเศษผ้าที่ได้มานั้นส่วนใหญ่ขึ้นประมาณฝ่ามือ เนื่องจากเป็นโรงงานผลิตเสื่อยืดผ้าเด็ก และจากร้านขายเศษผ้าจากโรงงาน จะได้มาเป็นสีโทนมพาสเทล ซึ่งสีหลักๆที่ได้มาจะเป็นสีเทา ครีมน และขาว และมีโทนสีชมพู เขียว และม่วงจะมีจำนวนที่น้อยลงมา และขนาดที่ได้มาของเศษผ้าค่อนข้างใหญ่ประมาณกระดาษ A4



ภาพที่ 41 แสดงเศษผ้าที่ได้รับมาจากโรงงาน

ที่มา : กรกมล แซ่เต้ (2567)

- รูปแบบของเศษผ้ามีความแตกต่างกัน และมีหลากหลายขนาด ส่วนที่กลายเป็นเศษผ้า นั้นคือส่วนที่ถูกตัดออกจากผ้าส่วนเกินของแพทเทินเสื้อหรือกางเกง



ภาพที่ 42 แสดงชิ้นส่วนเศษผ้าส่วนใหญ่ที่เหลือทิ้งจากโรงงาน
ที่มา : กรกมล แซ่แต่ (2567)

- ปัจจุบันมีการนำเศษผ้ามาใช้ประโยชน์ในหลากหลายรูปแบบ แต่จะเอ่ยถึงในกรณีที่มีการนำเศษผ้ามาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ เช่นการนำไปทำเป็นผ้าเช็ดเท้า กระเป๋า หรือเก้าอี้ ซึ่งการนำเศษผ้ามาใช้งานจะใช้วิธีที่แตกต่างจากเดิม จึงได้มีการทำการทดลองในรูปแบบต่างๆ เพื่อหาแนวทางใหม่ๆในการใช้งานเศษผ้า โดยมีการปรึกษากับทางที่ปรึกษาเพื่อช่วยเลือกวิธีการนำเศษผ้ามาใช้งาน โดยผู้วิจัยมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงเศษผ้าให้เป็นเหมือนวัสดุหนึ่งผืนที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ โดยวิธีที่ ผู้วิจัยนำมาทดลองใช้ มีดังนี้

1. การทอเศษผ้าเข้าด้วยกัน คือการนำเศษผ้ามาขึ้นเส้นยืน ให้ได้ความกว้างตามต้องการ และนำเส้นเศษผ้ามาทอสานเป็นเส้นนอน วิธีการนี้ได้ผลลัพธ์ที่ดี สวยงาม และมีการเลือกช่วงสลับสีได้ แต่สามารถใช้ได้เพียงกับเศษผ้าที่เป็นเส้นยาวเท่านั้น และรูปลักษณะยังคงคล้ายกับผ้าเช็ดเท้าที่มีการนำเศษผ้าไปใช้ในรูปแบบนี้ในปัจจุบัน



ภาพที่ 43 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองทอด้วยกี่ทอมือ
ที่มา : กรกมล แซ่แต่ (2567)

2. การนำเศษผ้ามาสานเข้ากับเส้นตาข่ายกรงไก่ ด้วยความที่ผ้าขนาดค่อนข้างหลากหลายจึงทำให้จัดการความเรียบร้อยได้ยาก แต่ถ้าเป็นลวดจะสามารถตัดรูปลักษณะได้ แต่เมื่อสานออกมาแล้วรูปลักษณะยังคงคล้ายกับกับนำผ้ามาใช้งานในปัจจุบันอยู่



ภาพที่ 44 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองถักกับตาข่ายสีเหลี่ยม

ที่มา : กรกมล แซ่แต้ (2567)

3. การนำเศษผ้ามาสานเข้ากับตาข่ายหกเหลี่ยม รูปลักษณะดูค่อนข้างเรียบร้อย ควบคุมแนวผ้าได้ง่าย แต่ยังคงเห็นเส้นตาข่ายคอยคั่นระหว่างผ้าอยู่



ภาพที่ 45 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองสานกับตาข่ายหกเหลี่ยม

ที่มา : กรกมล แซ่แต้ (2567)

4. การนำเศษผ้ามาผูกเข้ากับตาข่ายทกเหลี่ยม สามารถจัดเรียงสีได้ง่าย ใช้ผ้าขนาดไหนมาทำก็ได้ แต่รูปลักษณะออกมาคล้ายกับปัจจุบันที่มีการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงเป็นผ้าเช็ดเท้า



ภาพที่ 46 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองผูกเข้ากับตาข่ายทกเหลี่ยม
ที่มา : กรกมล แซ่แต้ (2567)

5. การนำเศษผ้ามาต่อกันโดยการนำเส้นผ้าขึ้นโซว์ โดยสามารถจัดการสีได้ง่าย และใช้ผ้าได้หลากหลายขนาด ในส่วนเส้นผ้าที่มีการยื่นออกมาสามารถกรีดขอบผ้าให้ขอบมีรูปลักษณะที่ต่างจากขอบที่เสมอกันได้



ภาพที่ 47 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองเย็บเข้าด้วยกัน และโซว์ด้านสั้นเป็นลวดลาย
ที่มา : กรกมล แซ่แต้ (2567)

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่ถูกคัดเลือกมาสรุปกับที่ปรึกษา คือการนำเส้นของผ้ามาต่อเข้าด้วยกันซึ่งความคิดนี้เกิดจากเศษผ้าที่ได้มาจากโรงงานจะมาเป็นปึก แต่ละแผ่นของรูปแบบผ้าจะมีขนาดเท่า ๆ กัน จึงนำมาลองต่อเข้าด้วยกันและได้ผลลัพธ์ที่น่าสนใจและแตกต่างจากการนำเศษผ้ามาใช้งานในปัจจุบัน และหลังจากที่มีการคัดเลือกรูปแบบแล้ว ได้มีการจัดเรียงรูปแบบการวางสีและสร้างพื้นผิวเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และสวยงามมากขึ้น



ภาพที่ 48 แสดงเศษผ้าที่นำมาทดลองโดยเย็บทางเส้นของผ้าเข้าด้วยกันและแทรกสีขึ้น
ที่มา : กรกมล แซ่แต้ (2567)

4.2 ขั้นตอนของการออกแบบ และผลของการวิเคราะห์แบบร่าง

เพื่อนำเทคนิคการใช้งานของเศษผ้าที่ได้มาพัฒนาใช้งานร่วมกับวัสดุอื่น ๆ ตามความเหมาะสม และนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในบ้าน เมื่อได้รูปแบบการเปลี่ยนแปลงของเศษผ้าแล้ว จึงที่นำมาใช้งานร่วมกับวัสดุอื่นๆ เพื่อทำให้เกิดรูปร่างหรือรูปทรงตามต้องการ เพื่อนำไปออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายใน โดยผู้วิจัยได้เลือกทำชุดของตกแต่งที่ประกอบไปด้วยของ 3 ชนิด ได้แก่ โคมไฟ ของตกแต่งผนังและหมอนอิง โดยได้ทดลองทำแบบร่างขึ้นมา 3 แบบ โดยที่ทั้ง 3 แบบจะออกแบบโดยใช้รูปทรงพื้นฐานเลขาคณิตในกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสแบบมุมมองรวม ดังนี้

แบบที่ 1 แบบร่างนี้จะผสมผสานระหว่างรูปสี่เหลี่ยมและวงกลม สไตล์จะเป็นมินิมอล โดยการจัดวางผ้าชิ้น จะเน้นสีเรียบเทาอ่อนเป็นพื้นและแทรกไปด้วยสีเหลืองและน้ำเงินที่ตัดกันของผ้า และเพิ่มพื้นผิวที่ต่างระดับกันเล็กน้อยด้วยความสูงต่ำของผ้าที่ไม่เท่ากัน ดังนี้

โคมไฟ - ตัวโคมไฟทำด้วยเศษผ้าโดยออกแบบลวดลายบนผืนผ้าสีเหลืองจตุรัสก่อนที่จะนำไปห่อหุ้มเป็นตัวโคมไฟ ตัวผ้าจะยึดติดกับหลอดทรงโถ่บางด้านในทำสีขาวให้กลืนกัน และแต่ละช่วงของผืนผ้ามีการเว้นแบบสุ่มเพื่อให้แสงบางส่วนสามารถลอดออกมาได้

ของตกแต่งผนัง - เป็นเหมือนกรอบรูปสีเหลืองจตุรัสที่โชว์ภาพด้านใน แต่ตัวภาพเป็นงานลวดลายและพื้นผิวที่ออกแบบจากเศษผ้า เปลี่ยนเสมือนเป็นกรอบรูป

หมอนอิง - หมอนรูปสีเหลืองจตุรัสที่มีการวางลายไว้ตรงกลางให้เข้าชุดกับของตกแต่งชิ้นอื่น



ภาพที่ 49 แสดงแบบร่างแบบที่ 1

ที่มา : กรกมล แซ่เต้ (2567)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ร่างแบบที่ 1

เกณฑ์การพิจารณา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความสวยงาม			
1.1 ระดับความสวยงามของโคมไฟ	4.00	0.00	มาก
1.2 ระดับความสวยงามของ Wall Art	3.67	0.58	มาก
1.3 ระดับความสวยงามของหมอนอิง	3.33	0.58	ปานกลาง
1.4 การเข้ากันของชุดเซ็ท โคมไฟ, Wall art และ หมอนอิง	3.67	0.58	มาก
1.5 การจัดวางเว้นช่องของสีเส้นของผลงาน	3.67	0.58	มาก
1.6 ลูกเล่นของชิ้นงานมีความหลากหลายน่าสนใจ	3.67	0.58	มาก
2. ด้านการสร้างเอกลักษณ์			
2.1 วิธีการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาด	3.67	0.58	มาก
2.2 ผลงานมีเอกลักษณ์ของงานแต่ละเซ็ท	3.67	0.58	มาก
3. ด้านการใช้งาน			
3.1 สามารถนำมาตกแต่งบ้านได้จริง	3.67	0.58	มาก
3.2 ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.00	1.00	มาก
3.3 การดูแลรักษา	3.67	0.58	มาก
4. ด้านวัสดุและการผลิต			
4.1 วัสดุที่นำมาใช้ร่วมกันกับผ้าในชิ้นงานมีความเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
4.2 ง่ายต่อการผลิต	4.00	0.00	มาก
5. ด้านการตลาด			
5.1 สามารถนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดได้	3.67	0.58	มาก
5.2 เพิ่มมูลค่าให้เศษผ้าและเหมาะสมในการใช้ตกแต่งบ้าน	4.00	1.00	มาก
ผลรวมของค่าประเมิน	3.76	0.53	มาก

ผลการวิจัยจากตารางที่ 2 พบว่า ในแบบกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสมุมมองรวมจะมีระดับความสวยงามของโคมไฟและขนาดความเหมาะสมรวมทั้งวัสดุที่นำมาใช้ร่วมกับผ้า และความง่ายต่อการผลิตรวมทั้งการ

เพิ่มมูลค่าจากเศษผ้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ค่าน้ำหนักเฉลี่ยอยู่ในระดับ 4 โดยในผลความสวยงามวัสดุที่นำมาใช้ร่วมและง่ายต่อการผลิตทั้งสามท่านเห็นสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันหมด ผลเฉลี่ยรวมที่ได้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า $\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.53

แบบที่ 2 แบบร่างนี้จะเน้นกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสแบบผสมเป็นหลัก โดยจะนำกรอบหลาย ๆ กรอบเหลี่ยมมาจัดองค์ประกอบต่อกันและที่แต่ละกรอบใช้เศษผ้าเป็นสีเดียวแต่จะเน้นพื้นผิวของเศษผ้าแทน ดังนี้

โคมไฟ - เป็นการนำกรอบสี่เหลี่ยมมาต่อกันเป็นโครงของโปะโคมไฟ ซึ่งแต่ละร่องที่เว้นเป็นการเพิ่มความน่าสนใจของแสงที่ตกกระทบออกมากับผนัง ซึ่งแต่ละกรอบนั้น จะเป็นผ้าสีเดียว แต่จะวางสลับสีด้วยกรอบที่มีสีผ้าต่างกันแทน

ของตกแต่งผนัง - จะเป็นการใช้กรอบสี่เหลี่ยมทำเป็นขอบของผ้า และสุมขนาดของสี่เหลี่ยมและนำมาต่อกันแบบสุม โทนสีผ้าจะใช้เป็นสีเดียวกันทั้งหมด และเป็นสีที่ดึงจากโคมไฟมา เน้นที่ความต่างของพื้นผิวของผ้า และนำกรอบทั้งหมดมาต่อกันในมุม 45 องศา และเกิดเป็นของตกแต่งผนัง

หมอนอิง - ตัวหมอนจะเป็นทรงสี่เหลี่ยม แต่จะใช้ดึงสีของผ้าอีกหนึ่งสีที่แตกต่างจากของตกแต่งผนังจากโคมไฟ มาใช้เพียงสีเดียว และใช้การเล่นพื้นผิวของผ้าเช่นเดียวกัน



ภาพที่ 50 แบบร่างแบบที่ 2 แบบกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส
ที่มา : กรกมล แซ่เต้ (2567)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์แบบร่างที่ 2

เกณฑ์การพิจารณา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความสวยงาม			
1.1 ระดับความสวยงามของโคมไฟ	3.67	0.58	มาก
1.2 ระดับความสวยงามของ Wall Art	3.67	0.58	มาก
1.3 ระดับความสวยงามของหมอนอิง	3.67	0.58	มาก
1.4 การเข้ากันของชุดเซท โคมไฟ, Wall art และ หมอนอิง	3.67	0.58	มาก
1.5 การจัดวางเว้นช่องของสีเส้นของผลงาน	4.00	1.00	มาก
1.6 ลูกเล่นของชิ้นงานมีความหลากหลายน่าสนใจ	3.67	0.58	มาก
2. ด้านการสร้างเอกลักษณ์			
2.1 วิธีการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาด	4.33	0.58	มากที่สุด
2.2 ผลงานมีเอกลักษณ์ของงานแต่ละเซท	4.00	0.00	มาก
3. ด้านการใช้งาน			
3.1 สามารถนำมาตกแต่งบ้านได้จริง	4.33	0.58	มากที่สุด
3.2 ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.00	0.00	มาก
3.3 การดูแลรักษา	3.67	0.58	มาก
4. ด้านวัสดุและการผลิต			
4.1 วัสดุที่นำมาใช้ร่วมกันกับผ้าในชิ้นงานมีความเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
4.2 ง่ายต่อการผลิต	4.33	0.58	มากที่สุด
5. ด้านการตลาด			
5.1 สามารถนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดได้	3.67	0.58	มาก
5.2 เพิ่มมูลค่าให้เศษผ้าและเหมาะสมในการใช้ตกแต่งบ้าน	4.33	0.58	มากที่สุด
ผลรวมของค่าประเมิน	3.93	0.54	มาก

ผลการวิจัยจากตารางที่ 3 พบว่า แบบร่างที่ 2 กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสมุมมองรวมกับการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาดกับการนำมาตกแต่งบ้านได้จริง รวมทั้งความ

ง่ายต่อการผลิตและการเพิ่มมูลค่าให้เศษผ้าและเหมาะสมในการใช้ตกแต่งบ้าน โดยได้รับการการยอมรับความพึงพอใจจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58 โดยผลรวมที่ได้ของงานชิ้นนี้อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.93$, S.D. = 0.54

แบบที่ 3 เป็นการออกแบบที่ใช้กรอบรูปทรงวงกลมเป็นหลักรวมทั้งใช้สีพื้นของผ้าเป็นสีเทาอ่อนและแทรกด้วยสีเข้มลงไปแบบสุ่ม และยังคงมีพื้นผิวที่แตกต่างกันด้วยลักษณะของชิ้นเศษผ้า ดังนี้

โคมไฟ - เป็นการใช่วงกลมสามวงมาทำเป็นทรงกระบอกสามชิ้นต่อกัน ซึ่งลวดลายของผ้าชิ้นนั้นจะเรียงต่อกันไปทั้งสามชิ้น แต่ในแต่ละชิ้นสามารถขยับหมุนเพื่อสุมลายของผ้าได้ จะใช้พื้นสีเป็นสีเทาอ่อน และแทรกแบบสุ่มด้วยสีที่ตัดกัน และมีพื้นผิวของผ้าที่แตกต่างกันอีกด้วย ในส่วนของไฟนั้นสามารถเปลี่ยนเป็นสีไฟปกติ หรือแรนด้อมสีของไฟได้ และในระหว่างวงกลมแต่ละชั้นจะมีช่องว่างกัน เพื่อให้แสงลอดออกมาเป็นบางช่วงได้

ของตกแต่งผนัง - จะเป็นวงกลมที่แตกต่างกัน แบบสุ่ม บางชิ้นมีเพียงวงเดียว หรือมีหลายวงซ้อนกันในวงเดียว การจัดวางเศษผ้าจะโค้งตามวงกลม และเล็กลงตามจุดศูนย์กลาง จะมีการสุมสีของผ้า และพื้นผิวของผ้าเช่นเดียวกัน ตัววงสามารถแยกออกจากกันเพื่อเปลี่ยนเป็นรูปร่างอื่นตามต้องการได้

หมอนอิง - เป็นหมอนทรงกลมแล้วประดับด้วยผ้าสุมสีและพื้นผิว เว้นขอบรอบเหมือนเป็นกรอบของผ้าที่ใช้ตกแต่ง



ภาพที่ 51 แบบร่างแบบที่ 3 แบบกรอบรูปทรงวงกลม

ที่มา : กรกมล แซ่เต้ (2567)

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ร่างแบบที่ 3

เกณฑ์การพิจารณา	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความสวยงาม			
1.1 ระดับความสวยงามของโคมไฟ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ระดับความสวยงามของ Wall Art	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 ระดับความสวยงามของหมอนอิง	4.67	0.58	มากที่สุด
1.4 การเข้ากันของชุดเซท โคมไฟ, Wall art และ หมอนอิง	4.67	0.58	มากที่สุด
1.5 การจัดวางเว้นช่องของสีเส้นของผลงาน	4.33	1.15	มากที่สุด
1.6 ลูกเล่นของชิ้นงานมีความหลากหลายน่าสนใจ	4.33	0.58	มากที่สุด
2. ด้านการสร้างเอกลักษณ์			
2.1 วิธีการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ผลงานมีเอกลักษณ์ของงานแต่ละเซท	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านการใช้งาน			
3.1 สามารถนำมาตกแต่งบ้านได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.3 การดูแลรักษา	4.33	1.15	มากที่สุด
4. ด้านวัสดุและการผลิต			
4.1 วัสดุที่นำมาใช้ร่วมกันกับผ้าในชิ้นงานมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มากที่สุด
4.2 ง่ายต่อการผลิต	4.33	0.58	มากที่สุด
5. ด้านการตลาด			
5.1 สามารถนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดได้	4.33	0.58	มากที่สุด
5.2 เพิ่มมูลค่าให้เศษผ้าและเหมาะสมในการใช้ตกแต่งบ้าน	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลรวมของค่าประเมิน	4.67	0.56	มากที่สุด

ผลการวิจัยจากตารางที่ 4 พบว่า แบบร่างที่ 3 กรอบรูปทรงวงกลม ได้รับการยอมรับความพึงพอใจจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านในระดับมากที่สุดในเรื่อง ความสวยงามของโคมไฟและ Wall Art ที่ตกแต่งผนัง

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ในแบบรูปทรงวงกลมจากผู้สนใจ รวมทั้ง วิธีการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาด มีความมีเอกลักษณ์ของงานแต่ละชิ้น สามารถนำมาตกแต่งได้จริงรวมทั้ง เพิ่มมูลค่าให้เศษผ้าและเหมาะสมในการใช้ตกแต่งบ้านโดยได้ค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 5.00$, รวมทั้งเห็นสอดคล้องรวมกันทั้งหมด โดยได้ค่า S.D. = 0.00

จากแบบร่างทั้งสามแบบ ได้นำทั้งสามแบบให้กับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และมัณฑนากรประเมินผลงาน โดยมีการประเมินด้านความสวยงาม, การสร้างเอกลักษณ์, การใช้งาน, วัสดุและการผลิต และการตลาด โดยผลโดยรวมจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แบบที่ 1 ได้ค่า $\bar{x} = 3.76$ คิดเป็นร้อยละ 75.2, แบบที่ 2 $\bar{x} = 3.93$ คิดเป็นร้อยละ 78.6, และแบบที่ 3 $\bar{x} = 4.67$ คิดเป็นร้อยละ 93.4 โดยแบบชุดที่ 3 แบบกรอบรูปวงกลมได้ผลยอมรับสูงที่สุด จึงได้รับเลือกให้นำไปผลิตเป็นต้นแบบของชุดผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้าน และทางผู้วิจัยได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขบางส่วนของผลิตภัณฑ์เพื่อให้ตัวชุดผลิตภัณฑ์นี้สมบูรณ์มากขึ้น

4.3 ขั้นตอนของการศึกษาผลความพึงพอใจ

หลังจากได้ปรับปรุงต้นแบบตามข้อเสนอแนะของทางผู้เชี่ยวชาญแล้ว ได้นำมาพัฒนาปรับปรุงโดยจะได้เป็นต้นแบบของชุดของตกแต่งภายในบ้าน มีการปรับเพิ่มเติมในส่วนของหมอนอิงเป็นการใช้เศษผ้ามาขึ้นรูปเป็นหมอนเลยทั้งชิ้น จะทำให้รูปทรงค่อนข้างแบนลงตามการจัดวางของเศษผ้า โดยได้นำไปภาพต้นแบบไปเก็บผลใน Google Form ได้บุคคลผู้สนใจเข้าร่วมตอบ 120 คนใน 1 สัปดาห์โดยได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4 ดังนี้



ภาพที่ 52 แสดงการออกแบบกรอบรูปทรงวงกลมในการนำเศษผ้าเหลือทิ้งจากโรงงานสร้างต้นแบบ
ที่มา : กรกมล แซ่แต่ (2567)

เกณฑ์การพิจารณา	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านความสวยงาม			
1.1 ผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าได้	4.38	0.69	มากที่สุด
1.2 สีสดใส เพิ่มความดึงดูดให้กับชิ้นงาน	4.3	0.79	มากที่สุด
1.3 รูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์มีความน่าสนใจ	4.12	0.85	มาก
1.4 เหมาะกับการนำไปตกแต่งบ้าน	4.07	0.87	มาก
2. ด้านเอกลักษณ์			
2.1 สามารถสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นแตกต่างจากของตกแต่งทั่วไป	4.18	0.77	มาก
2.2 สามารถนำวัสดุเศษผ้ามา Upcycle ได้แตกต่างจากเดิม และสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์	4.47	0.63	มากที่สุด
3. ด้านการใช้งาน			
3.1 ผลิตภัณฑ์สามารถนำไปใช้งานและสามารถนำไปตกแต่งบ้านได้	4.29	0.78	มากที่สุด
3.2 สามารถดูแลรักษาได้ง่าย	3.48	1.02	มาก
3.3 ผลิตภัณฑ์มีความทนทาน มีอายุการใช้งานที่ยาวนาน	3.83	0.95	มาก
ผลรวมของค่าประเมิน	4.13	0.87	มาก

ผลการวิจัยจากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายคือบุคคลที่สนใจในการนำเศษผ้ามาทำการออกแบบของใช้ของตกแต่งบ้านครั้งนี้ จำนวน 120 ท่าน มีความเห็นด้วยใน 3 อันดับแรกในเรื่องที่สามารถนำวัสดุเศษผ้ามา Upcycle ได้แตกต่างจากเดิม อยู่ในระดับมากโดยได้ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 4.47$, ค่า S.D. = 0.63 รองลงมาในเรื่องการสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์ความงามที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าได้ อยู่ในระดับมาก โดยได้ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 4.38$, ค่า S.D. = 0.69 และอันดับ 3 ในเรื่องสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นแตกต่างจากของตกแต่งทั่วไปอยู่ในระดับมาก โดยได้ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{x} = 4.18$, ค่า S.D. = 0.77 โดยผลเฉลี่ยในภาพรวมทั้งหมดของงานนี้อยู่ที่ $\bar{x} = 4.12$, ค่า S.D. = 0.81 ซึ่งผลรวมอยู่ในระดับมาก

โดยผลของข้อมูลทั่วไป จากการศึกษาความพึงพอใจจากผู้สนใจในผลิตภัณฑ์ของใช้และของตกแต่งบ้านจากเศษผ้าเหลือทิ้งจากโรงงานครั้งนี้ยังพบว่า จะเป็นเพศหญิงมากที่สุดร้อยละ 58 เพศ

ชายร้อยละ 46 และไม่ระบุร้อยละ 4 ช่วงกลุ่มอายุจะอยู่ในช่วง 31-40 และรองลงมา 21-30 ปี ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ มากกว่า 50,000 คิดเป็นร้อยละ 30.8, ต่ำกว่า 20,000 คิดเป็นร้อยละ 24.2 และช่วงรายได้ 20,000 - 30,000 คิดเป็นร้อยละ 21.7, ความบ่อยในการเลือกซื้อของแต่งบ้านของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นสูงสุดปีละ 1 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 36.7 รองลงมาเดือนละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.5 และครั้งเดียวจบตอนตกแต่งห้อง คิดเป็นร้อยละ 18.3

จากตารางที่ 4 ข้อสรุปที่ได้ในภาพรวมจากบุคคลทั่วไปจำนวน 120 ท่านเมื่อแยกตามประเด็นหัวข้อพบว่า ผลรวมด้านความสวยงาม ค่า $\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.81, ผลรวมด้านเอกลักษณ์ ค่า $\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.72, ผลรวมด้านการใช้งาน ค่า $\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.98 และผลรวมทั้งหมด ค่า $\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.87 ซึ่งมีความพึงพอใจทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยผลิตภัณฑ์สามารถใช้งานได้จริงและนำไปตกแต่งบ้านได้ โดยมีความพึงพอใจต่อชิ้นงานในแต่ละชิ้น ตัวโคมไฟมีคนสนใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็น หมอนอิง คิดเป็นร้อยละ 37.5 และสุดท้ายเป็นของตกแต่งผนัง คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับดังภาพที่ 53



ภาพที่ 53 โคมไฟ, ของตกแต่งผนัง, หมอนอิง

ที่มา : กรกมล แซ่แต้ (2567)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการออกแบบชุดของตกแต่งภายในด้วยเศษผ้าจากโรงงานเสื้อผ้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่างๆที่เกิดจากเสื้อผ้าในปัจจุบัน ทำให้ได้เห็นและเข้าใจปัญหาของการผลิตเสื้อผ้าที่ปัจจุบันมีอัตราการผลิตที่สูงมากในแต่ละปี และส่งผลกระทบต่อทรัพยากรต่างๆของโลก เช่นน้ำ ที่ต้องใช้ในปริมาณที่มากในการผลิตเสื้อแต่ละตัว รวมทั้งก๊าซต่างๆที่เกิดขึ้นและเป็นมลพิษระหว่างขั้นตอนการผลิต ซึ่งเป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อโลกเราในปัจจุบัน การที่ได้รับความรู้ขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ก่อนที่จะกลายมาเป็นผ้าเพื่อนำมาตัดเย็บเสื้อผ้า ทำให้เห็นว่าทุกส่วนต่างๆ ของผ้านั้นสำคัญ จึงอยากเพิ่มมูลค่าของเศษผ้าที่เหลือจากกระบวนการตัดเย็บเหล่านี้ให้คุ้มค่ากับสิ่งที่เสียไปให้มากที่สุด และใช้เศษผ้าที่ได้มาที่เหลือเศษน้อยที่สุด ซึ่งเศษผ้าที่ได้รับมานั้นมีขนาดที่แตกต่างกัน และประเภทที่แตกต่างกัน โดยทางผู้วิจัยได้มีการนำเศษผ้ามาทดลองในการทำเป็นผืนในรูปแบบต่างๆ ทั้งนำมาสานกันเอง หรือใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆ รูปแบบที่ได้มานั้นแสดงให้เห็นว่าคล้ายคลึงกับการนำเศษผ้ามาใช้งานในรูปแบบต่างๆในปัจจุบัน ซึ่งแต่ละวิธีนั้นมีข้อดีข้อเสียและข้อจำกัดแตกต่างกันไป และทางผู้วิจัยได้เลือกวิธีที่มีความเหมาะสม เป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากปัจจุบัน และเป็นไปได้ในการนำมาใช้งาน เป็นผลิตภัณฑ์ของงานวิจัยนี้ได้มากที่สุด โดยยึดหลักการออกแบบและนำวัสดุมาใช้งานจากหลักการ Upcycle แต่ยังคงความสวยงามและใช้ประโยชน์ได้

ด้วยปัจจุบันที่ได้เกิดเหตุการณ์ โควิด 19 และทำให้คนได้ใช้เวลาอยู่ภายในบ้านมากขึ้น และสนใจที่จะตกแต่งบ้าน ทางผู้วิจัยจึงเลือกที่จะออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในบ้าน โดยได้เลือกจากของตกแต่งบ้านที่ได้รับความนิยม ซึ่งได้แก่ โคมไฟ กรอบรูปภาพ (ตกแต่งผนัง) และหมอนอิง โดยได้วิธีการใช้เศษผ้าที่ได้เลือกไว้ ซึ่งเป็นการนำผ้าที่เรียงซ้อนกันเป็นปึกมาเย็บเข้าด้วยกันและตัดออกมาเพื่อจัดเรียงรูปแบบให้เปรียบเสมือนเป็นผ้า 1 ผืน ซึ่งวิธีนี้สามารถใช้เศษผ้าได้ในทุกส่วนทุกขนาด ถึงแม้ว่ารูปทรงต่างๆจะแตกต่างกันก็ตาม และทำให้ง่ายต่อการนำมาใช้ออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกัน และนำวิธีที่ได้มานี้มาออกแบบร่วมกับวัสดุต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายใน ด้วยมีการจำกัดของสีของเศษผ้าที่ได้มา และได้ลองนำมาจัดเรียง โดยผู้วิจัยได้เลือกการใช้ทฤษฎีของสีคู่ตรงข้าม เพื่อมาออกแบบ และจัดเรียงโดยเว้นจังหวะของสีที่แตกต่างกัน โดยได้ออกแบบเป็นแบบร่างสามรูปแบบ ของแต่ละชุดผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์หลักของในชุด ได้แก่ โคมไฟ ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องการใช้งานที่ต้องให้แสงผ่านออกมา และใช้รูปแบบการออกแบบของโคมไฟเป็นต้นแบบในการออกแบบของชิ้นอื่นๆให้เข้าชุด ซึ่งสีและรูปทรงต่างๆจะต้องดูทันสมัย สวยงาม,

สามารถใช้งานได้จริง และเข้ากับภายในบ้านได้ง่าย และในแต่ละรูปแบบ ก็เหมาะกับสไตล์ของบ้านที่แตกต่างกัน

ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และ 2 ทางผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ และใช้ข้อมูลมาเป็นข้อกำหนดของการนำเศษผ้ามาใช้งานโดยใช้หลักการของการ Upcycle เพื่อเพิ่มมูลค่าของเศษผ้าและใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด และทดลองเปลี่ยนแปลงเศษผ้าในหลายวิธีเพื่อเลือกรูปแบบการพัฒนาเศษผ้าที่ดีที่สุดมาใช้ และใช้ข้อมูลมาช่วยเลือกของตกแต่งภายในบ้านที่จะนำมาใช้ในการออกแบบ 3 ชนิด คือ โคมไฟ กรอบตกแต่งผนัง และหมอนอิง โดยนำสิ่งที่ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลและทดลองทั้งหมดมาใช้ในการออกแบบ ซึ่งจะได้มาทั้งหมด 3 แนวทาง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และมัณฑนากรช่วยประเมินผลงานด้วยแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินการตรวจค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้แบบที่จะนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบและนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาต้นแบบ

โดยผลประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินผู้วิจัยจะนำแบบที่ได้คะแนนสูงสุดจาก 5 หัวข้อ คือ ด้านความสวยงาม, ด้านการสร้างสรรค์เอกลักษณ์, ด้านการใช้งาน, ด้านวัสดุและการผลิต และด้านการตลาด และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยแนวทางที่ 3 เป็นแนวทางที่ได้ผลคะแนนมากที่สุด คิดเป็นค่า $\bar{x} = 4.12$, ค่า S.D. = 0.81 จึงได้นำแนวทางที่ 3 นี้มาปรับปรุงแบบร่างพัฒนาต่อเพื่อลดข้อบกพร่องของงาน ให้งานมีความน่าสนใจ และสวยงามมากขึ้น และนำไปสร้างงานต้นแบบชุดของตกแต่งภายใน โดยโคมไฟนั้นสามารถปรับแต่งสวดลายได้ด้วยการหมุนและสามารถเปลี่ยนสีของไฟได้, ของตกแต่งผนังมีการเล่นระดับ สูง - ต่ำ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และจัดเรียงสีและพื้นผิวของผ้าให้รับกับระดับของกรอบวงกลมที่ซ้อนกัน, หมอนอิงมีการปรับเปลี่ยนให้ใช้เศษผ้าเต็มใบ เพิ่มความน่าสนใจมากขึ้น โดยผลิตภัณฑ์ทั้งหมดนี้พยายามใช้เศษผ้าให้เหลือทิ้งน้อยที่สุด และใช้เศษผ้าให้คุ้มค่าที่สุด เพื่อที่จะได้ลดขยะไปได้บางส่วนจากเศษผ้าทั้งหมด และเพิ่มมูลค่าของเศษผ้าจากวิธีการนำเศษผ้ามาใช้โดยจัดเรียงสีสັນให้สวยงาม

หลังจากได้ภาพต้นแบบแล้วจึงไปเก็บผลจากบุคคลทั่วไปซึ่งสนใจในการซื้อของตกแต่งบ้านจำนวน 120 ท่าน โดยมีการวัดผล 3 หัวข้อหลัก คือ 1. ด้านความสวยงาม 2. ด้านเอกลักษณ์ 3. ด้านการใช้งาน โดยผลรวมทั้งหมดคิดเป็นค่า $\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.87 ซึ่งมีความพึงพอใจทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และความพอใจในชุดผลิตภัณฑ์ของแต่ละชิ้นนั้น พบว่าผู้ทำแบบประเมินให้ความสนใจและมีแนวโน้มที่จะซื้อโคมไฟมากที่สุด รองลงมาเป็นหมอนอิง และอย่างสุดท้ายคือของตกแต่งผนัง

ผลจากแบบประเมินจากบุคคลทั่วไปนี้สรุปได้ว่า ผู้วิจัยสามารถออกแบบผลิตภัณฑ์ได้ตอบโจทย์วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยที่สามารถหาวิธีการใหม่ๆ ในการใช้งานเศษผ้า เพิ่มมูลค่าให้แก่เศษผ้า และใช้เศษผ้ามาออกแบบเป็นชุดผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านที่ยังคงความสวยงาม สามารถนำมาใช้

งานเพื่อตกแต่งภายในบ้านได้ อีกทั้งยังช่วยลดขยะบางส่วนจากเศษผ้า โดยใช้สีจากเศษผ้าที่ได้รับมา จัดเรียงใหม่ให้สวยงามโดยที่ไม่ต้องย้อมสีใหม่เพิ่มเติม และยังสามารถใช้รูปร่างที่ต่างกันของเศษผ้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยการนำมาทำเป็นพื้นผิวที่ต่างกัน ซึ่งทำให้รูปแบบผลิตภัณฑ์คงมีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ในส่วนของวัสดุที่นำมาใช้ร่วมกับเศษผ้านั้น มีความเหมาะสมในแต่ละการใช้งาน ซึ่งยังได้รับความพึงพอใจในระดับมากจากกลุ่มบุคคลทั่วไปอีกด้วย

5.2 อภิปรายผลวิจัย

การเลือกของตกแต่งบ้านในปัจจุบันของคนส่วนใหญ่จะคำนึงถึงเรื่องประโยชน์ของการใช้งานเป็นหลัก แต่อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญและมีส่วนในการตัดสินใจเลือกของตกแต่งบ้านคือ รูปแบบความสวยงาม และเข้ากับบ้านของแต่ละคน ทำให้การออกแบบผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านนั้น ไม่เพียงแต่ต้องคำนึงถึงเรื่องการใช้งาน แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องความสวยงามทันสมัย และสไตล์ที่ชัดเจนในการนำไปใช้งาน

การออกแบบชุดผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในที่พักอาศัยนั้นมีแนวทางในการออกแบบโดยการศึกษาข้อมูลจำนวนเศษผ้าเหลือใช้ที่มีปริมาณมาก โดยมีการนำบางส่วนกลับมาทำเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อออกขายสู่ท้องตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ เช่น ใช้เซ็ดเครื่องจักรภายในโรงงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณพิราอร อำนวยพรสกุล (2557) ในเรื่องปัญหาการผลิตผ้า ขยะเศษผ้า และการใช้ประโยชน์จากเศษผ้ายึดเหลือทิ้งในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งจากการวิจัยนั้นมีการนำเศษผ้ามาออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์เป็นเฟอร์นิเจอร์เก้าอี้ในบ้าน โดยทางผู้วิจัยมีการศึกษาค้นคว้าหาวิธีใช้ประโยชน์จากเศษผ้าเพิ่มเติมในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางใหม่ๆ ในการนำเศษผ้ามาใช้งานในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้านี้ โดยงานวิจัยของคุณพิราอรนั้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบเศษผ้าที่ได้รับมานั้นมีความคล้ายคลึงกันในลักษณะของชิ้นงาน จะต่างกันแค่สีที่ได้รับมาเท่านั้น และในเรื่องการสร้างเอกลักษณ์ และความแปลกใหม่ในการออกแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค (ทัศนัย ดำรงหัด, 2556)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการออกแบบชุดของตกแต่งภายในบ้านจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการวิจัยต่อไปดังนี้

จากงานวิจัยนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับเศษผ้ามาเพียงสองแห่ง จึงมีสีที่จำกัด ซึ่งสามารถหาเศษผ้าจากแหล่งอื่นเพิ่มเติมเพื่อใช้สีของผ้าให้เหมาะกับผลิตภัณฑ์ หรือถ้าต้องการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ออกสู่ท้องตลาด ควรเพิ่มโทนสีของผ้าเพื่อให้ผู้สนใจได้เลือกสีให้เหมาะสมกับบ้านของแต่ละคน

จากงานวิจัยนี้มีการทดลองทำของตกแต่งบ้านเพียงชุดที่มี 3 ชั้นเท่านั้น ด้วยวิธีใช้เศษผ้าที่สามารถทำออกมาเป็นเหมือนผืนผ้าที่มีพื้นผิว จึงสามารถทำเป็นของตกแต่งอื่นๆเพิ่มเติมได้อีก รวมไปถึงถึงของใช้ หรือเฟอร์นิเจอร์ภายในบ้าน ซึ่งในปัจจุบันคนให้ความสำคัญกับการลดขยะและสิ่งแวดล้อมมาก ซึ่งเป็นอีกหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ต่อชีวิตของเศษผ้าให้ใช้งานได้ยาวนานยิ่งขึ้น และมีแนวโน้มอย่างมากที่จะสร้างรายได้จากคนที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

ด้วยประเภทของเศษผ้ามีหลายชนิดมากในท้องตลาด ซึ่งผ้าที่ผู้วิจัยได้นำมาวิจัยเป็นเพียงบางส่วนจากผ้าหลายประเภทเท่านั้น และผ้าแต่ละประเภทมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน จึงอาจจะนำเศษผ้าเหล่านั้นมาใช้ออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ร่วมกันโดยไม่ต้องใช้วัสดุอื่นมารวมด้วย

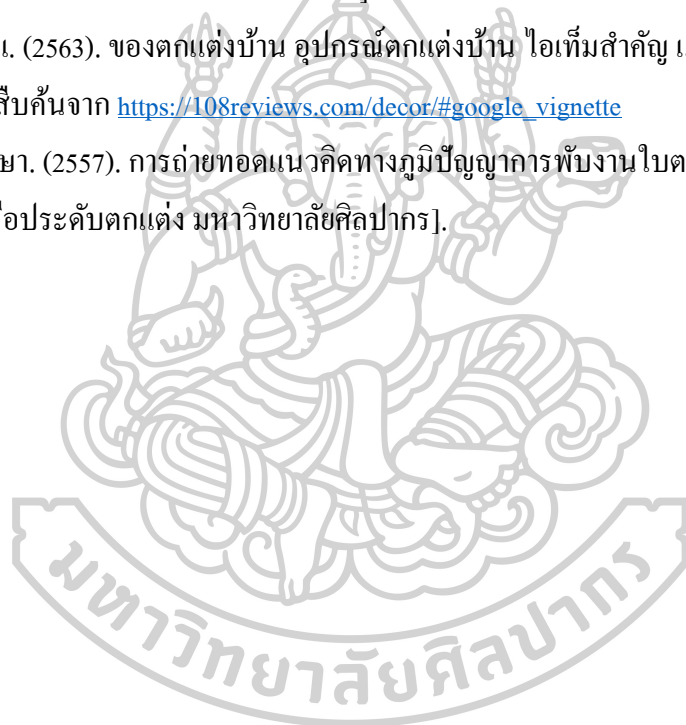
รูปแบบการใช้งานของเศษผ้า เป็นเพียงการนำเศษผ้ามาวางตามแนวเดียวกัน (แนวตรง) เท่านั้น ยังสามารถต่อยอดโดยการขด ม้วน หรือพับ เพื่อให้เข้ากับผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปต่อยอด ออกแบบได้ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้นในชิ้นงานนั้นๆ



รายการอ้างอิง

- aluminiumloop. (2564). *Recycle-Upcycle-Downcycle 3* ความต่างของลูปรีไซเคิล. สืบค้นจาก <https://aluminiumloop.com/recycle-upcycle-downcycle/>
- BIMspaces. (2565). 7 เรื่องต้องรู้ ออกแบบสถาปัตยกรรมอย่างถูกต้องด้วยทฤษฎีสี. สืบค้นจาก <https://bimspaces.com/blog/color-theory-with-architecture/>
- Brand Buffet – Team. (2563). ฟังเบื้องหลัง SC GRAND ธุรกิจรีไซเคิล “ขยะเศษผ้า” ที่ตั้งใจ “เปลี่ยนโลก” ตั้งแต่ 50 ปีที่แล้ว. "สืบค้นจาก" <https://www.brandbuffet.in.th/2020/03/sc-grand-100-percent-recycled-material/>
- chotirotblog. (2560). 6 วิธีการเย็บผ้าขึ้นพื้นฐานที่ควรรู้! สืบค้นจาก <http://chotirot130.blogspot.com>
- DUNCAN, T. A. (2021). *THERE'S AN ACTUAL MOUNTAIN OF TRASHED FAST FASHION IN CHILE*. สืบค้นจาก <https://www.mic.com/life/mountain-trashed-fast-fashion-chile>
- Gloves, I. A. (2560). เศษผ้าในโรงงานอุตสาหกรรม. สืบค้นจาก <https://www.ajogloves.in.th/article/8/>
เศษผ้าในโรงงานอุตสาหกรรม
- ICANDIDSHOP, I. (2562). ซือผ้าและลักษณะเนื้อผ้า. สืบค้นจาก <http://www.icandidshop.com/article/20/> ซือผ้าและลักษณะเนื้อผ้า
- Norasarn, S. (2564). จากเศษผ้าสู่กระเป๋า Mamawell. สืบค้นจาก <https://thinkster.co/content/%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B9%80%E0%B8%A8%E0%B8%A9%E0%B8%9C%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%8B%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88>
- OKMD. (2564). *Upcycle* เทรนด์ใหม่ของคนสายกรีน. สืบค้นจาก <https://www.okmd.or.th/okmd-kratooktomkit/4396/>
- Saejia, W. (2563). ของต้องมี แต่โลกอาจไม่ต้องการ : *Fast Fashion* อุตสาหกรรมที่ทำลายสิ่งแวดล้อมให้เร็วขึ้น. สืบค้นจาก <https://thematter.co/social/fast-fashion-industry/96799>
- Songkhla, N. N. (2563). ชนิดของผ้ามีอะไรบ้าง. สืบค้นจาก <https://www.mcshop.com/blog/lifehacks/>
ชนิดของผ้า-มีอะไรบ้าง-แล/
- Springnews. (2564). *Fast Fashion* คืออะไร เริ่มมาจากไหน ทำอย่างไรให้แฟชั่นยั่งยืน. สืบค้นจาก <https://www.springnews.co.th/spring-life/818490>
- Suwit. (2555). *T-Shirt Chair* เก้าอี้เกิดไชน์สวยจากเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใช้แล้วในตู้ของคุณ. สืบค้นจาก <https://www.creativemove.com/design/t-shirt-chair/>

- Waiyahong, N. (2563). ย้อนรอยประวัติศาสตร์แฟชั่น 5,000 ปีจากยุคอียิปต์จนถึงปัจจุบันแฟชั่นเปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง. สืบค้นจาก <https://www.vogue.co.th/fashion/article/dressevo>
- พิณท์ ไกรแก้ว. (2564). การสร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์ด้วยเศษผ้าจากโรงงานอุตสาหกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม].
- พิราอร อำนวยพรสกุล. (2557). ศึกษาการใช้ประโยชน์จากเศษผ้ายึดเหลือทิ้งในโรงงานอุตสาหกรรม ขนาดย่อมเพื่อสร้างแนวทางการออกแบบใหม่สู่ผู้บริโภค มหาวิทยาลัยศิลปากร]. กรุงเทพฯ. รศ.ดร.รัฐไท พรเจริญ, ผศ.ดร. วัฒนพันธุ์ ครูทะเลเสน, & ผศ.ดร.กัญญา กานต์สมเกียรติ. (2565). การพัฒนาเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่เอนกประสงค์จากภูมิปัญญาการจักสานวิสาหกิจชุมชนสถานศิลป์บางเจ้าฉ่า จังหวัดอ่างทอง มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- ร้อยแปดรีวิว, เ. (2563). ของตกแต่งบ้าน อุปกรณ์ตกแต่งบ้าน ไอเท็มสำคัญ แต่งบ้านให้สวย น่าอยู่มากขึ้น. สืบค้นจาก https://108reviews.com/decor/#google_vignette
- สุภัสรา พารักษา. (2557). การถ่ายทอดแนวคิดทางภูมิปัญญาการปักงานใบตองสู่การออกแบบโคมไฟเพื่อประดับตกแต่ง มหาวิทยาลัยศิลปากร].





ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
เอกสารจากมหาวิทยาลัย

ที่ อว 8610/ ๒๕๖๒



คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
31 ถนนพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

20 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุเคราะห์เชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)
เรียน อาจารย์ ดร.จรรยาวรรณ จรรยาธรรม
ภาควิชาออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้วย นางสาวกรกมล แซ่แต้ รหัสนักศึกษา 61155302 นักศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะมัณฑนศิลป์ อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่ง และโคมไฟภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื่อยัด และจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจเครื่องมือวิจัย โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐไท พรเจริญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นั้น

ในกรณี คณะมัณฑนศิลป์ พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์แก่ การพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC) ให้กับนักศึกษา เพื่อนักศึกษา จะได้นำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีความเหมาะสมต่อไป หมายเลขโทรศัพท์นักศึกษาผู้ขอ ข้อมูล 088-246-7845

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ อนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อาริรุ่งเรือง)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

สำนักงานคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

โทร. 02-221-5874

โทรสาร. 02-225-4350

ที่ อว 8610/ ๒๕๖๖



คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
31 ถ.หน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

20 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร.จันทราภา รุจินาม
คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ด้วย นางสาวกรกมล แซ่แต้ รหัสนักศึกษา 61155302 นักศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะมัณฑนศิลป์ อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่ง และโคมไฟภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื่อยัด และจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจเครื่องมือวิจัย โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐไท พรเจริญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นั้น

ในการนี้ คณะมัณฑนศิลป์ พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์แก่ การพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC) ให้กับนักศึกษา เพื่อนักศึกษา จะได้นำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีความเหมาะสมต่อไป หมายเลขโทรศัพท์นักศึกษาผู้ขอ ข้อมูล 088-246-7845

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ อนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

สำนักงานคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

โทร. 02-221-5874

โทรสาร. 02-225-4350

ที่ อว 8610/ 5635



คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
31 ถ.หน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

20 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเครื่องมือวิจัย
เรียน รองศาสตราจารย์ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา
ภาควิชาครุศาสตร์ สถาบันยุวทัศน์และการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ด้วย นางสาวกรกมล แซ่แต้ รหัสนักศึกษา 61155302 นักศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะมัณฑนศิลป์ อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่ง และโคมไฟภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื่อยัด และจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจเครื่องมือวิจัย โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐไท พรเจริญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นั้น

ในการนี้ คณะมัณฑนศิลป์ พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์แก่ การพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้นำ ข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีความเหมาะสมต่อไป หมายเลขโทรศัพท์นักศึกษาผู้ขอข้อมูล 088-246-7845

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

สำนักงานคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

โทร. 02-221-5874

โทรสาร. 02-225-4350



ที่ อว 8610/ ๕๒34

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
31 ถ.หน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

20 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุเคราะห์เชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต เหล่าวัฒน์พงษ์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ด้วย นางสาวกรกมล แซ่แต้ รหัสนักศึกษา 61155302 นักศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะมัณฑนศิลป์ อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่ง และโคมไฟภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื่อยัด และจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจเครื่องมือวิจัย โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐไท พรเจริญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นั้น

ในการนี้ คณะมัณฑนศิลป์ พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์แก่ การพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้นำ ข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีความเหมาะสมต่อไป หมายเลขโทรศัพท์นักศึกษาผู้ขอข้อมูล 088-246-7845

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อารีรุ่งเรือง)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

สำนักงานคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

โทร. 02-221-5874

โทรสาร. 02-225-4350

ที่ อว 8610/ 5636



คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
31 ถนนพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

20 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเครื่องมือวิจัย
เรียน คุณศรีณีย์ พงศ์ขจร
บริษัท แมนดอลาดีไซน์ จำกัด

ด้วย นางสาวกรกมล แซ่แต้ รหัสนักศึกษา 61155302 นักศึกษาหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิตบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะมัณฑนศิลป์ อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดตกแต่ง และโคมไฟภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อยืด และจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัย โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐไท พรเจริญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นั้น

ในการนี้ คณะมัณฑนศิลป์ พิจารณาแล้วเห็นท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์แก่ การพัฒนางานวิจัยในครั้งนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้นำ ข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงคุณภาพเครื่องมือการวิจัยให้มีความเหมาะสมต่อไป หมายเลขโทรศัพท์นักศึกษาผู้ขอข้อมูล 088-246-7845

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย อาริรุ้งเรือง)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

สำนักงานคณบดีคณะมัณฑนศิลป์

โทร. 02-221-5874

โทรสาร. 02-225-4350



แบบสอบถาม IOC

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย เรื่อง การออกแบบชุดตกแต่งภายในที่พักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ
2. ขอความกรุณาจากท่านโปรดพิจารณาในข้อคำถามในแบบสอบถามแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของโครงการนี้หรือไม่ และโปรดระบุผลการพิจารณาด้วยเครื่องหมาย X ลงในช่องว่าง ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยคะแนนการพิจารณามีดังนี้

- +1 คือ ท่านแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีประโยชน์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของโครงการนี้
- 0 คือ ท่านไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีประโยชน์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของโครงการนี้
- 1 คือ ท่านแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีประโยชน์และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะของโครงการนี้

กรณีควรแก้ไข กรุณาให้ข้อเสนอแนะในช่องข้อเสนอแนะแก้ไข

ผู้วิจัย นส.กรกมล แซ่เต้ โทร : 0882467845

Email : saetae_k2@silapakorn.edu

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตเสื้อผ้าจากโรงงานและหาความเป็นไปได้ในการใช้งานเศษผ้าด้วยวิธีต่างๆ
2. เพื่อนำเทคนิคการใช้งานของเศษผ้าที่ได้มาพัฒนาใช้งานร่วมกับวัสดุอื่นๆตามความเหมาะสมและนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์โคมไฟและของตกแต่งบ้าน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของต้นแบบโคมไฟและของตกแต่งบ้านที่ได้จากเศษผ้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เศษผ้า หมายถึง เศษผ้าที่เหลือจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า และจะมาเป็นปึก (ซ้อนทับกันหลายๆชั้น)
2. การพัฒนาเศษผ้า หมายถึง การนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงให้เป็นผืน หรือเป็นแผ่นที่สามารถสร้างลวดลายหรือพื้นผิวลงไปได้ เพื่อนำไปใช้ในงานออกแบบต่อไป
3. ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ถูกออกแบบโดยใช้เศษผ้าที่ผ่านการพัฒนาเศษผ้ามาใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆ
4. โคมไฟ หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ให้ความสว่างโดยผลิตจากเศษผ้า
5. ของตกแต่งบ้าน หมายถึง wall art หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้ตกแต่งผนัง และหมอนอิง ที่ผลิตจากเศษผ้า

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะแก้ไข
	-1	0	1	
1.1 ชื่อ และ นามสกุล				
1.2 อาชีพ				
1.3 วุฒิการศึกษาสูงสุด				
1.4 ประสบการณ์และสาขาที่เกี่ยวข้อง				
1.5 ตำแหน่งการทำงาน และ ประสบการณ์การทำงาน(ปี)				
1.6 สถานที่ทำงานปัจจุบัน				

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีผลต่อการออกแบบ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะแก้ไข
	-1	0	1	
1. ด้านความสวยงาม				
1.1 ความสวยงามและมีคุณค่าของโคมไฟ				
1.2 ความสวยงามและมีคุณค่าของ Wall Art				
1.3 ความสวยงามและมีคุณค่าของหมอนอิง				
1.4 การเข้ากันของชุดเซท โคมไฟ, Wall art และ หมอนอิง				
1.5 การจัดวางเว้นช่องของสีเส้นของผลงาน				
1.6 สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มจากเศษผ้าได้				
2. ด้านการสร้างเอกลักษณ์				
2.1 รูปแบบของเศษผ้าที่นำมาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาด				
2.2 ผลงานมีเอกลักษณ์ของงานแต่ละชิ้น				
3. ด้านการใช้งาน				
3.1 สามารถนำมาตกแต่งบ้านได้จริง				
3.2 สามารถนำไปตกแต่งโดยการวางแยกแต่ละชิ้นงานได้				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะแก้ไข
	-1	0	1	
4. ด้านวัสดุและการผลิต				
4.1 วัสดุที่โครงโลหะที่นำมาใช้ขึ้นโครงให้กับผ้าเพื่อนำมาผลิตชิ้นงานมีความเหมาะสม				
4.2 สามารถใช้เศษผ้าได้อย่างคุ้มค่า				
4.3 ความปลอดภัยต่อการใช้งาน				
5. ด้านการตลาด				
5.1 สามารถนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดได้				
5.2 เหมาะสมในการใช้งานและตกแต่งบ้าน				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....(ผู้ประเมิน)
(.....)

แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามเพื่อประเมินผลงาน การออกแบบชุดตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบภายในที่ปักอาศัย
2. โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
3. กรุณาพิจารณาข้อความในแต่ละรายการ และทำเครื่องหมาย x ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบภายในที่ปักอาศัย ด้วยคำถามแบบตรวจสอบ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินผลงานการออกแบบชุดตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย



ความเป็นมาและความสำคัญ

จากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปีต่อเนื่องกันมาจนถึงปัจจุบัน และหนึ่งในสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับ 4 คือธุรกิจการผลิตเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ซึ่งมีผลกระทบตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตซึ่งมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จำนวนมาก และหลังจากการผลิตแล้ว เรายังสร้างขยะจากเสื้อผ้าในขั้นตอนต่อไปอีกด้วย ขั้นตอนการผลิตจะมีเศษผ้าและเศษด้ายจากกระบวนการผลิต และขยะเสื้อผ้าใช้แล้วหลังจากการใช้งาน และเนื่องมาจากปัจจุบัน จากอดีตที่เราใช้เสื้อผ้าเป็นเพียงแค่เครื่องนุ่งห่มธรรมดา แต่ปัจจุบันกลับกลายเป็นการสร้างภาพลักษณ์ให้แก่ละบุคคล และกลายเป็นส่วนหนึ่งของแฟชั่น ซึ่งก่อนหน้านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงแฟชั่นไปตามฤดูกาลต่างๆ แต่ในปัจจุบันมีการมาถึงของ Fast Fashion ทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป คือ เบื่อเร็ว ทิ้งเร็ว และผู้ผลิตตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคโดยการเร่งผลิตให้ไว จำนวนมาก และราคาถูก เพื่อผู้บริโภคจะได้เปลี่ยนง่ายด้วยราคา แต่ทำให้สามารถทิ้งง่ายไปด้วยราคาอีกเช่นเดียวกัน เสื้อผ้าที่ถูกทิ้งในปัจจุบันบางส่วนยังสภาพดีเพราะเป็นการทิ้งเนื่องจากการเปลี่ยนแฟชั่น ทำให้ตอนนี้ในโลกของเรานั้นมีขยะจากเสื้อผ้าจำนวนมาก และผลจากการผลิตเสื้อผ้าจำนวนมากนั้น ก็เป็นการเพิ่มขยะเศษผ้าที่เหลือจากการผลิตอีกด้วย ในเสื้อ 1 ตัวสามารถแบ่งย่อยเป็นเศษผ้าได้อีกหลายชิ้น ทำให้เป็นการเพิ่มจำนวนชิ้นของขยะมากขึ้น ซึ่งเศษผ้าเหล่านี้มันมีการนำไปใช้ประโยชน์ต่อแตกต่างกันออกไป เช่น นำไปผลิตต่อเป็นพรมเช็ดเท้า ซึ่งสามารถสร้างมูลค่าจะเศษผ้าต่อไปได้ แต่ก็ยังมีเศษผ้าอีกหลายส่วนที่ถูกนำไปโยนทิ้งเพื่อใช้ในโรงงานต่างๆ เป็นผ้าเช็ดเครื่องจักร แต่ก็ยังมีเศษอื่นๆที่เหลืออีกมากซึ่งถ้าไม่ถูกซื้อต่อ ก็จะถูกนำไปทิ้งให้เป็นขยะต่อไป ซึ่งจะเป็นส่วนที่ทางผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ที่แตกต่างจากเดิมและเพิ่มมูลค่าให้แก่เศษผ้าที่จะกลายเป็นขยะต่อไป

ถึงแม้จะเป็นเพียงแค่เศษผ้า แต่สามารถนำกลับมาทำให้สวยงามและสามารถนำมาเป็นของใช้ตกแต่งบ้านได้

การนำเศษผ้ากลับมาใช้งานด้วยวิธีต่างๆนั้นก็มีหลากหลาย อาทิเช่น การเย็บเข้าด้วยกัน การนำมาสาน หรือถักเข้าด้วยกัน แต่เนื่องจากเศษผ้าจะเป็นชิ้นสั้นๆ ขนาดไม่เท่ากัน จึงทำให้ยากในการจัดเรียงรูปแบบให้ออกมาสวยงามตามที่ต้องการ ผู้วิจัยได้มีการทดลองนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่างๆเพื่อที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เป็นการทำลายเพื่อหลอมรวมเป็นผ้าใหม่ แต่จะเป็นการใช้ผ้าเดิมมาลงผสานเข้าด้วยกันด้วยวิธีต่างๆกัน เพื่อจะนำมาผลิตเป็นชิ้นงานต่อไป

ในการทดลองกับเศษผ้าด้วยวิธีต่างๆนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดลองนี้ในโปรเจกต์หนึ่งในชั้นปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร วิชาเรียน Advanced product design II เพื่อหาวิธีที่เหมาะสมเพื่อนำมาผลิตและออกแบบเป็นลวดลายจากเศษผ้า โดยใช้วิธีต่างๆดังนี้

1. นำเศษผ้าที่ได้มาสานเข้าด้วยกัน ลักษณะที่ได้เหมือนพรมเช็ดเท้าในปัจจุบัน



ภาพที่ 1 พรมเช็ดเท้าจากร้านไทยอุดม

2. นำเศษผ้าที่ได้มาผูกกับลวดกรงไก่หรือตาข่ายพลาสติกตามช่อง ลักษณะที่ได้คล้ายพรมเช็ดเท้าในปัจจุบัน



ภาพที่ 2 ภาพพรมเช็ดเท้า จากบล็อก Beam Daranee หัวข้อ โครงการงานเรื่องพรมเช็ดเท้าจากเศษผ้า

3. นำเศษผ้าที่ได้มาสานกับลวดกรงไก่ และ ตาข่ายพลาสติกตามช่อง แต่เมื่อสานแล้วยังเห็นลวดและเส้นตาข่ายพลาสติกอยู่

4. นำเศษผ้ามาซ้อนทับกัน และจัดเรียงใหม่



ภาพที่ 3 ภาพเศษผ้าที่นำมาทดลองซ้อนทับกันในวิชาเรียน Advanced product design II

จาก 4 วิธีนี้ ได้ข้อสรุปรูปแบบการพัฒนาเศษผ้าเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเป็นแบบที่ 4 และได้นำผลลัพธ์นี้มาใช้ในการออกแบบโคมไฟและของตกแต่งบ้านต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

- 1.1 ชื่อ.....นามสกุล.....
- 1.2 อาชีพ.....
- 1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด.....
- 1.4 ประสบการณ์และสาขาที่เกี่ยวข้อง.....
-
- 1.5 ตำแหน่งการทำงาน.....ประสบการณ์การทำงาน.....ปี
- 1.6 สถานที่ทำงานปัจจุบัน.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบภายในที่พักอาศัย ที่มีต่อผลงานการออกแบบโคมไฟและของตกแต่งบ้านด้วยเศษผ้า

คำชี้แจง : โปรดกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง หรือ กาเครื่องหมาย X ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ระดับความคิดเห็นในการให้คะแนน

- 5 หมายถึง มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง น้อย
- 1 หมายถึง น้อยที่สุด

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบภายในที่พักอาศัย ที่มีต่อผลงานการออกแบบโคมไฟและของตกแต่งบ้านด้วยเศษผ้า

แบบที่ 1

โคมไฟ - เป็นการนำเศษผ้าที่ทำละลายแล้วมาติดเข้ากับโครงวงไม้ที่ตัดโค้งให้เป็นตัว shade ของโคมไฟ และเว้นช่วงบางช่วงให้เหมือนกับช่วงลายของสีเศษผ้าที่แตกต่างกัน เพื่อให้แสงลอดและเพิ่มความน่าสนใจของตัวโคมไฟ

Wall art - นำลักษณะการเล่นสีและลายของเศษผ้าจากตัวโคมไฟ มาตั้งแผ่กางออก และทำกรอบให้เหมือนเศษผ้านี้คือรูปภาพ เพื่อใช้ตกแต่งผนัง

หมอนอิง - นำลักษณะการเล่นสีและลายของโคมไฟและ wall art มาออกแบบเศษผ้า และนำมาเย็บติดเข้ากับหมอนทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสเพื่อล้อไปกับตัว wall art



แบบที่ 2

โคมไฟ - เป็นการนำเศษผ้าที่ทำวดลายแล้วมาทำเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจตุรัส และนำมาประกอบกันเป็นโคมไฟ และเล่นรูปลักษณะให้แตกต่างกันโดยการสลับหมุนแนวของกรอบเศษผ้า เพื่อสร้างความสวยงามและน่าสนใจ

Wall art - นำลักษณะกรอบเฟรมที่จากตัวโคมไฟมาออกแบบ wall art โดยจะใช้ผ้าเพียงสีเดียว แต่จะเล่นพื้นผิวของเศษผ้าแทน และนำตัวกรอบมาต่อกันเป็น wall art ขึ้นใหญ่

หมอนอิง - นำลักษณะการออกแบบจาก wall art มาตกแต่งหมอนอิง โดยใช้ผ้าเป็นสีเดียวกัน ทั้งหมดแต่เล่นพื้นผิว ให้เหมือนกับตัว wall art



แบบที่ 3

โคมไฟ - เป็นการนำเศษผ้าที่ทำลวดลายที่ต่อกันมาตัดทำเป็นชั้นแยกของตัวโคมไฟ และสามารถหมุนแต่ละชั้นได้เพื่อให้ลายต่อกัน หรือ หมุนสลับลายกันได้

Wall art - นำลักษณะกรอบวงกลมของตัวโคมไฟมาทำเป็นกรอบของ wall art หลากๆกรอบ มาติดกัน แต่ละกรอบติดผ้าไล่ระดับมา 1,2 หรือ 3 ชั้น แบบสุ่ม

หมอนอิง - นำลักษณะการออกแบบจาก wall art โครงวงกลม มาใช้กับหมอนทรงกลม และ ใช้ลายผ้าและโทนสีจากทั้งโคมไฟและ wall art มาออกแบบ และเย็บติดเข้ากับหมอน



เกณฑ์การพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. ด้านความสวยงาม					
1.1 ระดับความสวยงามของโคมไฟ					
1.2 ระดับความสวยงามของ Wall Art					
1.3 ระดับความสวยงามของหมอนอิง					
1.4 การเข้ากันของชุดเซ็ท โคมไฟ, Wall art และ หมอนอิง					
1.5 การจัดวางเว้นช่องของสีเส้นของผลงาน					
1.6 ลูกเล่นของชิ้นงานมีความหลากหลายน่าสนใจ					
2. ด้านการสร้างเอกลักษณ์					
2.1 วิธีการนำเศษผ้ามาเปลี่ยนแปลงมีความแตกต่างและโดดเด่นจากท้องตลาด					
2.2 ผลงานมีเอกลักษณ์ของงานแต่ละเซ็ท					
3. ด้านการใช้งาน					
3.1 สามารถนำมาตกแต่งบ้านได้จริง					
3.2 ขนาดเหมาะสมกับการใช้งาน					
3.3 การดูแลรักษา					
4. ด้านวัสดุและการผลิต					
4.1 วัสดุที่นำมาใช้ร่วมกันกับผ้าในชิ้นงานมีความเหมาะสม					
4.2 ง่ายต่อการผลิต					
5. ด้านการตลาด					
5.1 สามารถนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ท้องตลาดได้					
5.2 เพิ่มมูลค่าให้เศษผ้าและเหมาะสมในการใช้ตกแต่งบ้าน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....



แบบสอบถามความพึงพอใจจากผู้บริโภค

แบบสอบถามความพึงพอใจจากผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า
2. วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีให้กับผลิตภัณฑ์ของตกแต่งบ้านที่ผลิตด้วยเศษผ้าจากโรงงาน เสื้อผ้า นำมาดัดแปลงและใช้เป็นวัสดุในการออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งภายในบ้าน และนำข้อมูลที่ได้นี้มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าต่อไป
3. กรุณาตอบแบบสอบถามที่ตรงกับความต้องการของท่าน ตามความเป็นจริง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลเกณฑ์การเลือกซื้อของตกแต่งบ้าน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเศษผ้า

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในที่ปักอาศัยด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า มา ณ โอกาสนี้ด้วย

* Indicates required question

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลเกณฑ์การเลือกซื้อของตกแต่งบ้าน

1. 1. เพศ *

2. 2. อายุ *

Mark only one oval.

- ต่ำกว่า 20 ปี
- 21 - 30 ปี
- 31 - 40 ปี
- 41 - 50 ปี
- 51 - 60 ปี
- 61 ปีขึ้นไป

3. 3. อาชีพ *

Mark only one oval.

- นักเรียน, นักศึกษา
- รับราชการ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- เจ้าของกิจการ
- Freelance
- Other: _____

4. รายได้ต่อเดือน *

Mark only one oval.

- ต่ำกว่า 20,000
- 20,000 - 30,000
- 30,001 - 40,000
- 40,001 - 50,000
- มากกว่า 50,000

5. 5. คุณซื้อของตกแต่งบ้านบ่อยแค่ไหน *

Mark only one oval.

- เดือนละ 1 ครั้ง
- ปีละ 1 ครั้ง
- ตกแต่งห้องครั้งเดียวจบ
- Other: _____

6. 6. เกณฑ์ในการเลือกของตกแต่งบ้าน *

Check all that apply.

- ความสวยงาม
- สีสีนของผลิตภัณฑ์
- ประโยชน์ใช้สอย
- ความชอบส่วนตัว
- ความเข้ากันได้กับของภายในบ้านที่มีอยู่แล้ว
- ราคา
- วัสดุ
- ความทนทาน
- Other: _____

7. 7. นิยมซื้อของแต่งบ้านจากที่ใด *

Mark only one oval.

- IKEA, INDEX, SB
- ห้างสรรพสินค้า (Central, Emporium, etc.)
- ZARA HOME, H&M HOME
- ตลาดนัดจตุจักร
- Online
- Other: _____



8. 8. ท่านซื้อของตกแต่งบริเวณใดของบ้านมากที่สุด *

Mark only one oval.

- ห้องรับแขก
- ห้องนั่งเล่น
- ห้องนอน
- ห้องทำงาน
- Other: _____

9. 9. บุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อของตกแต่งภายในบ้าน *

Mark only one oval.

- ตนเอง
- พ่อ - แม่
- แฟน
- Other: _____

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อต้นแบบผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า

โปรดเลือกข้อระดับคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็นในการให้คะแนน

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

รูปภาพแบบร่างต้นแบบชุดผลิตภัณฑ์ของตกแต่งภายในจากเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า โดยใน 1 ชุดแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. โคมไฟ แต่ละชิ้นสามารถหมุนเลื่อนสลับลายได้ และปรับสีของแสงได้
2. Wall art หรือ ของตกแต่งผนัง มีการสร้างลวดลายและพื้นผิวที่แตกต่างกันด้วยการจัดวางผ้า
3. หมอนอิง สำหรับตกแต่งห้อง

ภายในรูปจะเป็นการนำของในชุดแต่ละชิ้นมาจัดตกแต่งเข้าด้วยกัน แต่ละชิ้นสามารถใช้งานแยกกันได้



รูปขยายลวดลายที่เกิดจากเศษผ้า



10. 10. ด้านความสวยงาม *

Mark only one oval per row.

	5	4	3	2	1
ผลิตภัณฑ์มีความสวยงามสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับเศษผ้าได้	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
สีสดใสเพิ่มความดึงดูดให้กับชิ้นงาน	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
รูปลักษณะของผลิตภัณฑ์มีความน่าสนใจ	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
เหมาะกับการนำไปตกแต่งบ้าน	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>

11. 11. ด้านเอกลักษณ์ *

Mark only one oval per row.

	5	4	3	2	1
สามารถสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวสินค้ามีความโดดเด่นแตกต่างของตกแต่งทั่วไป	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
สามารถนำวัสดุเศษผ้ามา Upcycle ได้แตกต่างเดิมและสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>

12. 12. ด้านการใช้งาน *

Mark only one oval per row.

	5	4	3	2	1
ผลิตภัณฑ์ สามารถ นำไปใช้ งานและ สามารถ นำไป ตกแต่ง บ้านได้	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
สามารถ ดูแลรักษา ได้ง่าย	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>
ผลิตภัณฑ์ ดูมีความ ทนทาน มีอายุการ ใช้งานได้ ยาวนาน	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>	<input type="radio"/>

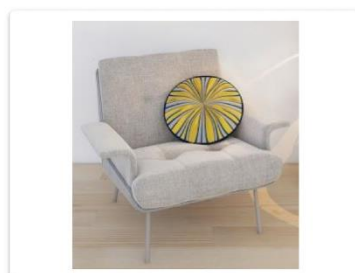
13. 13. ถ้าคุณมีโอกาสซื้อ คุณมีแนวโน้มที่จะซื้อผลิตภัณฑ์ครบทั้งชุดหรือไม่

Mark only one oval.

- ไม่
- ใช่

14. 14. ในผลิตภัณฑ์ทั้งสามชิ้นงาน คุณมีความชอบชิ้นงานไหนมากที่สุด *

Mark only one oval.

 โคมไฟ Wall art หมอนอิงตกแต่ง

15. 15. จากข้อ 14. เพราะอะไรคุณถึงเลือกผลิตภัณฑ์นี้ *

16. 16. ถ้ามีการวางขายจริง คุณมีแนวโน้มที่จะสนใจซื้อผลิตภัณฑ์นี้หรือไม่ เพราะอะไร *

Mark only one oval.

สนใจ

ไม่สนใจ

Other: _____

17. 17. จากข้อ 16. คุณสนใจ หรือไม่สนใจเพราะอะไร *

18. 18. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

This content is neither created nor endorsed by Google.

Google Forms





ภาพถ่ายเศษผ้าที่ได้รับมาจากโรงงาน และร้านขายเศษผ้า



ภาพถ่ายต้นแบบที่เลือกมาใช้ในการนำเศษผ้ามาออกแบบ



ภาพถ่ายการผลิตโครงต้นแบบ



ภาพถ่ายการผลิตโครงต้นแบบ (ต่อ)



ภาพถ่ายการผลิตต้นแบบด้วยเศษผ้า



ภาพถ่ายการฟรีเซ็นต์ผลงานกับคณะกรรมการ



„ศตวรรษแห่งเทคโนโลยีเพื่อสังคม“
๗๕ ปีเศษ ๒๕๖๖-๒๕๖๗
สสวทศ.ศษวทศ.



มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขอขอบเกียรติบัตรนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นางสาวกรกมล แซ่แต่

ได้เข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ในโครงการประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 14 เรื่อง “บัณฑิตวิจัย สร้างสรรค์ และนวัตกรรม : การบูรณาการศาสตร์และศิลป์ ขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”
ในหัวข้อ



การออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทต่างภายในด้วยเศษผ้าจากโรงงานผลิตเสื้อผ้า

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 มิถุนายน 2567

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรทรัพย์ พรสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา

รองประธานคณะกรรมการจัดการประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 14



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กรกมล แซ่แต้
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาออกแบบภายใน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กำลังศึกษา ปริญญาโท คณะมัณฑนศิลป์ สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผลงานตีพิมพ์	โครงการประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 14

